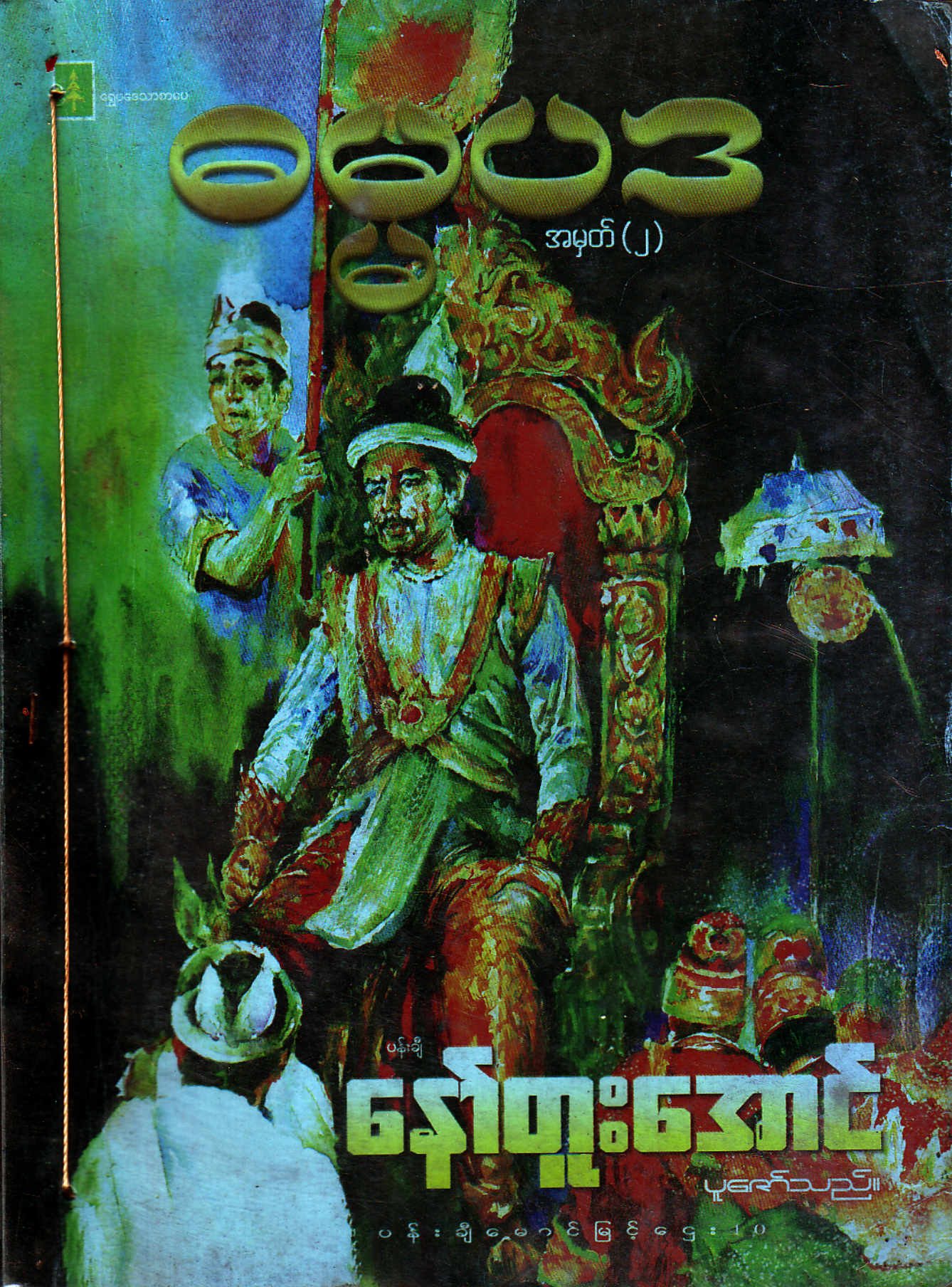
ရွှေမဒေသာစာပေ
ဓမ္မပဒ
အမှတ် (၂)
ပန်းချီ
နော်ဝူးဒောင်
ပူရက်သည်။
ပန်းချီမောင်မြင့်ငွေး၊ ၁၀

မြင့်မြင့် စာပေ
၉၁, ထ. တပင်အနောက်လမ်း
လှည်းတန်း၊ ကမာရွတ်

ပန်းချီ နော်တူးဘောင်

မေ့ပဒ အမှတ် (၂)

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်
၃၀၀၅၂၂၁၁၁၀
အဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်
၃၀၀၁၃၂၀၄၁၁
ပုံနိပ်ခြင်း၊ ပထမအကြိမ်
ထုတ်ဝေသည့်ကာလ
၂၀၁၁၊ ဇူလိုင်လ။
အုပ်ရေ - ၅၀၀
ဖြန့်ဈေး - ၁၈၀၀ ကျပ်
မျက်နှာဖုံး/အတွင်းပုံနိပ်သူ
ဦးအေးလွင် (၂၅၅၉)
ရွှေပဒေသာအော့ဖ်ဆက်
အမှတ် (၃၃)၊ ကျီတော်လမ်း၊
မင်္ဂလာတောင်ညွှန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။
ထုတ်ဝေသူ
ဦးအေးလွင် (၃၇၀၈)
တိုက် (၄)၊ အခန်း (၁၀)
ပြည်တော်သစ်ရိပ်သာ
ပုဇွန်တောင်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖြန့်ချိရေး
ရွှေပဒေသာစာပေ
တိုက် (၄)၊ အခန်း (၁၀)
ပြည်တော်သစ်ရိပ်သာ
ပုဇွန်တောင်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း- ၂၀၁၆၃၁

လာဇုဒါယီမှတော်

ဘဒါတစ်ပါးမှာ မြတ်စွာဘုရား
ရှင်ဟာ သာဝတ္ထိပြည်ဇေတဝန်
ကျောင်းတော်ကြီးမှာ သီတင်းသုံး
နေထိုင်ရင်း သတ္တဝါ ဝေနေယျ
များကို တရားရေအေး တိုက်ကျေး
ဆံမှုမလျက် ဂြိပါတယ် ၊၊၊
J

နတ်လူ ဖြဟ္မာ သတ္တာဝါအေးကို
ဆုံးမ ဈေးပွဲတံဖြီး နိဗ္ဗာန်
သောင်ကမ်းသို့ ပို့ဆောင်
ကယ်တင်ရမှာတော့
မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုလူနိုင်
ယှဉ်နိုင်သူ မရှိပါဘူး ။

ဒါကြောင့်လည်း တရားနာသူတွေရဲ့ ပါရမြီညာဏ် အနု အရင့်
စရိုက် ကွန်ဖြို့ ဝါသနာ အလေ့အထကို ကြည့်ပြီး သင့်တော်ရာ တရား
ရွေးချယ် ဟောကြားလေ့ ရှိတယ် ၊၊ ဆေးကုသရာမှာ ကျမ်းကျင်
လိမ္မာတဲ့ သမားတော်ဟာ လူနာရဲ့ ရောဂါကို ဓာဇြေ အမြစ်ခဲ့တကွ
သိပြီးမှ သင့်တော်တဲ့ဆေး တိုက်ကျွေးသလို ပါပဲ ၊၊

ဘုရားရှင်ရဲ့
တယုပ်.သာဝက
မထေရ်မြတ်ကြီးများ
ဟာလည်း တရားဟောရာမှာ
ကျမ်းကျင် လိမ္မာကြတာ
ပါပဲ ... ...

ဒုရင်သာရိပုတ္တရာ
မထေရ်ဆိုရင်
မေ္ဗသေနာပတိ (တရား
စစ်သူကြီး) လို့တောင်
အတင်စား ခံရပါတယ်

ဒုရင်ပုဏ္ဏ မထေရ်ကတော့
တရားဟော မေ္ဗကထိက
ပုဂ္ဂိုလ်တွေထဲမှာ အသာဆုံး
အမြတ်ဆုံးပဲလို့
ဘုရားရှင် ကျိယ်တော်တိုင်
ချီးမွမ်းတော် မူပါတယ်

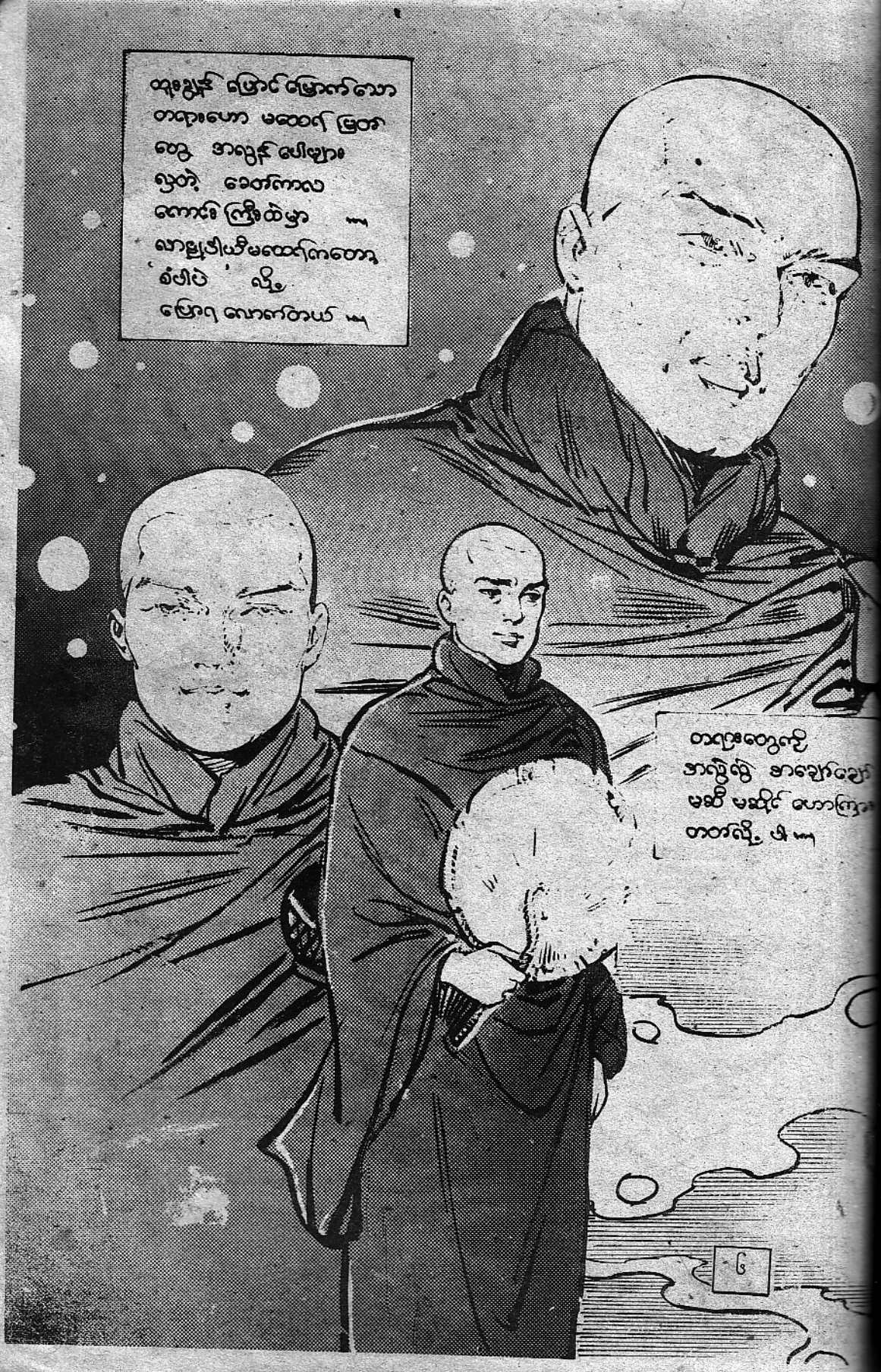
ထူးချွန် ဖြောင် ဖြောက်သော
တရားဟော မထေရ် မြတ်
တွေ အလွန် ပေါများ
လှတဲ့ ခေတ်ကာလ
ကောင်း ကြီးထဲမှာ
လာမျှဒါယီမထေရ်ကတော့
'စံပါပဲ' လို့
ဖြောရ လောက်တယ်
တရားတွေကို
အလွဲရွဲ အချော်ချော်
မဆီ မဆိုင် ဟောကြား
တတ်လို့ ပါ
6

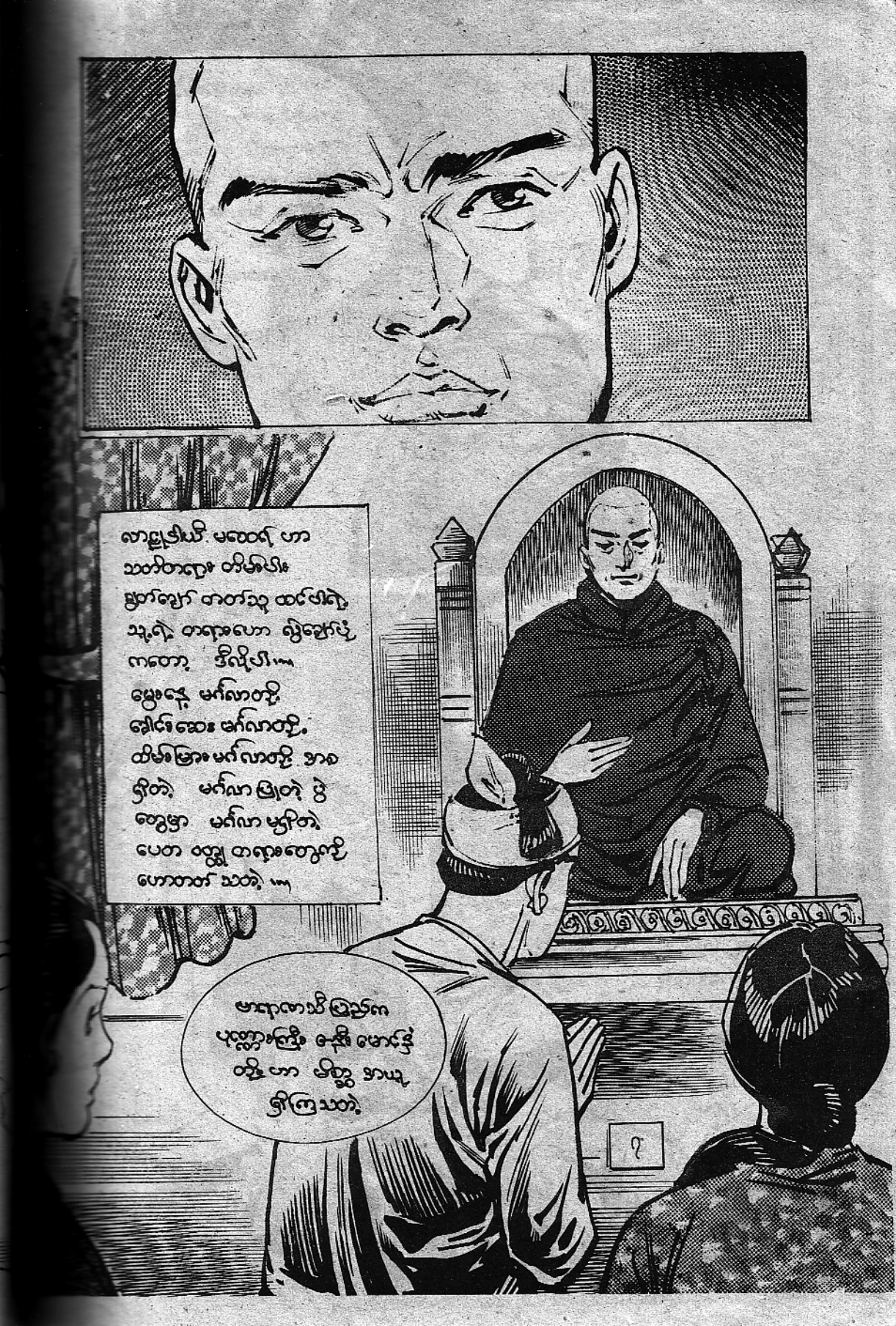
လာဠုဒါယီ မထေရ် ဟာ
သတိတရား တိမ်းပါး
ချက်ချော် ကတ်သူ ထင်ပါရဲ့
သူ့ရဲ့ ကရားဟော လွှဲချော်ပုံ
ကတော့ ဒီလိုပါ။။
မွေးနေ့ မင်္ဂလာတို့
ဒေါင်းဆေး မင်္ဂလာတို့
ထိမ်းမြားမင်္ဂလာတို့ အစ
ရှိတဲ့ မင်္ဂလာပြုတဲ့ ပွဲ
တွေမှာ မင်္ဂလာမရှိတဲ့
ပေတ ထွေ့ ကရားတွေကို
ဟောတတ် သတဲ့။။
ဖာရာကသီ ပြည်က
ပုဏ္ဏားကြီး ဇနီး မောင်နှံ
တို့ ဟာ မိစ္ဆာ အယူ
ရှိကြသတဲ့
၇

သူတို့ မွေးထားတဲ့
သားနှစ်ယောက်နဲ့ သမီး
တစ်ယောက်ကတော့ သူတော်ကောင်း
မိတ်ဆွေတွေနဲ့ ပေါင်းမိတာကြောင့်
ရဟန်း သံဃာ ကျိုးကွယ်
ဆည်းကပ်တဲ့ သူတော်ကောင်း
လေးတွေ ဖြစ်သွားကြ
တယ်။
ဒီတော့ ။
သားသမီး သုံးယောက်က
ရဟန်း သံဃာတော်တွေကို
သွမ်း သက်နဲ့ ဒာဖြဲ
မပြတ်လှူဒါန်း
တယ်။
သားသမီးတွေ
ဒာလှူ ပြုတိုင်း
မိဘနှစ်ပါးက သကော
မတူ ဖြူစု ကြိမ်းမောင်း
တတ်သတဲ့ ။

ဝေါ...
ဂျိမ်း
တစ်ဆွေတော့
ပေကြီး မိုးကြီးတိုက်ခတ်
အိမ်ဖြို့ ကျလို့ မိသားစု
ပါး ယောက်စလုံး
သေပါလေရော့
သားသမီးတွေက
နတ်စည်းစိမ် ချမ်းသာ
ရပြီး မိဘနှစ်ပါးကတော့
ဖြိတ္တာဘဝ ရောက်သွား
ကြတယ် ဘဲဒါ
ကောင်းကြသေးရဲ့လာ-
မိဘတွေ
ဖြစ်ပါလျက် သားသမီးတွေ
ဆောက်ဖြ မလိမ္မာတော့
ဖြိတ္တာဘဝမှာ အငတ်ငတ်
အဖြတ် ဖြတ်ဆဲ

ဒီကိုယ်တော်
ငါတို့ကိုမျှား စောင်း
ဟောနေရော့ သလား
ငါတို့ ဒီလို လုစားလေ
မဟုတ်ပါဘူး
ဒီကိုယ်တော်
ကြတဲ့ မထေရ် တွေလည်း
ဒီကိုယ်တော်
ပွဲမှာ ဘယ်နှယ်ကြောင်
ပေတ ဝတ္တု ဟောနေ
တာပါလိမ့်

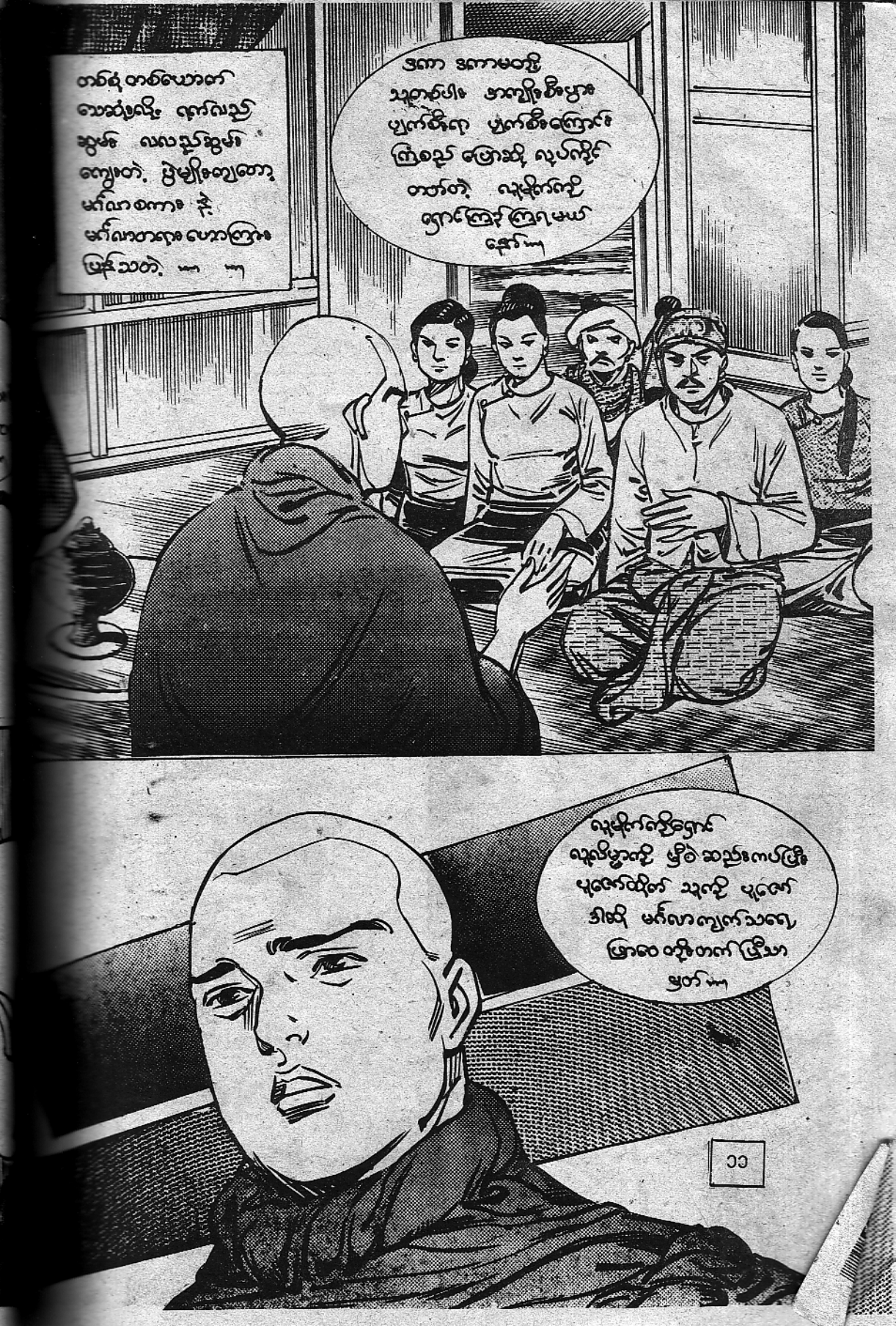

တစ်စုံ တစ်ယောက်
သေဆုံးလိုး ရက်ဆည်
ဆွမ်း လလည်ဆွမ်း
ကျေးတဲ့ ပြဲမျိုးကျတော့
မင်္ဂလာစကား နဲ့
မင်္ဂလာတရား ဟောကြားမှုနဲ့သတဲ့ ။။ ။။
ဒကာ ဒကာမတို့
သူတစ်ပါး ဒာကျိုးစီးပွား
ပျက်စီးရာ ပျက်စီးကြောင်း
ကြံစည် ပြောဆို လုပ်ကိုင်
တတ်တဲ့ လူမိုက်ကို
ရှောင်ကြဉ်ကြရမယ်
နော် ။။
လူမိုက်ကိုရှောင်
လူလိမ္မာကို မြီစဲ ဆည်းကပ်ပြီး
ပုဇော်ထိုက် သူကို ပုဇော်
ဒါဆို မင်္ဂလာကျက်သရေ
ဖြာဝေ ကိုးတက် ပြီသာ
မှတ် ။။

ဘာသုဘာဆွမ်းသွတ်
ပွဲမှာ မင်္ဂလာတရား
ဟောရတယ်လို့ မကြုံဖူး
ဘူးဟော့ ... အဲဒီ
ကိုယ်တော်ကို
မှတ်ထားကြ
ဟုတ်ပ
ဘာမှ လည်း
မဒာပ်စပ် ဘူး
ဒီတရား
တစ်ပုဒ်တည်းကို
ဒာလွတ် ကျက်ဆားတယ်
ထင်ပါ့ ...

ဘမ္ဘန်မှာတော့ ... သူဟောပို့ ကြိုရွယ်ထားတဲ့
တရားက တစ်မျိုးပါ ... တရယ်တမ်း ဟောတော့
မဆိုင်တဲ့ တရား ဟောမိတယ် ...
ဒါပေမယ့် လည်း လာရွှေဒါယီ မထေရ် က
တရားတွေ ရဲမှားဟောမိနေရကြောင်း သူ့ဟာသူ
သတိ မပြုမိဘူးတဲ့ ... ...

ဒါနဲ့ပဲ ...
သီတင်းသုံးဖော်
ရဟန်းတော်တွေက
မြတ်စွာဘုရား ရှင်ကျီ
လျှောက်ထားကြ
တော့တယ် ...

ဒာရှင်ဘုရား
လာဇုဒါယီ မထေရ်ဟာ
ဆွမ်းကျွေးပွဲ တွေမှာ မဆီမဆိုင်
မဒာပ် မစပ်သော တရားများ
ဟောနေပါတယ်ဘုရား

သူ့ကြောင့်
တပည့်တော်တို့မှာ
ဒာလှူ့ဒါယကာ များကို
မျက်နှာ ပုရပေါင်း
များလှပါပြီ ...

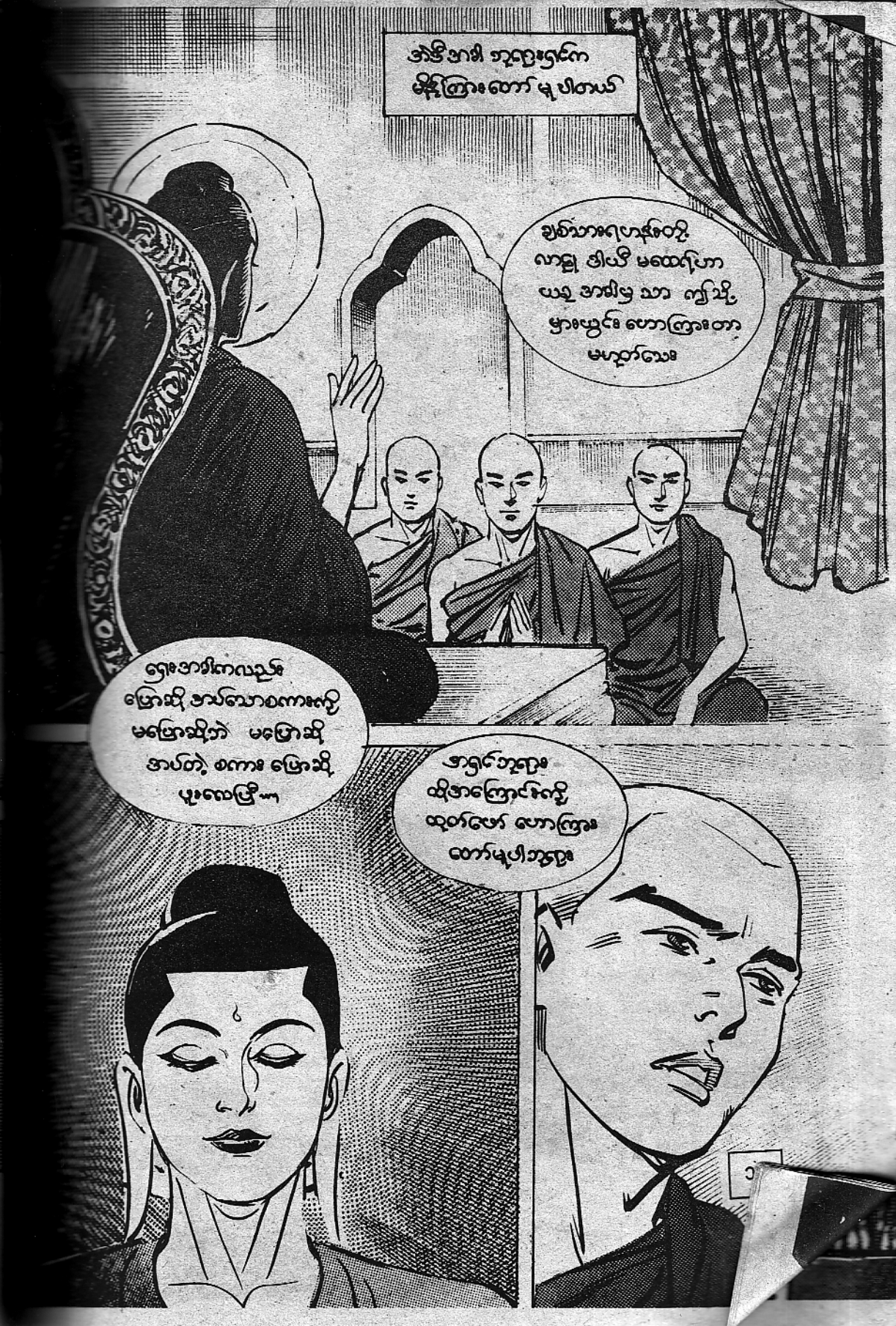
ဒဲဒီ ဒာဒါ ဘုရားရှင်က
မိန့်ကြားတော် မူပါတယ်
ချစ်သားရဟန်းတို့
လာရှု ဒါယီ မထေရ်ဟာ
ယခု ဒာဒါမှ သာ ဤသို့
မှားယွင်း ဟောကြားတာ
မဟုတ်သေး
ရှေးဒာဒါကလည်း
ဖြောဆို ဒာပ်သောစကားကို
မဖြောဆိုဘဲ မဖြောဆို
ဒာပ်တဲ့ စကား ဖြောဆို
ပူးလေပြီ။။
ဒာရှင်ဘုရား
ထိုဒာကြောင်းကို
ထုတ်ဖော် ဟောကြား
တော်မူပါဘုရား

ရဟန်းတော်တွေက
ဆောင်းပန် လျှောက်
ထားတာကြောင့်.
ဘုရားရှင် လည်း
အတိတ်ကို ဆောင်ပြီး
ဟောတော်မူပါတယ်
ချစ်သား ရဟန်းတို့
ရေးအခါက မာရဇာသီ
မြည်မှာ အဂ္ဂိဒတ္တ
အမည်ရတဲ့ ပုဏ္ဏားကြီး
တစ်ဦးရှိတယ်
အဂ္ဂိဒတ္တ
ပုဏ္ဏားကြီးဟာ
လယ်ယာ လုပ်ကိုင်ပြီး
အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း
မြုတယ်

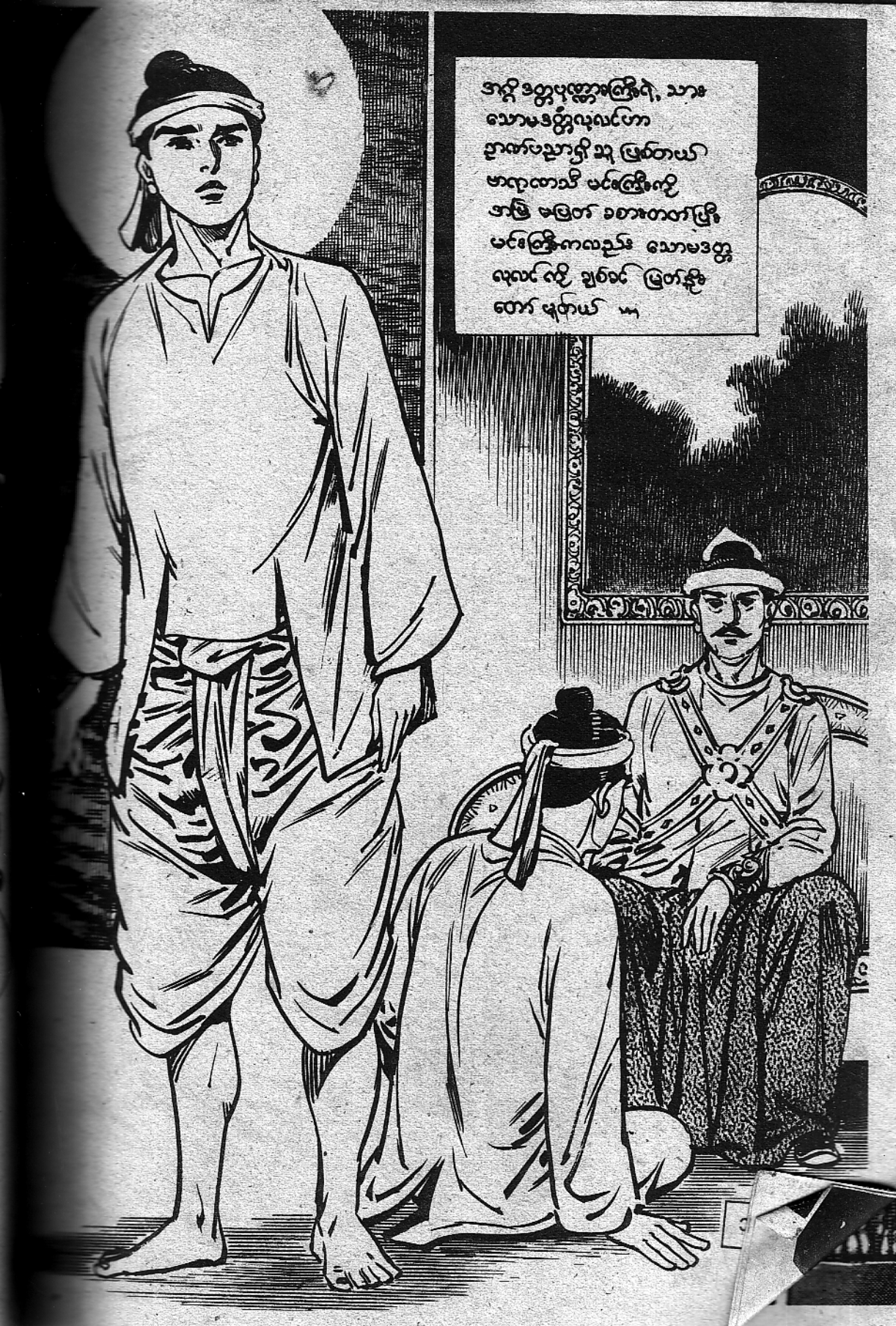
ဒဂ္ဂိ ဒတ္တပုဏ္ဏားကြီးရဲ့ သား
သောမဒတ္တလုလင်ဟာ
ဉာဏ်ပညာရှိ ဆု ပြစ်တယ်
ဖာရာဏသီ မင်းကြီးကို
အမြဲ မပြတ် ခစားတတ်ပြီး
မင်းကြီးကလည်း သောမဒတ္တ
လုလင်ကို ချစ်ခင် မြတ်နိုး
တော် မူတယ် ။

တစ်နေ့မှာတော့ ...
ပုဏ္ဏားကြီး လယ်ယာ
လုပ်ငန်းမှာ အသုံးပြု
နေတဲ့ နွားနှစ်ကောင်
ရှိတဲ့ အနက် တစ်ကောင်
သေသုံး သွားတယ် ...
ဒီနွားနှစ်ကောင် ရှိလို့
လယ်ယာလုပ်ငန်းလေး
လုပ်ပြီး အသက်ရှင်
နေနိုင်တာ ... ဖြော်
ခုတော့ တစ်ကောင်က
သေပြီဟဲ့ ...
နွားသေတာ
ငါ့လက်တစ်ပက်
ရိက်ချိုး ခံလိုက်ရ
သလိုပဲ ...

မတတ်နိုင်ဘူး
ဘူရင် မင်းမြတ်ထံ
အကူ အညီတောင်းခံ
ရတော့ မှာပဲ

တိုင်းသူပြည်သားတွေ
ထမင်းစားနိုင်ဖို့ ကိစ္စ
သူမှာ တာဝန် အပြည့်
ဒါတယ် ... ဟုတ်ပြီ ...
ငါ့သား သောမဒတ္တကလည်း
မင်းကြီးနဲ့ ရင်းနှီးသူပဲ

ပုဏ္ဏားကြီးက သူ့သားကို မှာကြား
ရိုင်းစေတယ် ... ...

ချစ်သား
သောမဒတ္တ ...
မင်းကြီးထံ အခဲစား
ထင်ရင်း နှားတစ်ကောင်
တောင်းရမ်း ခဲ့ချေ ...

ဒာင်း ...
ငါကိုယ်တိုင်
တောင်းရမ်းရင် ရင်းနှီး
မှုကို အသွင့် အရေး
ယူ သလို ဖြစ်မယ်
ဖခင်-ဒီကိစ္စဟာ
ဖခင် ကိုယ်တိုင် သာ
ဆောင်ရွက် သင့် တဲ့
ကိစ္စပဲ ...
ဖခင် ကိုယ်တိုင်
မင်းကြီး ထံမှောက်
ဝင်ရောက် လျှောက်ထား
တောင်းခံပါ ...
ကောင်း ပြီ ...
ဒါဆိုရင် ငါကို
မင်းကြီး ထံမှောက်
ခေါ်ယူ သွားချေလော့
10

ခေါ်သွားရ
မှာက ဒာကြောင်း
မဟုတ်ဘူး ။ ငါ့ဖခင်
ပုဏ္ဏားကြီးဟာ
ဘုဏ်ပသာ နံချာရှ
တယ် ။
ရွှေတိုးချေလော့
နောက်ဆုတ် ချေလော့
ဆိုတဲ့ စကားကို တောင်
မှန်အောင် ပြောနိုင်တာ
မဟုတ်ဘူး ။
ဒာသေဒာချာ
သင်ထားပေးမှ
ဖြစ်မယ် ။

သောမဒတ္တဟာ
မြက်ထုံးတွေကို ချထားပြီး
သင်ကြားပေးတယ် ...
ပခင် ...
ဟောဒီ မြက်ထုံးဟာ
မင်းကြီးဆိုပါစို့ ...
ဟောဒီ ဘက်က မြက်ထုံးက
ဒါမ်ရှေမင်း ... ဟောဒီ
ဘက်က မြက်ထုံးက တော့
စစ်သူကြီး ... ဟောဒီဘက်က
... ...
ပခင်ဟာ
နန်းဆောင် ခန်းမထဲ
ဝင်လာပြီး ...
မင်းကြီးရှေမြောက်
ရောက်တာနဲ့
မြတ်သောမင်းကြီး
ဘောင်တော် မူပါ
စေသတည်းလို့
နှုတ်ခွန်း ဆက်သ
လိုက် ...
JJ

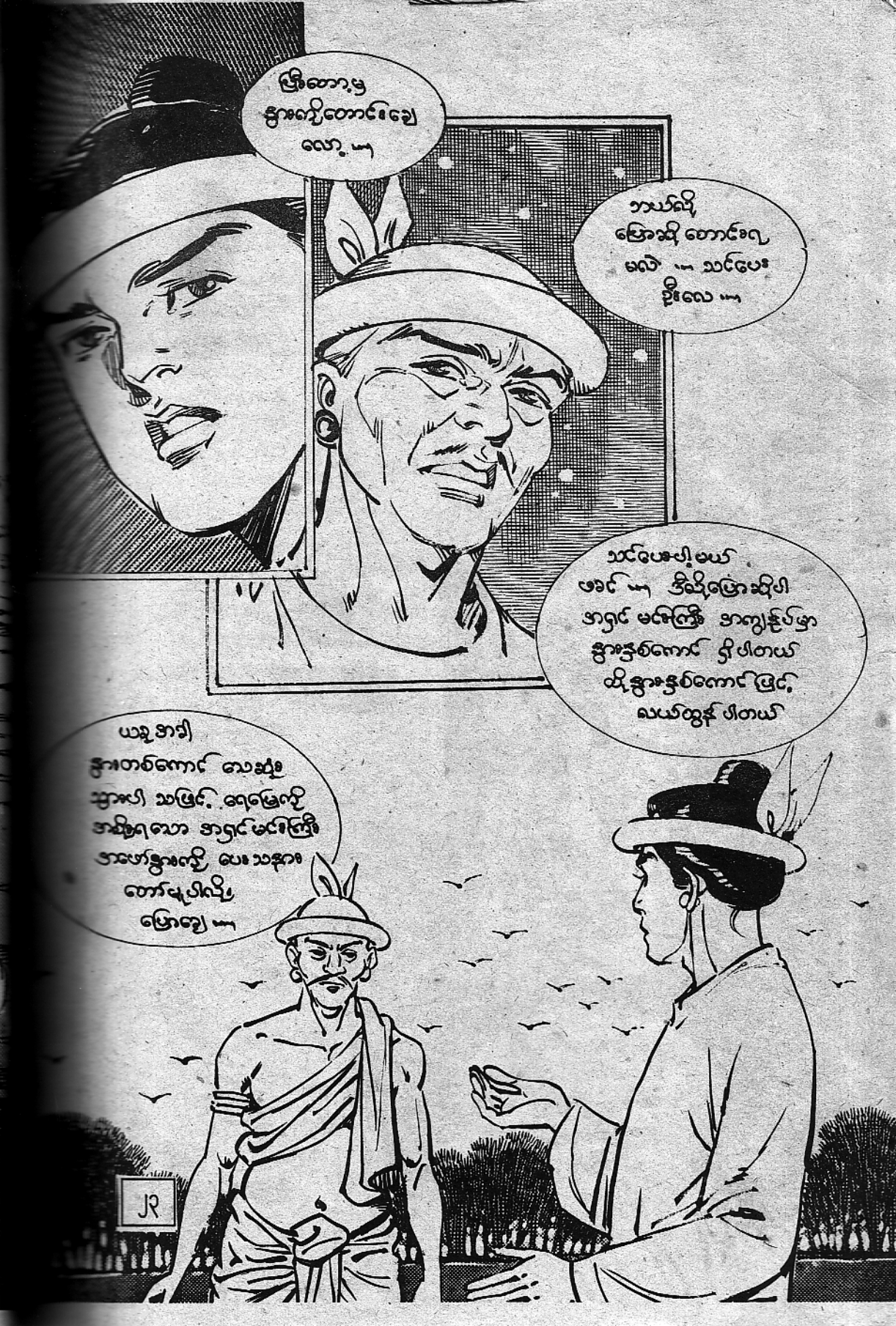
ဖြိုးတော့မှ
နွားကျိတောင်းချေ
လော့ ၊
ဘယ်လို
ဖြောဆို တောင်းရ
မလဲ ၊ သင်ပေး
ဦးလေ ၊
သင်ပေးပါ့မယ်
ဖခင် ၊ ဒီဆိုဖြောဆိုပါ
ဒာရှင် မင်းကြီး ဒာကျန်ပ်မှာ
နွားနှစ်ကောင် ရှိပါတယ်
ထို့နွားနှစ်ကောင် ဖြင့်
လယ်ထွန် ပါတယ်
ယခု ဒာခါ
နွားတစ်ကောင် သေဆုံး
သွားပါ သဖြင့် ရေမြေကျိ
ဒာဆိုရသော ဒာရှင် မင်းကြီး
ဒာဖော်နွားကျိ ပေးသနား
တော်မူပါလိုး
ဖြောချေ ၊

သောမဒတ္တဟာ
ဖခင် ပုဏ္ဏားကြီးကို
ဦးစောင်းတက်အောင်
အထပ်ထပ် အစီစီ
သင်ကြားပေးတယ် ...
ပုဏ္ဏားကြီးလည်း
ကြီးစား ပမ်းစားသင်ယူတာ
တစ်နှစ် ကြာမှ အဲဒီ စကားပိုဒ်ကို
အလွတ်ပြောပိုနိုင် သတဲ့ ...
ရပြီ ချစ်သား
ရပြီ ... ငါ ပြောနိုင်
ပြီဟ ...

ဟင် ...
ရဖြီ အိုရင် တစ်ဝုံ
တစ်ခုသော လက်ဆောင်
ပစ္စည်းကို ယူဖြီး
လိုက်လာခဲ့ပါ

ဒာကျနိုပ်ကတော့
ရှေက သွား နှင့် ဖြီး
မင်းကြီးနဲ့ စကား စမြည်
ဖြောအိုနေ မယ်

ကောင်းပြီ ဗျစ်သား
သင် သွားနှင့် ဟေ ...
ငါလိုက်လာခဲ့ မယ်

ဒါနဲ့ ဿောမဒတ္တဟာ
မင်းကြီး ထံမှောက် ဝင်ရောက်
ခစားပြီး စကား စမြည်
ပြောဆို နေတယ် ...

မကြာပါဘူး ... လက်ဆောင် ပစ္စည်းနဲ့ အတူ
အဂ္ဂိ ဒတ္တ ပုဏ္ဏားကြီး ဝင်ရောက် လာပြီး ...

ပါသာတဲ့ လက်ဆောင် ပဏ္ဏာ
ဆက်သပြီး ရှိခိုး ဦးခိုက် ခစား
တဲ့ အခါ မင်းကြီးလည်း
ဒွစ်သက် ဝမ်းမြောက် လှတာကြောင်.
ပုဏ္ဏားကြီး
သင့်ရဲ့ သားသောမ
ဒတ္တန်ရဲ့ ငါကတော.
ရင်းနှီးနေတာ
ကြာပါပြီ
သင် ပုဏ္ဏားကြီးကတော.
ယခု မှပင် ရောက်လာသယ်
ကျိုင်း ... အလို ရှိရာ
တောင်းဆို့ ဒေလော.

ဒာရှင် မင်းကြီး
အကျန်ဦးမှာ နွားနှစ်ကောင်
ရှိပါတယ်။ ထို့နွား
နှစ်ကောင် ဖြင့်, လယ်တွန်
ပါတယ်။
ယသူ ဒာဂါ
နွားတစ်ကောင် သေဆုံး
သွားပါ သဖြင့်. ရေမြေကို
အဆိုးရသော ဒာရှင် မင်းကြီး
အဖော်နွားကို ယူငင်
သိမ်းပိုက်တော်မူ ပါ
လော့။
ငါ့ဖခင်ကတော့
လုပ်ချလိုက်ပြီဟ
ပုဏ္ဏားကြီးရဲ့ လျှောက်ထားပုံ ရဲ့ချော်နေ
တာကြောင့်. နှုန်းဆောင် ခန်းမထဲ ရှိနေတဲ့
မူးမတ် မင်းချင်းတွေ ပြုံးတုံ့တုံ့ ဖြစ်ကြ
ရတယ်။

မင်းကြီးကလည်း
ပုဏ္ဏားကြီး မြားလျှောက်
မိတာကို သိတယ် ...
ပုဏ္ဏားကြီး
ဘယ်လို လျှောက်
ပါလိမ့် ... ထပ်မံ
လျှောက်ထားဦး
လော့ ...
ဘေးလုတွေက သိကြ
ပေမယ့် ဒာဂ္ဂိဒတ္တ
ပုဏ္ဏားကြီးကတော့
သူ ဒာမြားကို သူ
ဇသိသူး ... ဒာမြားကြီး
ကိုပဲ ထပ်ပြီး
လျှောက်တင်တယ် ...
ဒာဇွင်မင်းကြီး ...
ဒာဖော်ရွားကို ယူင်
သိမ်းပိုက်တော်
မူပါလော့ ...
JC

ဒါနဲ့ ။ ဗာရာဏသီမင်းကြီးက
ဖြုံးတော် မူရင်း ။
ချစ်ဘား ။
ဘောမဒတ္တ ။ သင့်
ဖခင်ကတော့ ငါ့ကို
နွားဆက်သနေ ပြီ
သင်တို့
ဒါမ်ဖြာ နွားတွေ
ပေါများလှချေ
တကား ။
မှန်ပါ ။
ဒာရှင် မင်းကြီး
ပေးသနားတော်
မူလျင်တော့ ပေါများ
ပါလိမ့် မယ်
၃၀

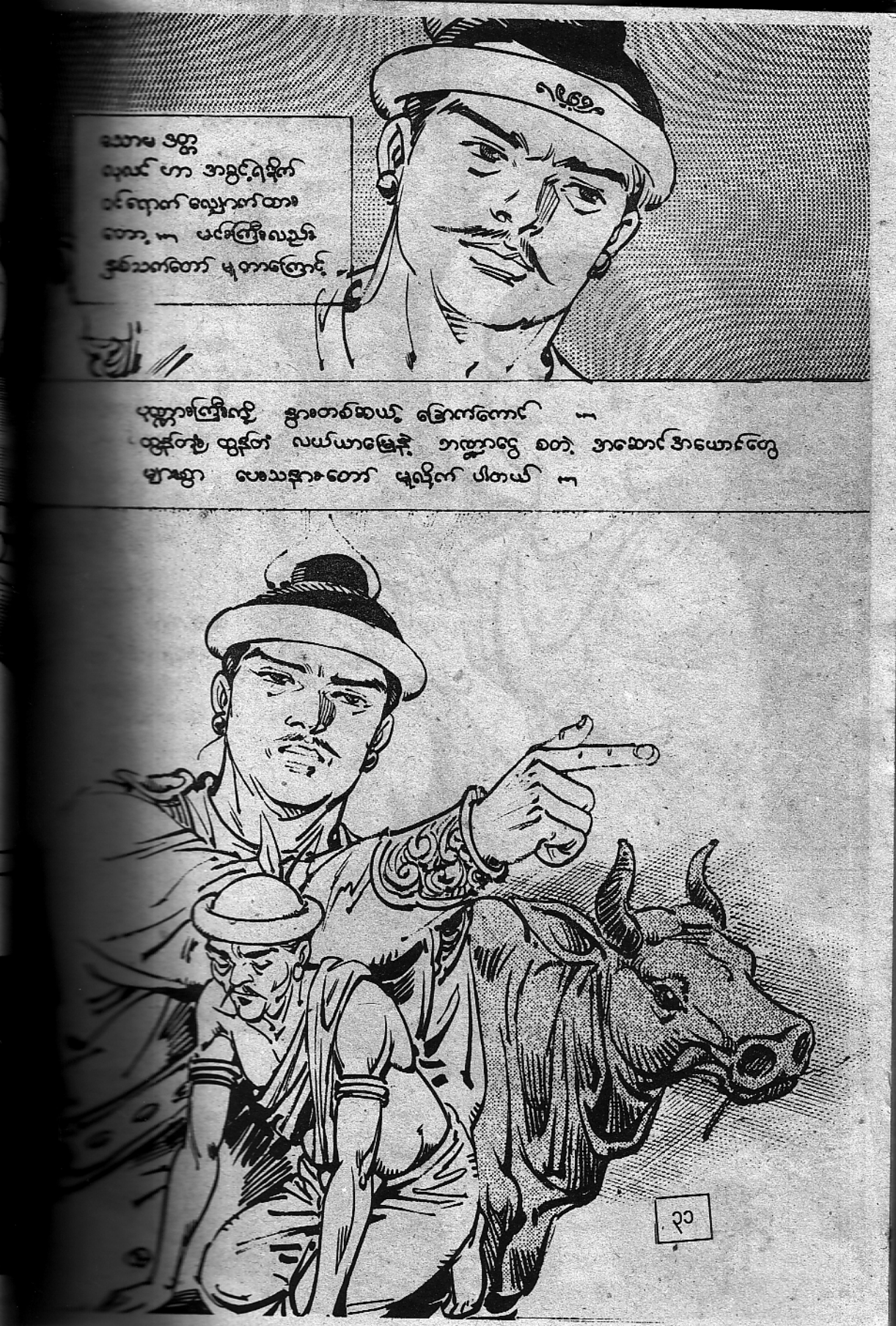
ဆောမ ဒတ္တာ
ယုယင် ဟာ အခွင့်ရခိုက်
ဝင်ရောက် လျှောက်ထား
တော့ ၈၈ မင်းကြီးလည်း
နှစ်သက်တော် မူတာကြောင့်
ပုဏ္ဏားကြီးကို နွားတစ်ဆယ့် ခြောက်ကောင် ၈
ထွန်တုံ ထွန်တံ လယ်ယာမြေနဲ့ ဘဏ္ဍာငွေ စတဲ့ အဆောင်အယောင်တွေ
မျာစွာ ပေးသနားတော် မူလိုက် ပါတယ် ၈
၃၁

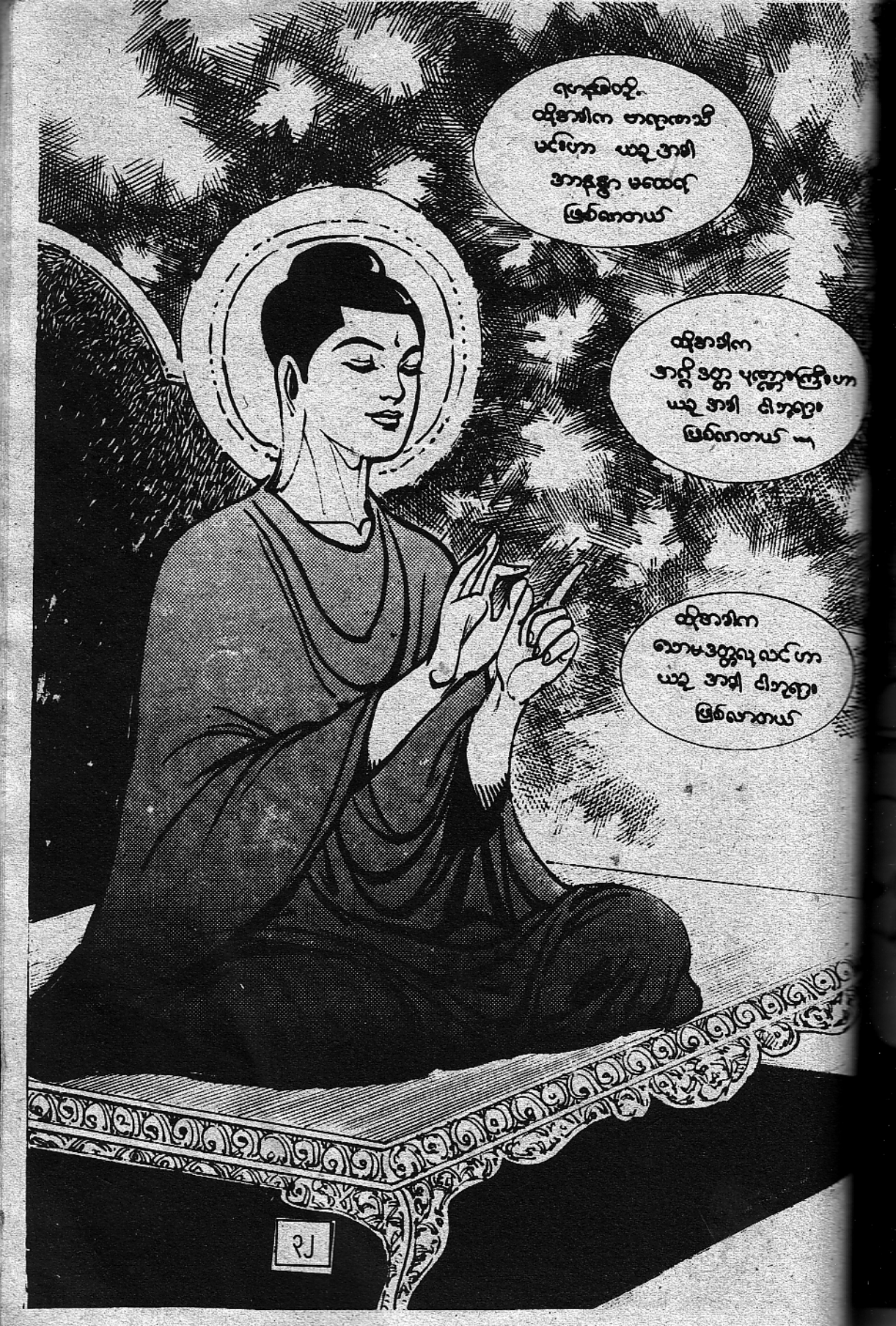
ရဟန်းတို့
ထိုအခါက ဗာရာဏသီ
မင်းဟာ ယဉ အခါ
အာနန္ဒာ မထေရ်
ဖြစ်လာတယ်
ထိုအခါက
အဂ္ဂိဒတ္တ ပုဏ္ဏားကြီးဟာ
ယဉ အခါ ငါဘုရား
ဖြစ်လာတယ်
ထိုအခါက
သောမဒတ္တလုလင်ဟာ
ယဉ အခါ ငါဘုရား
ဖြစ်လာတယ်

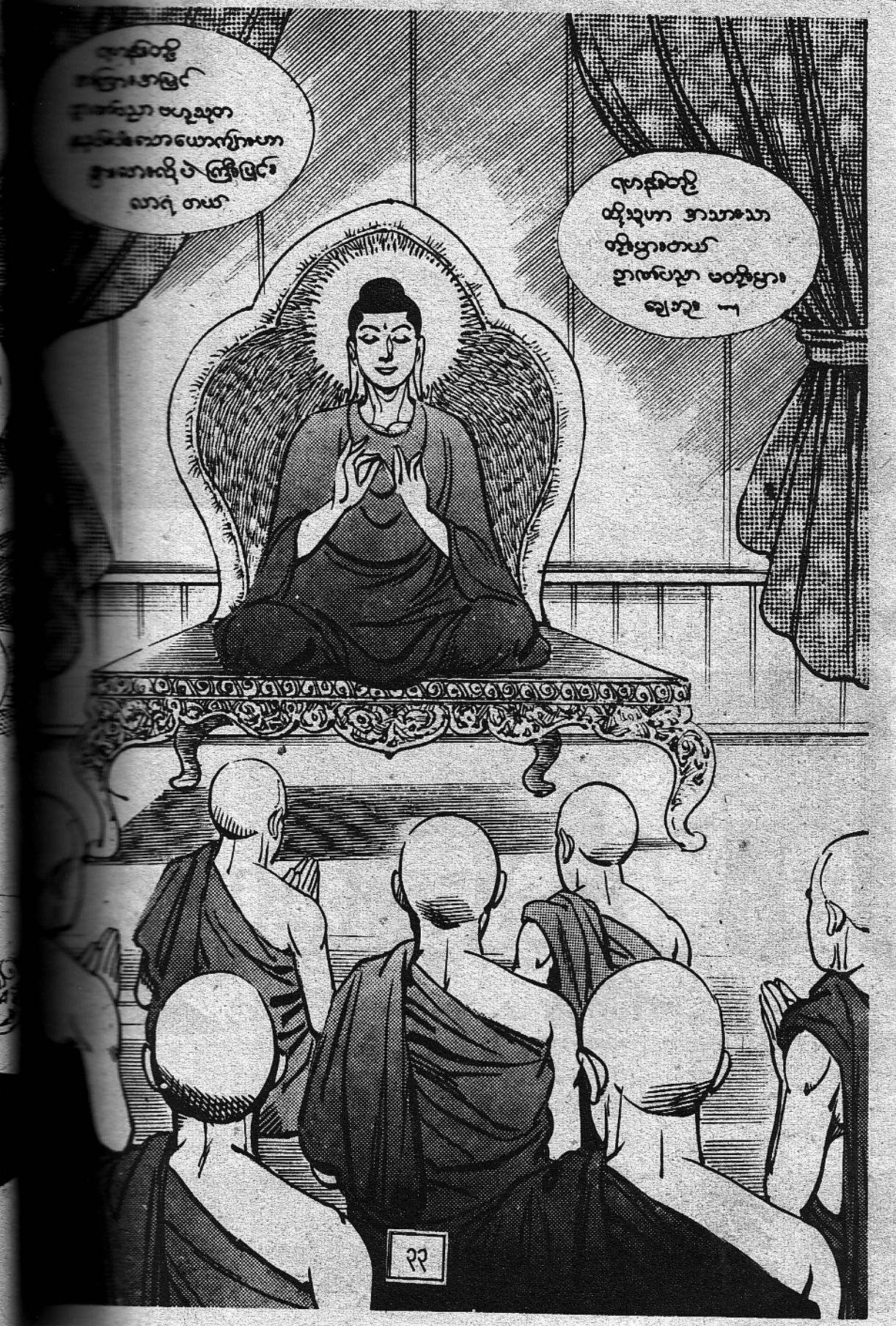
ရဟန်းတွေ
ထိုသူဟာ အသားသာ
တိုးပွားတယ်
ဉာဏ်ပညာ မတိုးပွား
ချေဘူး ၈

ဘုရားရှင် ဟော ကြားတော် မူတဲ့ တရားဒေသနာ
နိဂုံး၊ ဒာဆုံး သတ်မှာတော့ တရားနာ ပရိသတ် များရွာ
နိဗ္ဗာန်သို့ မျက်မှောက် ပြု နိုင် ခဲ့ကြပါ တော့တယ် ။

ဗောဓိမင်းသား

ဟေဝိမင်းသားဟာ
လက်သမား အကျော်
အမော် တစ်ဦးကို
ခေါ်ယူပြီး အခမ်းနားဆုံး
အလွှပ ဆုံးသော ပြာသာဒ်
အိမ်ကြီးတစ်ခု
ဆောက်လုပ်ခေတယ်
လက်သမား ဆရာကြီးလည်း
တပည့် တပန်းတွေနဲ့အတူ
အကောင်းဆုံး သစ်တွေ
သုံးပြီး လက်ရွမ်းပြ
ဆောက်လုပ်တယ် ...
၃၆

ပြာသာဒ်ကြီးဟာ
ပြီးလုပြီးခင် ဘာချိန်မှာတောင်
နတ်ဘုံ နတ် နန်းလို့ ဘုံမခန်း
ဆန်းကြယ်လှပ နေတော့
တယ်တဲ့ ...
ဘောဓိ မင်းသားက
လက်သမားဆရာကြီးကို
မေးပါတယ် ...
သင်ဟာ
ယခင်က တခြားတစ်ရပ်မှာ
ဒီလို လှပ ခမ်းနားတဲ့
နန်းဆောင် ပြာသာဒ်မျိုး
ဆောက်လုပ် ဖူးပါသလား
ဘဂ္ဂင်မင်းသား
ဒီလို ပြာသာဒ် မျိုးကို
ယခု ဘခါ ပထမဆုံး
ဒာကြိမ် ဆောက်လုပ်
ဖူးခြင်း ဖြစ်ပါတယ်

ဒဲဒီနောက် ဖောဇီမင်းသားဟာ
ဘုရဲ့ မိတ်ဆွေ သဉ္ဇီဝက ပုတ္တ
လုလင်ကို တိုင်ပင် ပြောဆို
တယ်တဲ့ ... ...

ဒဲဒီနောက်
သဉ္ဇီဝက ပုတ္တ ... ငါ့ရဲ့
ပြာသာဒ်ကြီး သင်တွေ့ ...
ပြီးပြီလော ...

မင်းသား
တွေ့ပြီးပါပြီ ... သင့်ရဲ့
ဘုန်းကံနဲ့ လက်သမား
ဆရာကြီးရဲ့ ပညာ ပေါင်းစပ်
ထားတာကြောင့် ဒာလှပဆုံး
ဒဲဆောက် ဒဲဒုံ တစ်ခု
ဖြစ်ပေါ်လာတာပါပဲ

ဒေါ်။ ငါတော့
အဲဒီ ပြာသာဒ်ကြီး
အလုံးရဲ့ အရှေ့သတ်
ဖြီးစီး သွားရင် လက်သမား
ဆရာကြီးကျဲ သတ်ပစ်
လိုက်တော့မယ်

အလို။
ဘာကြောင့် ပါလိမ့်
မင်းသား။ သူ
တာဝန်မရှေ့တာများ
ရှိ လို့လား။

သူမှာ
ဘာအပြစ်မှ မရှိပါဘူး
ဒါပေမယ့် ။ လက်သမား
ဆရာကြီးဟာ တကြားအရပ်မှာ
တကြားသူတွေအတွက် ဒီလို
ပြာသာဒ်မျိုး ဆောက်လုပ်
ပေးမှာ ငါမလို့လားဘူး

ဒီလို ပြာသာဒ်မျိုး
ထပ်ပေါ် [illegible] ၎င်း ငါ့ရဲ့
ဒီပြာသာဒ်ကြီးဟာ
အုံ့ဩဖွယ်ရာ ဘယ်ဖြစ်
တော့မလဲ ။

ဒါကြောင့်
ကမ္ဘာမြေပေါ် မှာ
ဒီလို ပြာသာဒ် မျိုး
ထပ်ပြီး မဆောက်လုပ်
နိုင်အောင် သူ့ကို
သတ်ပစ် လိုက် တော့
မယ် ။

ဘုရား ။ ဘုရား
ကြောက်စရာ ကောင်း
လိုက်တဲ့ အကြံ
အစည်ပါလား

ပြောင်မြောက်တဲ့
ဟိုဘုရာ ပညာရှင်
တစ်ဦးကြီး မသေခေရိုး
ဘူးပေါ့ ။။ ။။
ဗောဓိမင်းသားကတော့
လက်သမား ဆရာကြီးကြီး
မလွဲ မသွေ ဖျက်ဆီး
တော့မှာပဲ
ပညာရှင်တစ်ယောက်
သားနှစ္စ ရောက်မှာ သိနေ
ပါလျက် လစ်လျှူ ရှု
မသိဟန် ဆောင်ပြီး မနေ
သင့် ဘူး ။။
ငါသွားပြီး
သတိပေးမှ
ပဲ ။။

သူ့ဝေ ပုတ္တ လုလင်ဟာ
လက်သမား ဆရာကြီးဆီ
သွားပြီး သတိပေးစကား
ဖြောဆို တယ် ...
ဆရာကြီး
သင့်ရဲ့ လုပ်ငန်း
ကိစ္စ အားလုံးပြီးဆုံး
ပြီလော ...
ယနေ့ပဲ
ပြီးဆုံးသွားခဲ့ပါပြီ
အတွင်း အပြင်
အချောသင်း အလှသင်
ထားတာတွေကြည့်
ပါဦး ...
သင့်လက်ရာ
တွေဟာ အင်မတန်
ဆန်းကြယ်လှပ ပါတယ်
ဆရာကြီး ...

ဒါကြောင့် မို့လည်း
သင့်ကို ငါ သတိပေးရန်
လာခဲ့တယ်

ဒာရှင်
ဘယ်လို့ ဒာကြောင်
ကိစ္စ ကြားသိခဲ့လို့
ပါလဲ ...

သဖွီဝက ပုဘွာ လုလင်ဟာ
ငေးသားရဲ့ ဒာကြံ
ဒာစည်ကို လက်သမား
အရာကြီး သိအောင်
မြောက်လိုက်တယ် ...

ဒာရှင်ဟာ
ဒာကျန်ဝ် ရဲ့ ဒီသက်ကို
ကယ်တင် ဆောင် ဖ လိုက်
တာပါပဲ ...

သိပ်မကြာသူး ...
ဗောဓိ မင်းသား ရောက်လာပြီး
လက်သမား ဆရာကြီးကို
မေးတယ် ... ...
ဆရာကြီး
ငါ့ရဲ့ မြာသာဒ်
ပြီးစီး ပြီလော ...
ဒာရှင်မင်းသား
မပြီးသေးပါ
ဘာလုပ်ဖို့
ကျန်သေးလို့ လဲ

အရှင် မင်းသား
ကျန်ရှိနေသေးတဲ့
အလုပ်ကို နောက်မှ
ပြောပါ့မယ် ...
ရှေးဦးစွာ
သစ်မျှားပို့ဆောင်
ပေးပါ ဦးလော့ ...
ဘယ်လို
သစ်အမျိုးအစား
ပို့ပေးရမလဲ
အနှစ်မရှိ
ပေါ့ပါး ခြောက်သွေ့သော
သစ်တို့ ပို့ဆောင်
ပေးပါ အရှင်မင်းသား

မင်းသားဟာ လက်သမားဆရာကြီး တောင်းဆိုတဲ့ အတိုင်း
အနှစ်မရှိ ပေါ့ပါး ခြောက်သွေ့တဲ့ သစ်တွေပို့ ပေးရိုက်တယ် ...
အရှင်မင်းသား
အကျန်ဖြန်ဖို့ တယည့်များ
လုပ်ကိုင် နေရာ ကျွမ်ပြာသာဒ်
အတွင်းသို့ ယနေ့မှစ၍
ဘယ်သူမှ မဏသင့်
ပါ ...
ဘာကြောင့်
မဏသင့်ရ
တာလဲ ...
နူးညံ့
သိမ်မွေ့တဲ့ ပန်းမြူး
ပန်းနွယ်များ
မြူလုပ်ရန် ရှိပါ
တယ်
၄၆

ပန်းခြူးပန်းဒွယ်
အနှစ်တိ လက်ရာများ
ပြုလုပ်နေစဉ် တစ်ပါးသူနှင့်
စကားပြောရသော် စိတ်ပျံ့လွင့်
ပြီး လက်ရာ ညံ့ ဖျင်းသွား
နိုင်ပါတယ်။
ထမင်းစားချိန်
မှာတော့ အကျန်ပ်ရှိ
မယားက ထမင်း
လာပို့ ပါလိမ့်
မယ်။
ကောင်းပြီးထရာကြီး
သင် ပြောတဲ့ အတိုင်း
လုပ်ချေလော့။

လက်သမား
ဆရာကြီးနဲ့ တပည့်
ထွေဟာ ပြာသာဒ်
အခန်းကျယ်ကြီး
တစ်ခု အတွင်းမှာ
ပေါ့ပါးတဲ့ သစ်တွေကို
အသုံးမြှုပြီး ဂရုန်
ဌက်ရပ်တွေ မြှုလုပ်
တယ် ... ...

ဗောဓိ မင်းသားကလည်း လက်သမား ဆရာကြီး ထွက်မပြေး
နိုင်အောင် ပြာသာဒ် အပြင်ဘက် ကနေ စစ်တပ်နဲ့ ဝိုင်းထား
လိုက်တယ် ... ...

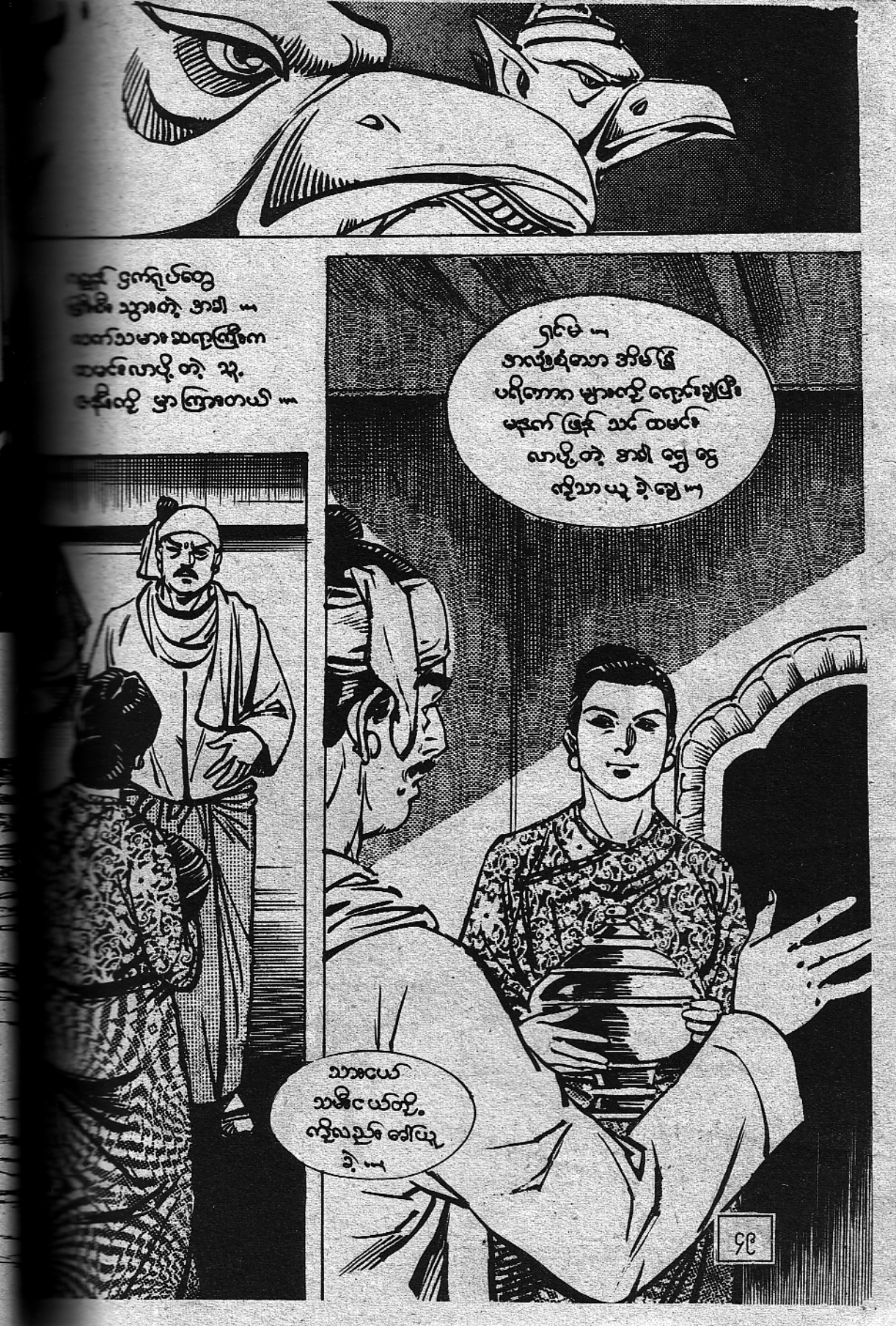
ဒုက်ရုပ်တွေ
ဒီလိုပဲ သွားတဲ့ အခါ ...
ထက်သမား ဆရာကြီးက
ထမင်းလာပို့တဲ့ သူ.
ဒေါ်ကို မှာကြားတယ် ...
ဂင်မ ...
အလုံးစုံသော အိမ်ဖြို
ပရိကောဂ များကို ရောင်းချပြီး
မနက် ဖြန် သင် ထမင်း
လာပို့တဲ့ အခါ ရှေ့ ငွေ
ကိုသာ ယူ ခဲ့ချေ ...
သားယေ
သမီးငယ်တို့
ကိုလည်း ခေါ်ယူ
ခဲ့ ...

နောက်တစ်နေ့ ထမင်းပို့ ချိန်မှာတော့ ...
လက်သမား ဆရာကြီးရဲ့ မိန်းမက
သားယော် သမီးယော်တို့ နဲ့ အတူ ရှိသမျှ
ရွှေငွေ တွေကို ယူပြီး ရောက်လာတယ် ...

ကျိုင်း ...
တယည့်တို့ ရေ ...
ဌက်ရုပ်တွေ ထဲ
ဝင်ကြဟော့ ... ဒါတို့
ဒီကနေ ပြေးကြစို့

လက်သမား ဆရာကြီး
မိသားစုနဲ့ တယည့်
တွေဟာ ဂျုန်ဌက်
ရုပ်တွေထဲဝင်ပြီး
လေသာ ပြတင်းကနေ
ဌက်ယာဉ် တွေကို
စီးနင်း ထွက်ပြေး
သွားကြတယ် ...

ဒာရင်မင်းသား
လက်သမားဆရာကြီးနဲ့
ဒာဖွဲ့ ထွက်ပြေး
သွားပါပြီ...
ဒာစောင့် ရဲ့မက် တွေဟာ အော်ဟစ်ရင်း
လှံတွေ မြားတွေနဲ့ ပစ်ဝတ်ကြသေးတာပေါ့...
ဒါပေမယ့်...
လက်သမား ဆရာကြီးနဲ့
ဒာဖွဲ့ ကတော့ လွတ်မြောက်
သွားခဲ့ ပါပြီ... ...

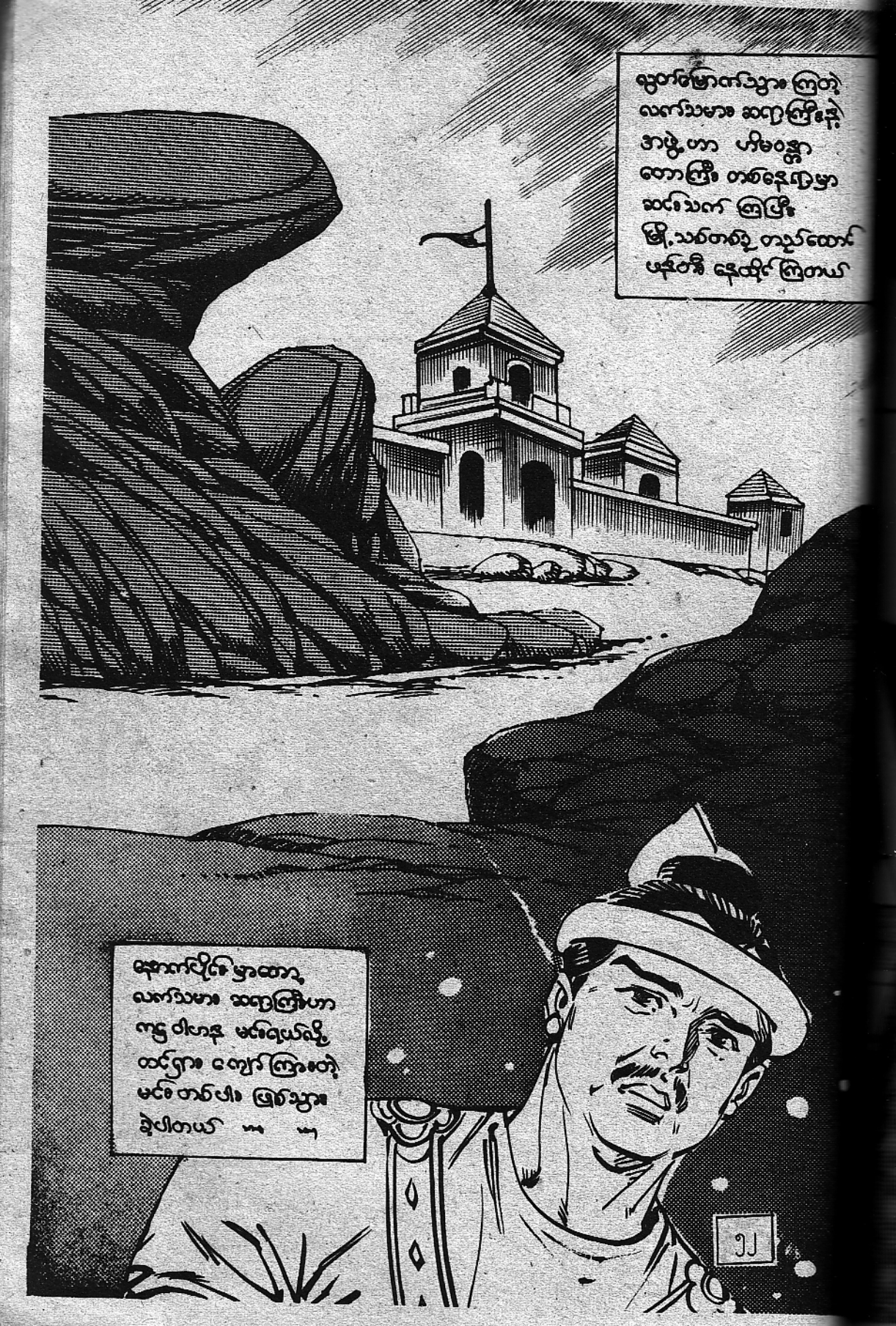
လွတ်မြောက်သွား ကြတဲ့
လက်သမား ဆရာကြီးနဲ့
အဖွဲ့ဟာ ဟိမဝန္တာ
တောကြီး တစ်နေရာမှာ
ဆင်းသက် ကြပြီး
မြို့သစ်တစ်ခု တည်ထောင်
ဖန်တီး နေထိုင် ကြတယ်
နောက်ပိုင်းမှာတော့
လက်သမား ဆရာကြီးဟာ
ကဋ္ဌဝါဟန မင်းရယ်လို့
တင်ရှား ကျော်ကြားတဲ့
မင်းတစ်ပါး ဖြစ်သွား
ခဲ့ပါတယ် ... ...
၅၂

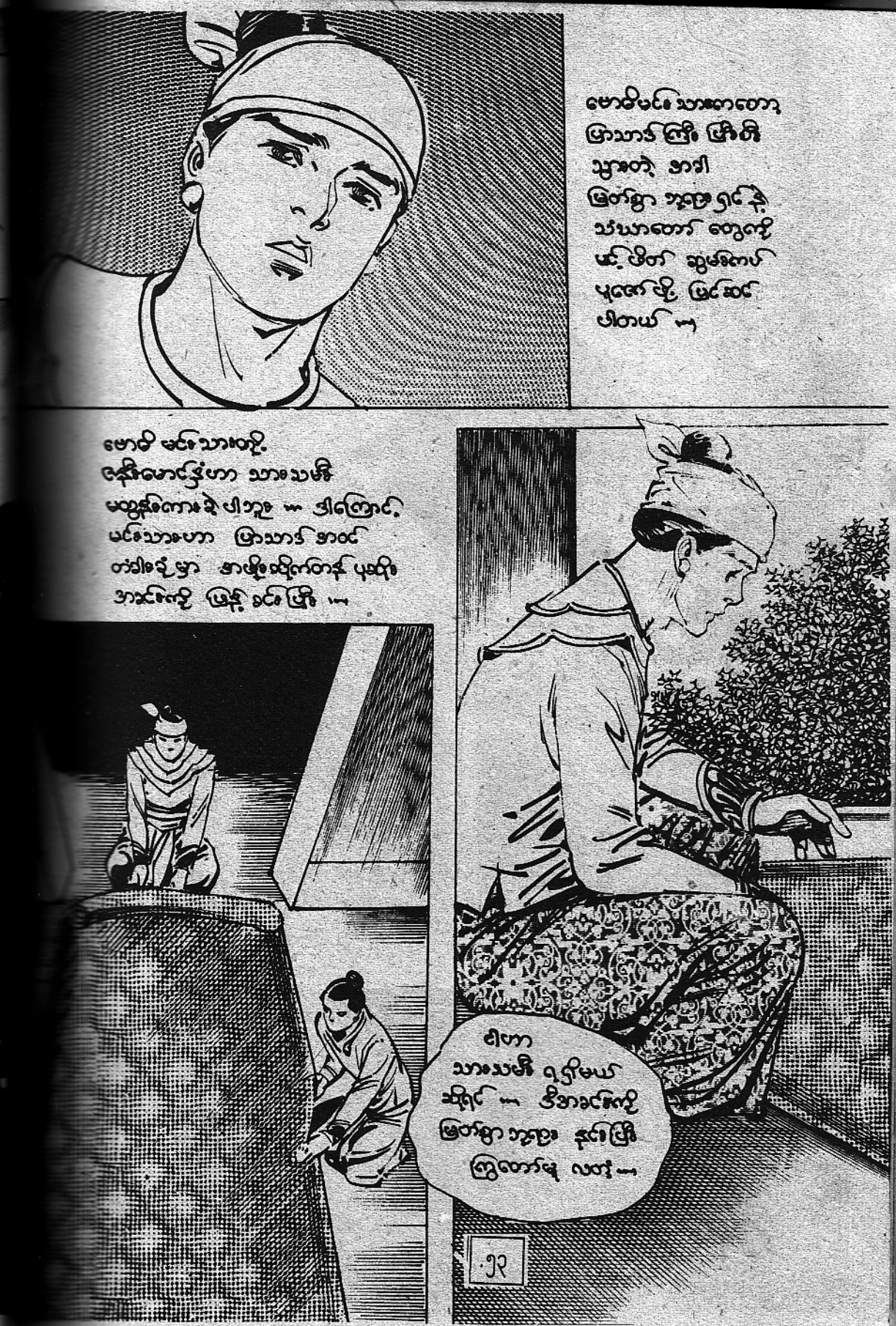
ဗောဓိမင်းသားတော့
ပြာသာဒ်ကြီး ပြီးစီး
သွားတဲ့ အခါ
မြတ်စွာ ဘုရား ရှင်နဲ့
သံဃာတော် တွေကို
မင်္ဂဖိတ် ဆွမ်းကပ်
ပူဇော်ဖို့ ပြင်ဆင်
ပါတယ် ...
ဗောဓိ မင်းသားတို့
ဇနီးမောင်နှံဟာ သားသမီး
မထွန်းကားခဲ့ ပါဘူး ... ဒါကြောင့်
မင်းသားဟာ ပြာသာဒ် အဝင်
တံခါးခုံမှာ အဖိုးဆိုက်တန် ပုဆိုး
အခင်းကို ဖြန့် ခင်းပြီး ...
ငါဟာ
သားသမီး ရရှိမယ်
ဆိုရင် ... ဒီအခင်းကို
မြတ်စွာ ဘုရား နင်းပြီး
ကြွတော်မူ လတ့် ...

မကြာခင် မှာပဲ
မြတ်စွာ ဘုရားရှင် နဲ့ သံဃာတော်တွေ
ကြွရောက် လာတယ် ...
ဖောဓိ မင်း သားဟာ မြတ်စွာ ဘုရားကို
ရှိခိုး ကန်တော့ ခရီးဦး ကြို ပြုပြီး
သပိတ် တော်ကို ယူကာ ...
ဒာရှင်ဘုရား
ကြွဝင် တော် မူ
ပါ ...
လျှောက်ထားပေမယ့် ...
ဘုရားရှင်က ဝင်တော် မမူဘဲ
တံခါးရုံ အာဝမှာ ရပ်နေတယ် ...

ဒကာတော် မင်းသား
ပုဆိုး အခင်းကို
ရုတ်သိမ်း ကျလော
မြတ်စွာဘုရားရှင်ဟာ
ပုဆိုး အခင်းကို
မနင်းလိုဘူး ၊၊

ဗောဓိ မင်းသားလည်း ပုဆိုးဘခင်းကို
ရက်သိမ်း စေပြီးမှ ဘုဇွေးရှင်ကို အိမ်ဂေဟာ
ဘတွင်း ပင့် သွားပြီး ယာဂု ခဲပွယ် ကောင်း
တွေနဲ့ ကောင်းစွာ ပြုစု လုပ်ကျွေးတယ် ...

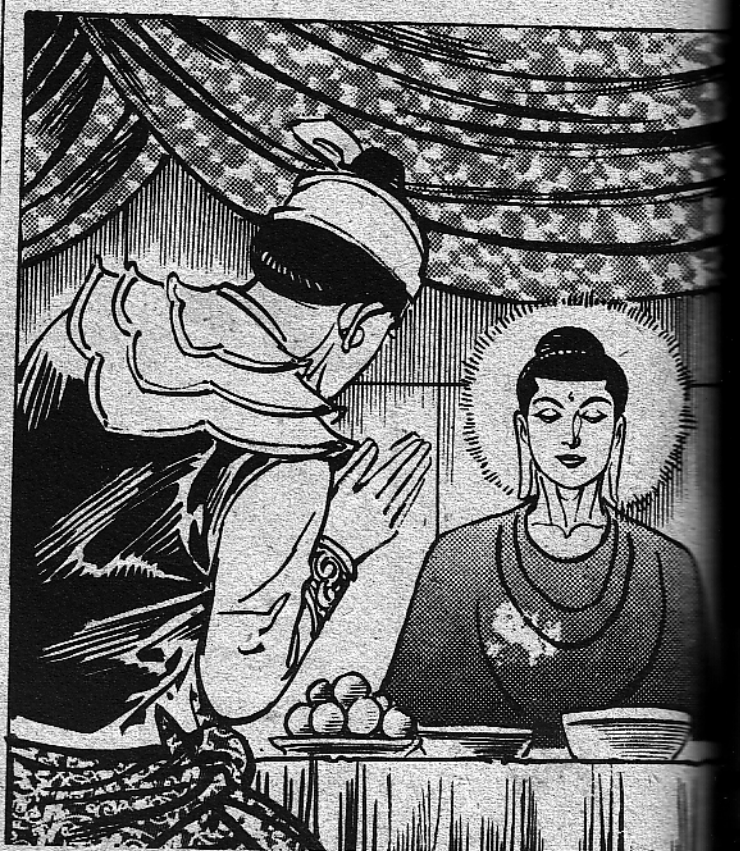

အရှင်ဘုရား
တပည့်တော်ဟာ
ရှင်တော်မြတ်ဘုရား
တို့အား ကျေးဇူးမျှားတဲ့
ဒါယကာ ဖြစ်ပါတယ်
ကိုးကွယ်
ဆည်းကပ် ခြင်း
သံဇြိမ် ရောက်သူ
ဖြစ်ပါတယ် ...
အဖိဝမ်းအတွင်း
ရှိစဉ်က တစ်ကြိမ် ...
ငယ်ရွယ်သော သတို့သား
ဖြစ်သောကာလက တစ်ကြိမ်
သိကြားလိမ္မာသည့် အရွယ်ရောက်
သောကာလ တစ်ကြိမ် ကိုးကွယ်
ဆည်းကပ် ခဲ့ပါတယ်

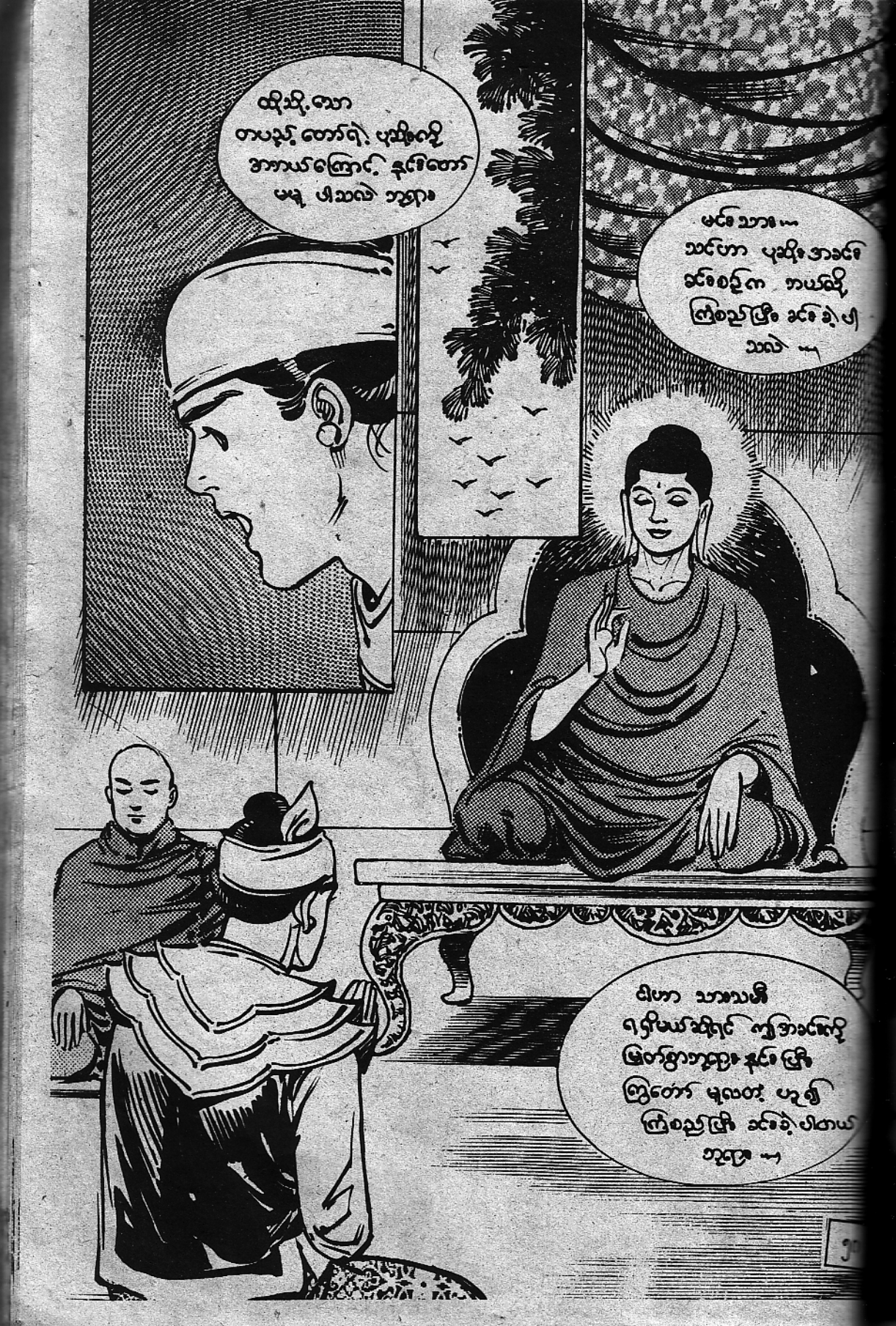
ထိုသို့သော
တပည့်တော်ရဲ့ ပုဆိုးကို
အာယ်ကြောင့် နင်းတော်
မမူ ပါသလဲ ဘုရား
မင်းသား...
သင်ဟာ ပုဆိုးအခင်း
ခင်းစဉ်က ဘယ်လို
ကြစည်ပြီး ခင်းခဲ့ပါ
သလဲ ...
ငါဟာ သားသမီး
ရဂ္ဂိမယ်ဆိုရင် ကျွဲအခင်းကို
မြတ်စွာဘုရား နင်းပြီး
ကြတော် မူလတ် ဟူ၍
ကြစည်ပြီး ခင်းခဲ့ပါတယ်
ဘုရား ...

မင်းသား
ထို့ကြောင့်သာလျှင်
ငါ့ဘုရား နင်းတော်
မမူ ခဲ့တာပဲ ...
ဒာရှင် ဘုရား ...
သို့ဆိုလျှင် တပည့်တော်ဟာ
သားကို လည်းကောင်း
သမီးကို လည်းကောင်း
မရနိုင် ဘူးလား
ဘုရား ...
မင်းသား ...
မရနိုင် ဖြေဘူး
၅၉

ဒဂ္ဂရင်ဘုရား
တပည့်တော်ဟာ
ဘာကြောင့် သားသမီး
မရနိုင်ပါသလဲ
ဘုရား။
မင်းသား။
သင်ဟာ ရှေးဘဝက
ဇနီးမယားနှင့် တကွ
သတိယွင်းပေါ့ မေ့လျော့လျက်
မြုဒဲ့ဘော ဒာကုသိုလ် ကံ
ကြောင့် သားသမီး
မရနိုင် တာပါ။
ဒဂ္ဂရင်ဘုရား
ထိုဒာကြောင်းကို
ထုတ်ဖော် ဟောကြားတော်
မူပါ ဘုရား။ တယည့်တော်
ကြားနာ မှတ်သားပါရ
စေ။

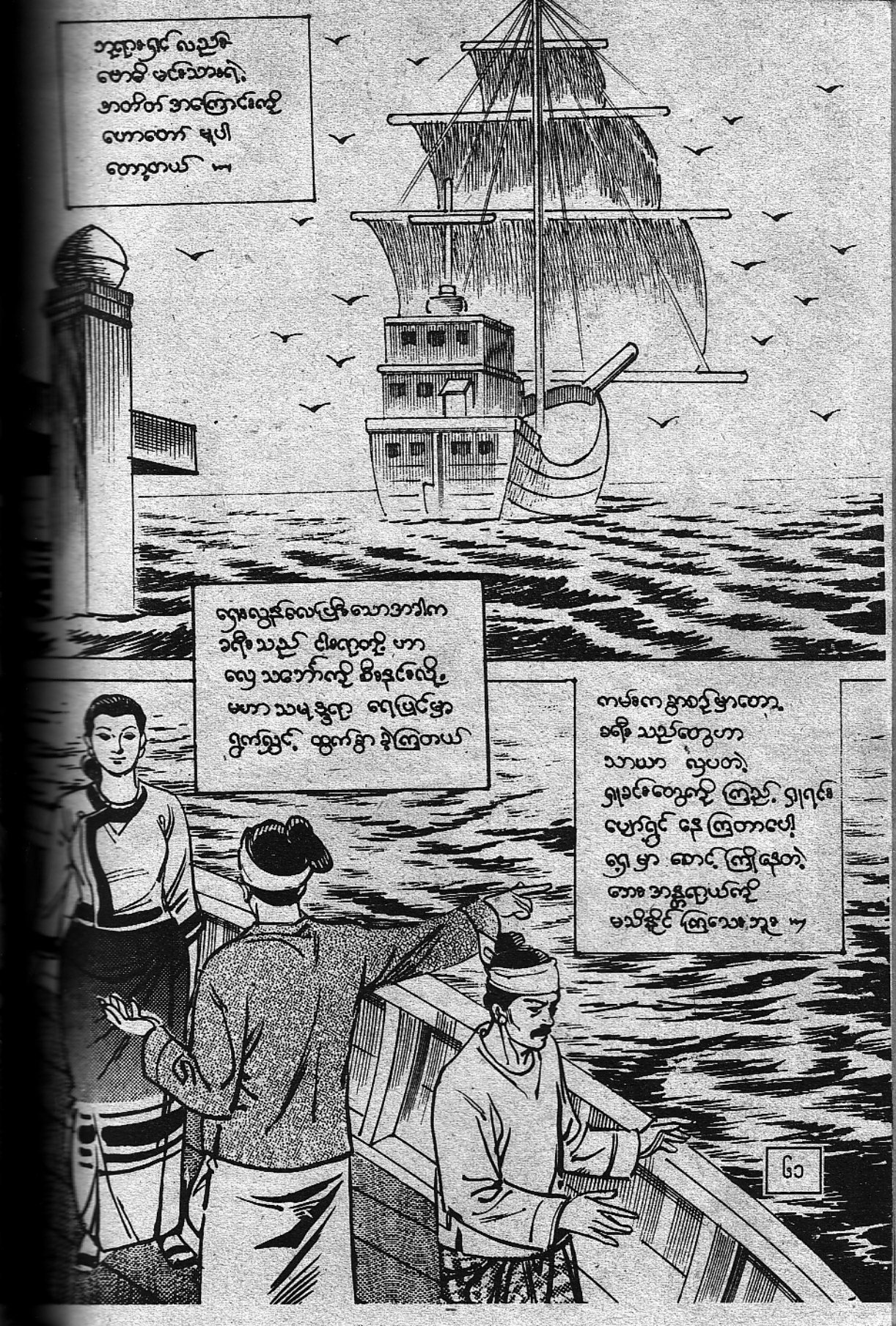
ဘူရားရှင် လည်း
ဗောဓိ မင်းသားရဲ့
ဒာတိတ် ဒာကြောင်းကို
ဟောတော် မူပါ
တောတယ် ။
ရှေးလွန်လေပြီးသောဒာဂါက
ခရီးသည် ငါးရာတို့ ဟာ
လှေ သဘော်ကို စီးနင်းလို့
မဟာ သမုဒ္ဒရာ ရေပြင်မှာ
ရွက်လွှင့် ထွက်ခွာ ခဲ့ကြတယ်
ကမ်းက ခွာစဉ်မှာတော့
ခရီး သည်တွေဟာ
သာယာ လှပတဲ့
ရှုခင်းတွေကို ကြည့် ရှုရင်း
ပျော်ရွှင် နေ ကြတာပေါ့
ရှေ မှာ ဆောင့် ကြိုနေတဲ့
ဘေး ဒာနဆုယ်ကို
မသိနိုင် ကြသေးဘူး ။
၆၁

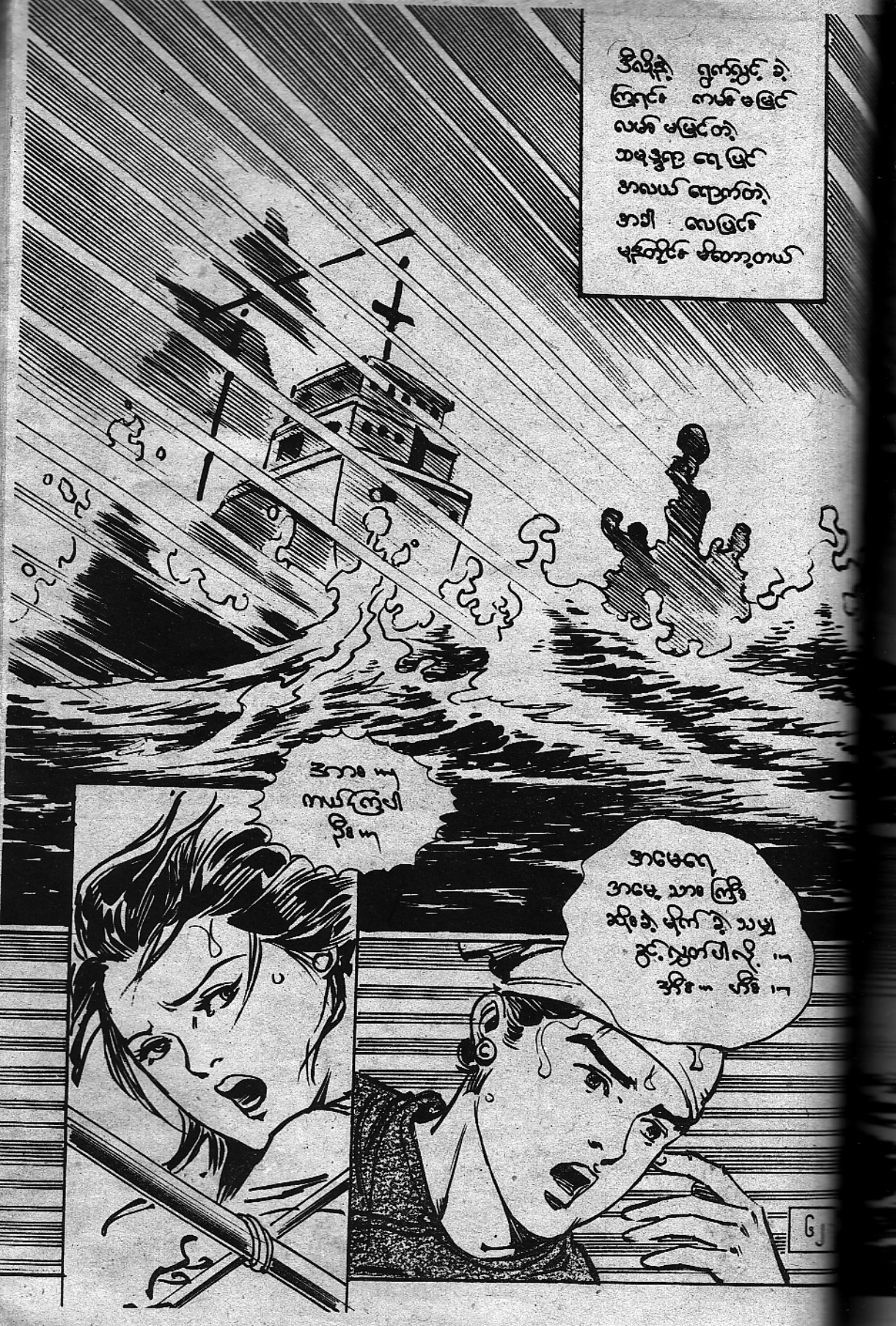
ဒီလိုနဲ့ ရွက်လွှင့် ခဲ့
ကြရင်း ကမ်း မမြင်
လမ်း မမြင်တဲ့
သမုဒ္ဒရာ ရေပြင်
အလယ် ရောက်တဲ့
အခါ လေပြင်း
မုန်တိုင်း မိတော့တယ်
အာ ကယ်ကြပါ
ဒီး
အမေရေ
အမေ့ သား ကြီး
သိုးခဲ့ မိုက် ခဲ့ သမျှ
ခွင့်လွှတ်ပါလို့
ဒီး ဟီး

ရှိုင်းဒဏ် လေဒဏ်ကြောင့်
သဘော်ပျဉ်စပ်တွေ ကွဲပျက်ပြီး
သမုဒ္ဒရာမှာ နစ်မြုပ်
တော့တယ် ... ...

သဘော်ပေါ် ပါလာသမျှ
ခရီးသည်တွေ အားလုံး
သေဆုံး သွားခဲ့ရတယ်

ဏ်ကောင်း ထောက်ခလိုး
ပျဉ် တစ်ချပ်ကို တွယ်ဖက်
ရင်း မျောပါ သွားကြတဲ့
လင်မယားနှစ်ယောက်က
ဆွဲလိုး ပေါ့ ... ...

ပျဉ်ချပ် နဲ့ အတူ
မျောပါသွားတဲ့
လင်မယား
နှစ်ယောက်ဟာ
ရေမြင် အလယ်က
ကျွန်းလေးတစ်ကျွန်းပေါ်
ရောက်သွားကြတယ်...

တစ်ယောက်ကို
တစ်ယောက်
ဖေးမတွဲကူပြီး
ကမ်းပေါ် ကို
တက်ခဲ့ကြပြီးတဲ့
နောက် ... ...

ကမ်းစပ် နဲ့
မလှမ်းမကမ်း
အရောက်မှာ ...
ဖြေကွန်လက်ပန်း
ကျပြီး အိပ်ပျော်
သွားကြ တော့တယ်

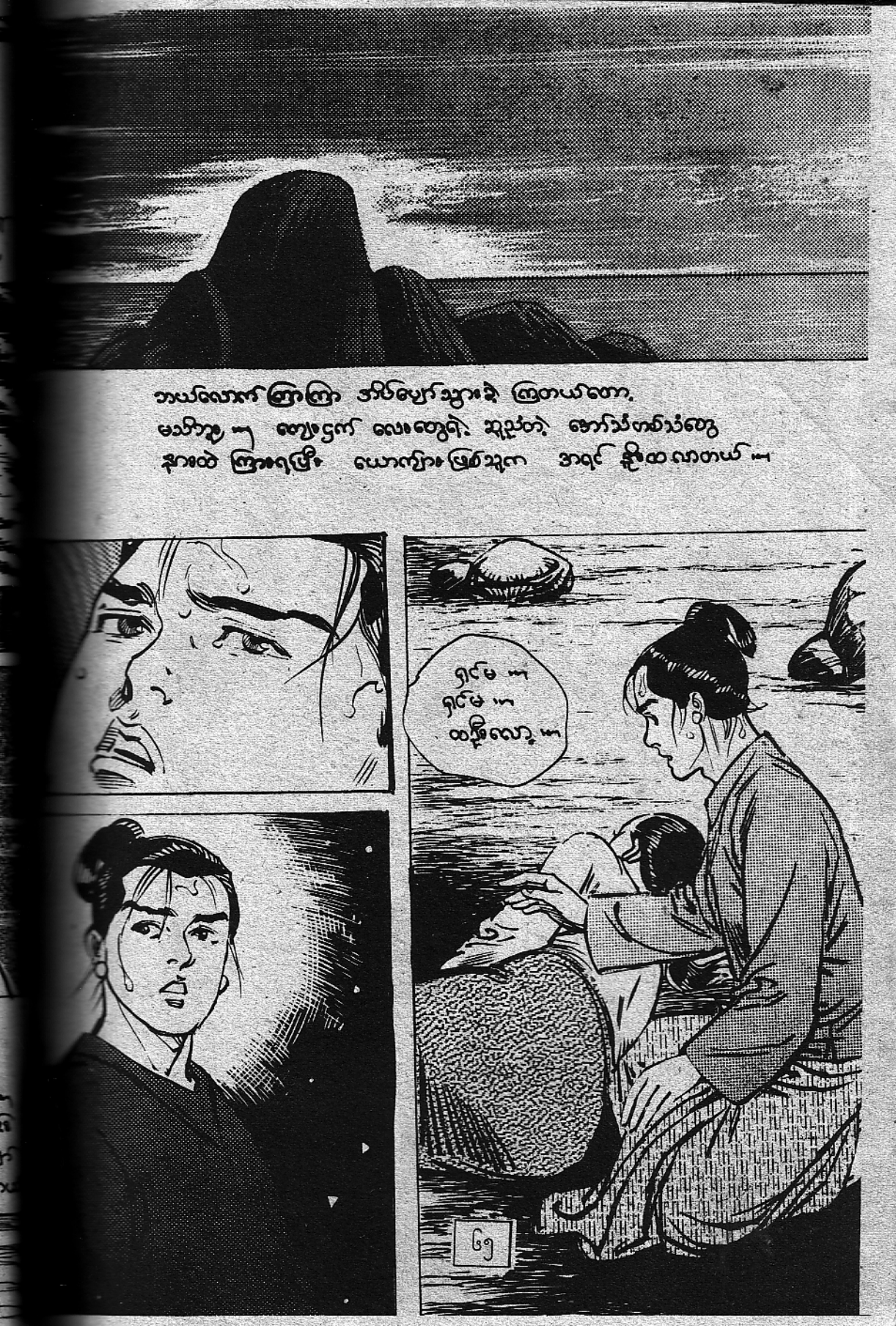
ဘယ်လောက် ကြာကြာ အိပ်ပျော်သွားခဲ့ ကြတယ်တော့
မသိဘူး ။ ကျေးဌက် လေးတွေရဲ့ ဆူသံတဲ့ အော်သံတစ်သံတွေ
နားထဲ ကြားရပြီး ယောက်ျားပြစ်သူက အရင် နိုးထလာတယ် ။
ရင်မ ။
ရင်မ ။
ထနိုးလော့ ။
၆၅

ဒီ ။
ဒာရှင် ။ ကျွန်မတို့
မသေခဲ့ ဘူးနော်
ဟုတ်တယ်ရှင်မ
ငါတို့ သေဘေးက
လွတ်ခဲ့ကြပြီ ။
ဒါပေမယ့် တို့တွေ
ဘယ်ကို ရောက်နေကြ
သလဲ ဆိုတာ မသိ
နိုင်ဘူး
ဗိုက်ထဲမှာ
ဆာလောင်လိုက်
တာ ။
လာ ။ လာ
ရှင်မရေ ဒီကျွန်းပေါ်မှာ
စားစရာ ရလို့ ရဖြား
ရှာမှေကြည့်ရ
အောင် ။
66

ဆုတို့ ရောက်ခဲ့တဲ့ ကျန်းပေါ်မှာ
ကျေးငှက်တွေများ စွာ မြီခို့နေထိုင်
ကြတယ် ... ...

ရင်မရေ
တခြား စားစရာတော့
မရှိဘူးကွယ်...
ဟောဒီမှာ ကျောက်ဆောင်
ထဲကရလာတဲ့ ငှက်ဥတွေ
စားသောက် ကြစို့

လင်မယား
နှစ်ယောက် ဟာ
ငှက်ဥတွေကို
စားသောက် ပြီး
ဒသက် ရှင်
နေထိုင် ကြတယ်

နောင်ဖာခါ ...
ငှက်ဥတွေ အပြင်
ငှက်တွေကျိုပါ
နည်း အမျိုးမျိုးနဲ့
ဖမ်းယူ ပြီး
ပုတ်ကင်စားသောက်
ကြတယ် ...

ဒီလိုနဲ့ ကျန်းပေါ်
ရောက်သွားတဲ့ လင်မယားဟာ
ပထမ အရွယ်မှာရော ဒုတိယ
အရွယ်မှာရော အိုမင်းရင့်ရော်
တဲ့ တတိယ အရွယ်မှာပါ
ငှက်ဥတွေ ငှက်တွေကျိ
ဖျက်ဆီး စားသောက်
နေထိုင် ခဲ့ကြတော့တယ်

မင်းသား
သင်တို့ ဟာ တစ်ခုသော
အရွယ်မှာ သတိဝင်ပြီး
ဌက်ခုတို့ ကို စားသောက်
ခြင်းအား စွန့်ပစ် ခဲ့လျှင်
ယခု အခါ တစ်ခုသော အရွယ်မှာ
သား သမီး ထွန်းကား နိုင်
တယ်။
မင်းသား။
သင်တို့ လင်မယား
နှစ်ယောက်အနက် တစ်ယောက်
သောသူက မမေ့ မလျော့ခဲ့
ရင်တောင် ထိုမမေ့ မလျော့သော
သူကို စွဲပြီး သား သမီးရ
နိုင်တယ်
ယခုသော်ကား
သင်တို့ ဟာ အရွယ်သုံးပါး
စလုံးပင် သတိယွင်းပေါ့
မေ့လျော့ခဲ့ ကြလေပြီ
တကား။

ဘုရားရှင် ဟောကြားတော် မူတဲ့
တရားဂါထာရဲ့ အဆုံးသတ်မှာတော့ ဗောဓိမင်းသား
သောတာပတ္တိ ဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက် သွားခဲ့
ပါတော့တယ်။ ။

ಚಾಣಕ್ಯ ಈ

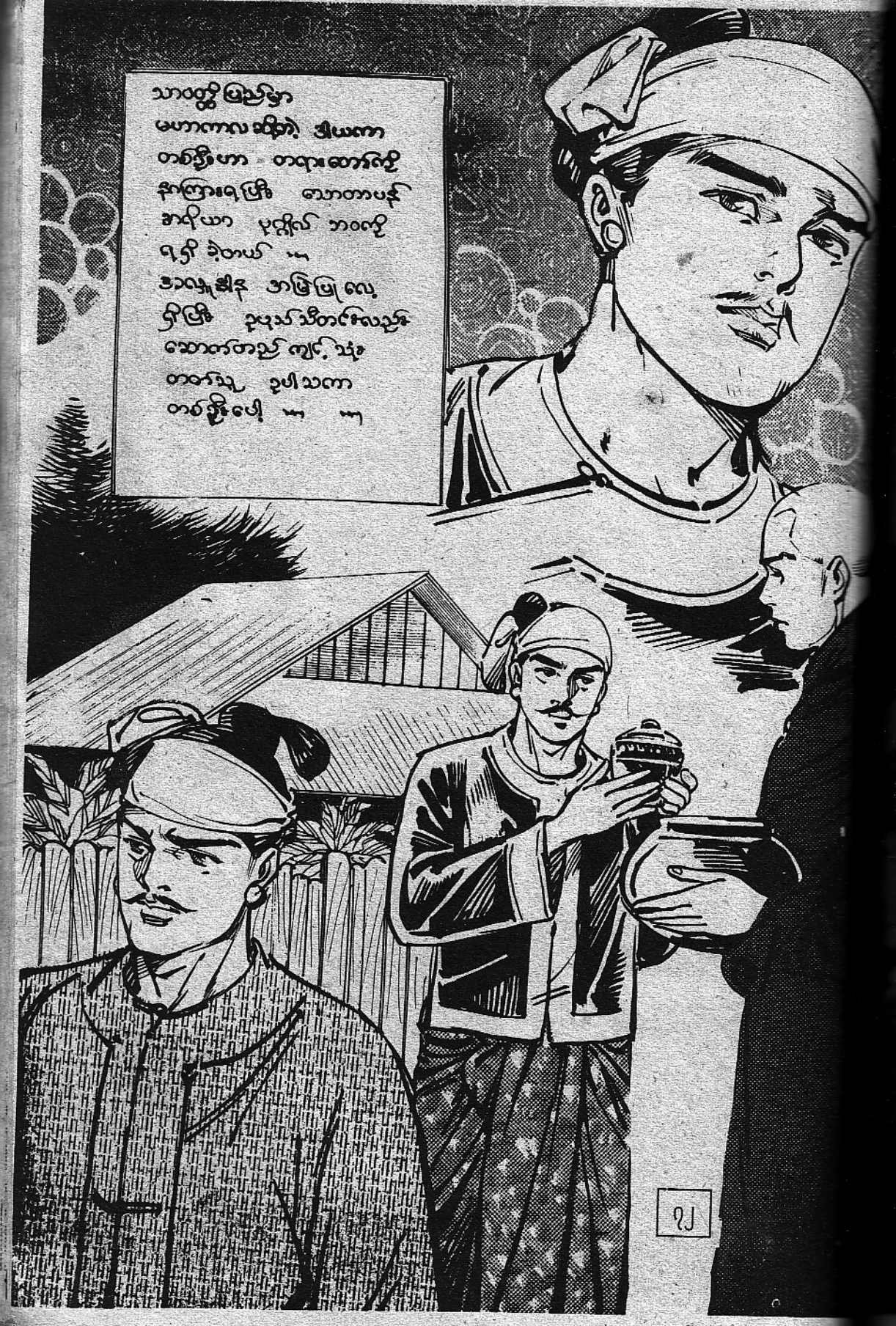
သာဝတ္တိပြည်မှာ
မဟာကာလဆိုတဲ့ ဒါယကာ
တစ်ဦးဟာ တရားတော်ကို
နာကြားရပြီး သောတာပန်
အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ် ဘဝကို
ရဂြိုဒ်တယ် ။
ဒသလ္ဘုနိုင် အမြဲပြုလေ့
ဂြိုပြီး ဥပုသ်သီတင်းလည်း
ဆောက်တည် ကျင့်သုံး
တတ်သူ ဥပါသကာ
တစ်ဦးပေါ့ ။ ။

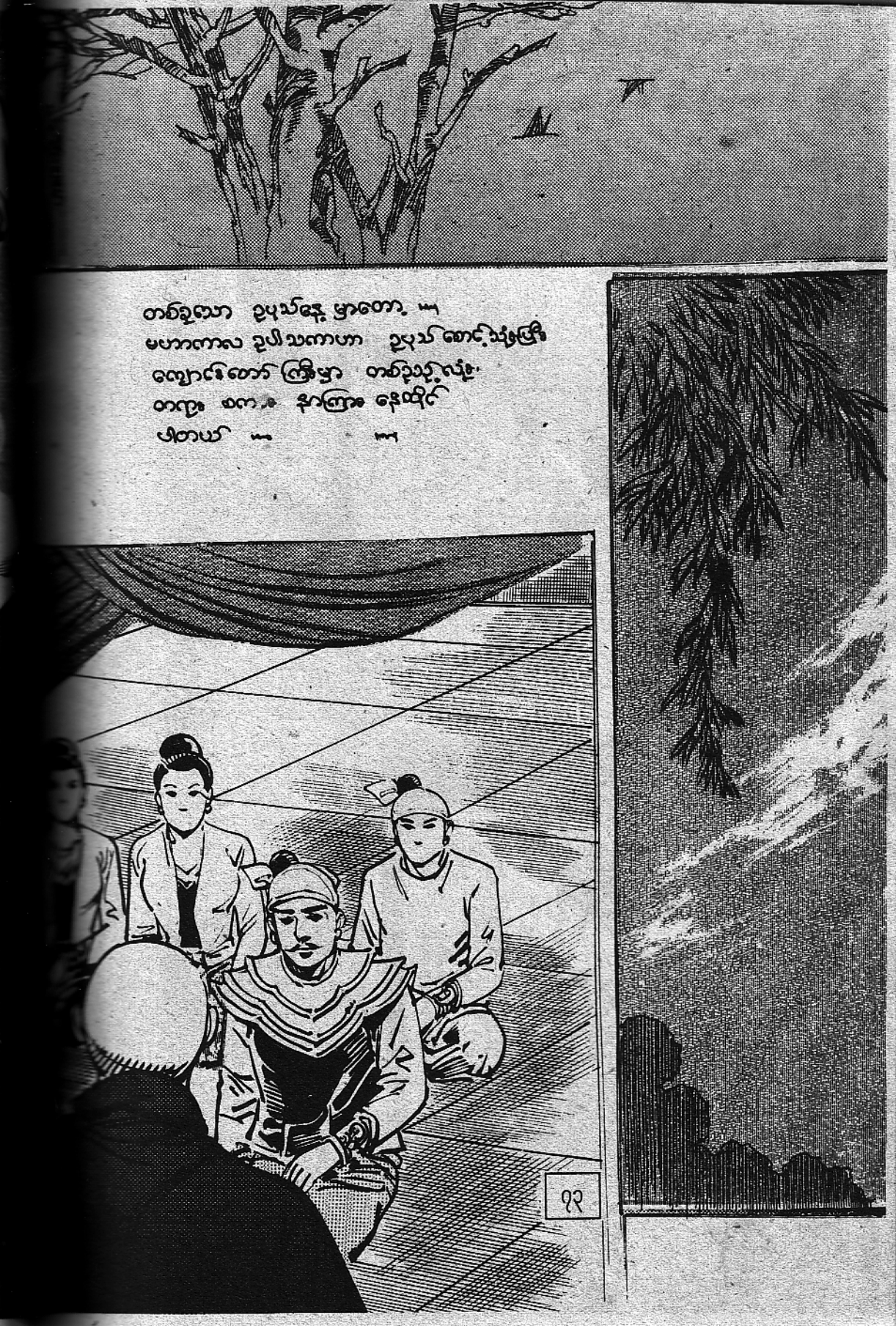

တစ်ခုသော ဥပုသ်နေ့ မှာတော့ ၊၊
မဟာကာလ ဥပါသကာဟာ ဥပုသ်စောင့်သုံးပြီး
ကျောင်းတော် ကြီးမှာ တစ်ခုသည့်လုံး
တရား စက်နေ နာကြား နေထိုင်
ပါတယ် ၊၊ ၊၊

ဒါဒီလို ယူဆောင် နေစဉ် မှာပဲ
သူနိုး တစ်ယောက်ဟာ ကြေးဒိုး
ကြေးခွက် တွေကို ခလုတ်တိုက် မိပြီး
ဒေါင်
ဂေလာင်
ဟာ ။။
ဘာသံပါလိမ့် ။။
ငါ့ အိမ်ထဲ သူနိုးဝင်
နေပြီ ထင်တယ်
အိမ်ရှင် သူဌေး
နိုးထလာပြီး
သူနိုးတွေကို
တွေ့ မြင် သွား
တယ် ။။ ။။

သူနိုးဟေ့ ။
သူနိုး ။

ထကြစမ်း ။
လိုက်ကြစမ်း ။

သူရွှေးရဲ့ အော်သံကြောင့်
အလုပ် သမားတွေရှေ့
လမ်းသူ လမ်းသားတွေပါ
ဦးထလာပြီး သူနိုး
တွေကို ဝိုင်း လိုက်ကြ
တယ် ။ ။

ဟမ်းဟေ့ ။

ဝိုင်းဟေ့
မလွတ်စေနဲ့ ။

သူနိုးတွေလည်း
ရယူထားကြတဲ့
ခုစ္စာထုပ်တွေကို
စွန့်ပစ်ပြီးထွက်ပြေး
ကြရ တော့တယ် ။
လိုက်ဟေ့
လိုက်ကြ ။
ဒီကောင်တွေ ကို
ဒာရှင်မထားဘူး
နောက်က လိုက်သူ တွေဟာ ရရာ လက်နက်
ဓါးကျိုင်ပြီး ထက်ကြပ် လိုက်ပါလာတာကြောင့်
သူနိုးတွေ အသက်လု ပြေးရှားရင်း လူစု
ကွဲသွားတယ် ။ ။
လူစု ခွဲပြီး
ပြေးကြဟေ့ ။
မိသွားရင်မရှယ်
ဘူး ။

ဒာဖိုးတန် ဥစ္စာထုပ်ကို
ဆွဲကိုင် လာတဲ့ သူဖိုးကတော.
ကျောင်းဆောက်ကြီးဘက် ကို
မြေးလာမိတယ် ...
ငါတော.
ရွာတိုင် မပေါ်ဘူးဟေ.
ဥစ္စာထုပ်ကို စွန့်ပစ်
ဦမှ ပဲ ထင်တယ်
ဟော ...
ရှေက ရေကန်နားမှာ
ရုတစ်ယောက် ပါလား
ဟုတ်ပြီ ... ဟုတ်ပြီ

မဟာကာလ ဥပါသကာဟာ
တစ်သွယ်လုံး တရားနာယူပြီး
မနက် အရုဏ်တက် အခါမှာ ကျောင်းဖော်က
ထွက်လို့ ရေကန်မှာ မျက်နှာ
သစ်နေတယ် ... ...

သူရိုးက မဟာကာလ
အနားမှာ ဥစ္စာထုပ်ကို အသာလေး
ချထား ခဲ့ပြီး သစ်ပင် ချုံနွယ်တွေ
ကြားထဲ ဝင်ရောက် ပျောက်ကွယ်
သွားတယ် ... ...

ဟိုမှာဟေ့
ဟိုမှာ ။

ဟေ့ မပြေ
သူနိုးကော

သူနိုး လိုက်တဲ့ လူဒုပ်က
မဟာကာလကျီ ရိုင်းဝန်း ဖမ်းဆီး
ကြတယ် ။ ။

သူခိုးမဟုတ်ရင်
စောစောစီးစီး ဒီမှာ
ဘာလုပ်နေသလဲ

မနေ့က ခုပုသ်
စောင့်ဆုံးပြီး ဟောဒီ
ကျောင်းတော်ကြီးမှာ
တစ်ညလုံး တရားနာယူခဲ့တယ်
အခု မနက်လင်းပြီမို့
အိမ်ပြန် မလို့ မျက်နှာ
သစ်နေတာပါ

အဲဒီ အချိန်မှာပဲ
လူတစ်ယောက်က
ဥစ္စာထုပ်ကို
လွှေ့ဂျီ သွားတယ်

ဟာ ။။
ဒီမှာ ဥစ္စာထုပ်
ပါလား ။။

ပြစမ်း
ပြစမ်း ...
ငါကြည့်စမ်းမယ်

အို ...
ဒါငါ့ရဲ့ ပစ္စည်းတွေပဲ
ဂဲ ... သင် ဘာလိမ်
ဆေးသလဲ ...

သင်ဟာ
ငါတို့ အိမ်ကို
ဟောက်တွင်းခိုးယူခဲ့
ပြီးမှ ဒုပုသ်သည်ဟန်
တရားနာသူဟန်
ဆောင်တာပဲ

...

ကြာတယ်
ချက္ပာ ...

ဒပ်...

ဒုတ်...

သူရိုး လိုက်ဖမ်းသူ
ထွေဟာ မဟာကာလကို
တစ်ယောက် တစ်ချက်
ထိုင်းဝန်းရိုက်နှက်
သတ် ဖြတ် လိုက်
ကြာတယ် ... ...

ပုဏ္ဏားကြီးကို သနားတာ
ကြောင့် ဘုရားရင်ဟာ
ပုဆိုး အစုံကို ခံယူတော်
မူပြီး သင့်တော်ရာတရား
ဟောကြားတော် မူပါတယ်
တရားတော်ရဲ့ အဆုံးမှာ
ပုဏ္ဏားကြီးဟာ သရဏဂုံ
သုံးပါးတည်ပြီး
ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ဥပါသကာ
တစ်ယောက် ဖြစ်သွားတယ်
အရှင်ဘုရား
တပည့်တော်ကို သားတွေက
နှေ့စဉ် ထမင်းလေးမွဲ
ပြင်ဆင် ကျွေးမွေးကြ
ပါတယ်

ဖြို့တွင်းမှာ
ဖောက်ထွင်း ခိုးယူသွားတဲ့
သူခိုး မိလို့ ပါ
ဘုရား ...
ဒီသူခိုးဟာ
ဥပုသ်သည်ဟန် ဆောင်လိုက်
သေးတယ် ... တပည့်တော်
တို့က သူ့ ဘေးနားချထားတဲ့
ခိုးရာပါ ပစ္စည်းတွေ့လို့
ထိုက် သင့်တဲ့ အပြစ်ဒဏ်
ပေးလိုက်ပါဖြီ ...
အရှင်ဘုရားတို့
စိတ်အနှောင့် အယှက်
မဖြစ်ကြပါနဲ့ ... လောက်
လူ့ဘောင်မှာတော့ ဒီလိုပဲဘုရား
မလုပ်ချင် လို့လည်း
မရဘူး ...
၈၅

လူအုပ် ထွက်သွားတဲ့
အခါ၊ ဂဟန်း သာမထော
ယေလေးတွေက သူနိုး
ဆိုသူကို ကြည့်ကြပြီး

အလို၊
ဒါဟာ ကျောင်းတော်မှာ
တစ်ညလုံး တရားနာယူပြီး
ခုနကမှ ပြန်သွားရှာတဲ့
မဟာကာလ ဥပါသက
ပါလား၊

ဟုတ်ပါရဲ့၊
ဧကန္တတော့၊ ဒီဒါယကာကြီး
ကျောင်းက အထွက် သူနိုးက
သူ့နံကားမှာ ဥစ္စာထုပ်
ပစ်ချသွားပြီထင်တယ်

ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေတယ်
သူတော်ကောင်းတစ်ယောက်ဟာ
ဒီလိုမျိုး မသေသင့်
မသေထိုက် ချေဘူး

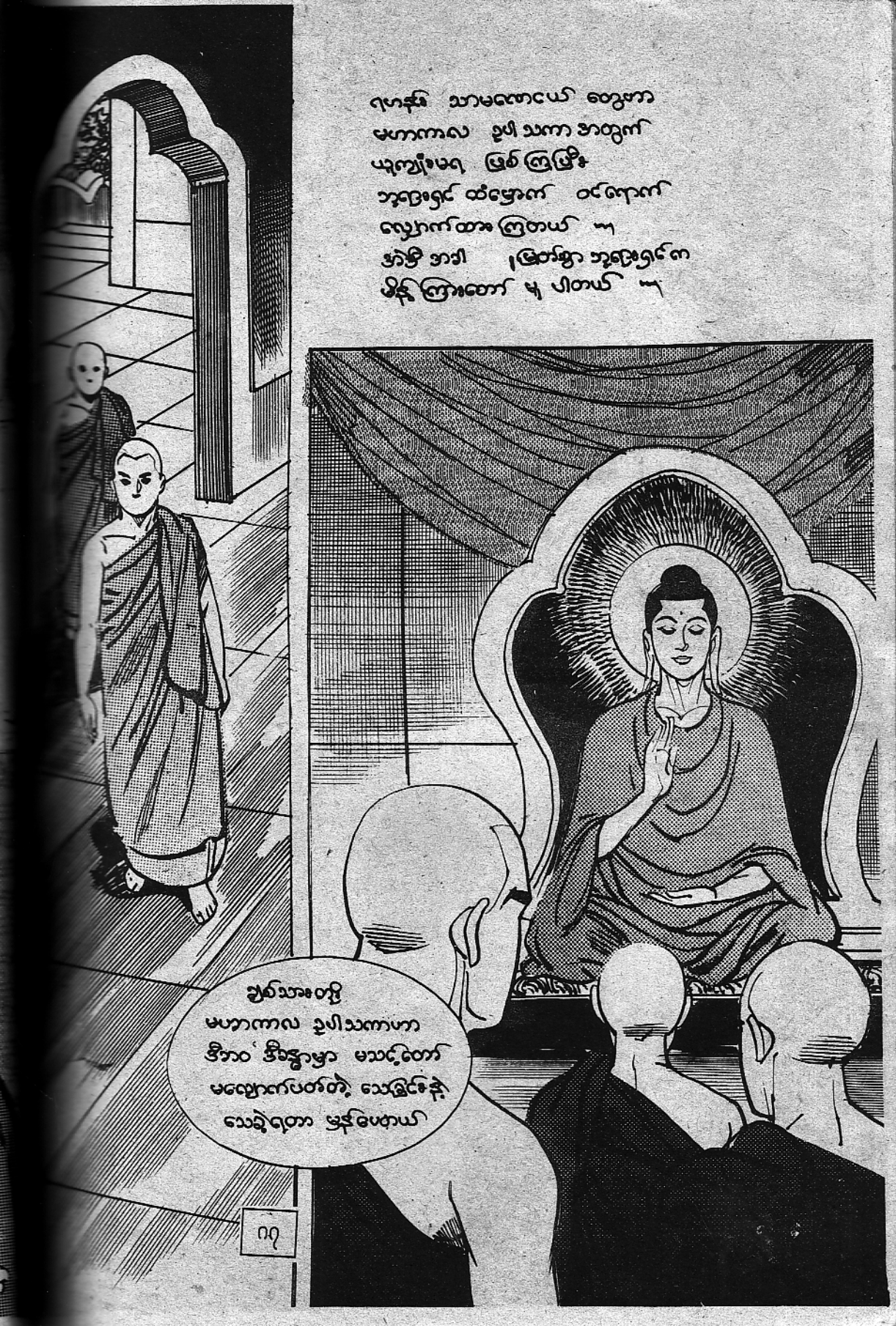
ရဟန်း သာမဏေယ် တွေဟာ
မဟာကာလ ဥပါသကာ အတွက်
ယူကျုံးမရ ဖြစ်ကြပြီး
ဘုရားရှင် ထံမှောက် ဝင်ရောက်
လျှောက်ထားကြတယ် ။
အဲဒီ အခါ ၊ မြတ်စွာ ဘုရားရှင်က
ဖိန့်ကြားတော် မူပါတယ် ။
ချစ်သားတို့
မဟာကာလ ဥပါသကာဟာ
ဒီဘဝ ဒီခန္ဓာမှာ မသင့်တော်
မလျောက်ပတ်တဲ့ သေခြင်းနဲ့
သေခဲ့ရတာ မှန်ပေတယ်

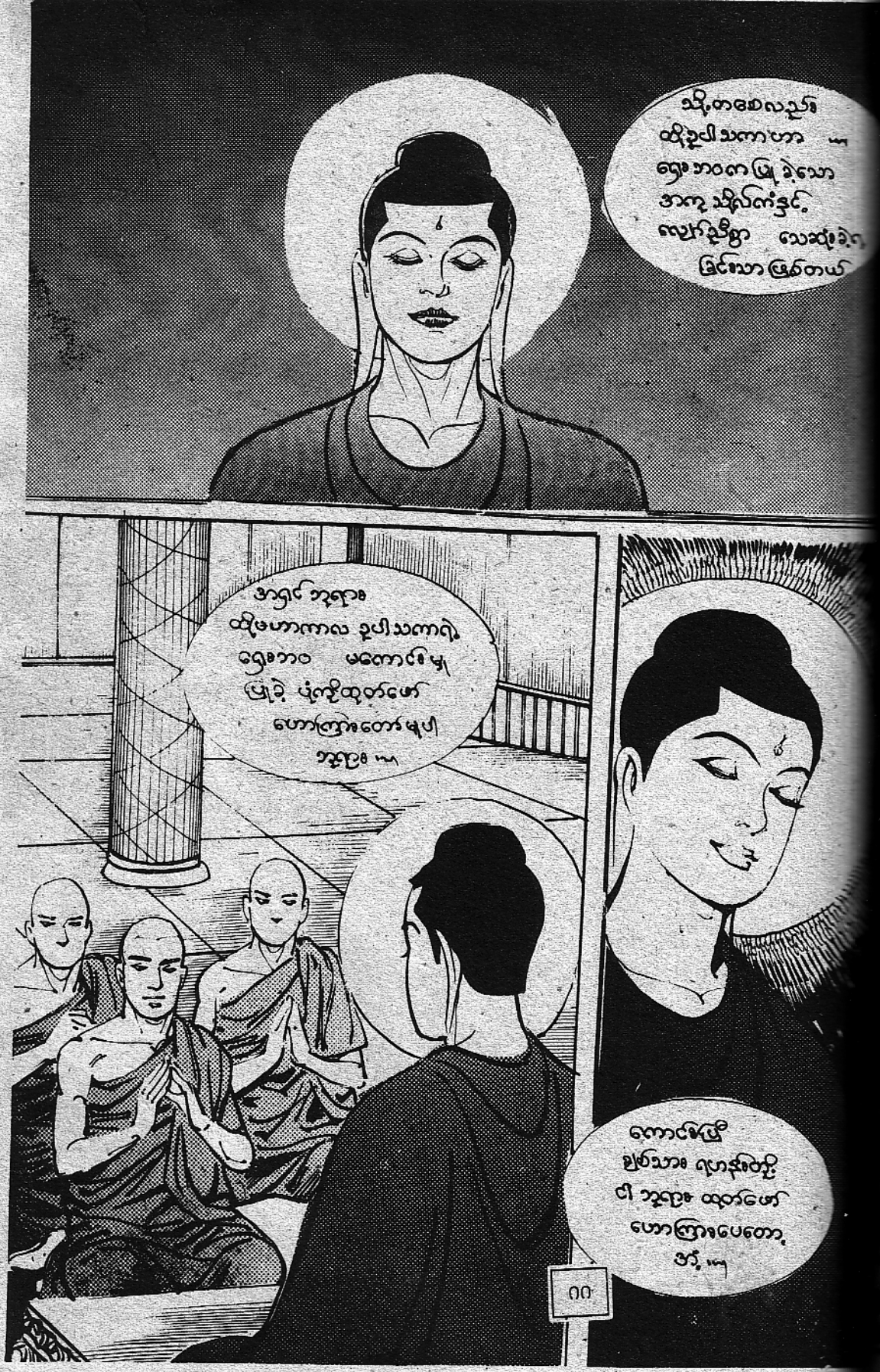
သို့တစေလည်း
ထို့ဥပါသကာဟာ
ရှေးဘဝက ပြုခဲ့သော
အကုသိုလ်ကံနှင့်
လျော်ညီစွာ သေဆုံးခဲ့ရ
ခြင်းသာ ဖြစ်တယ်
အရှင် ဘုရား
ထို့ဖဟာကာလ ဥပါသကာရဲ့
ရှေးဘဝ မကောင်းမှု
ပြုခဲ့ ပုံကိုထုတ်ဖော်
ဟောကြားတော်မူပါ
ဘုရား
ကောင်းပြီ
ချစ်သား ရဟန်းတို့
ငါ ဘုရား ထုတ်ဖော်
ဟောကြားပေတော့
အုံ့

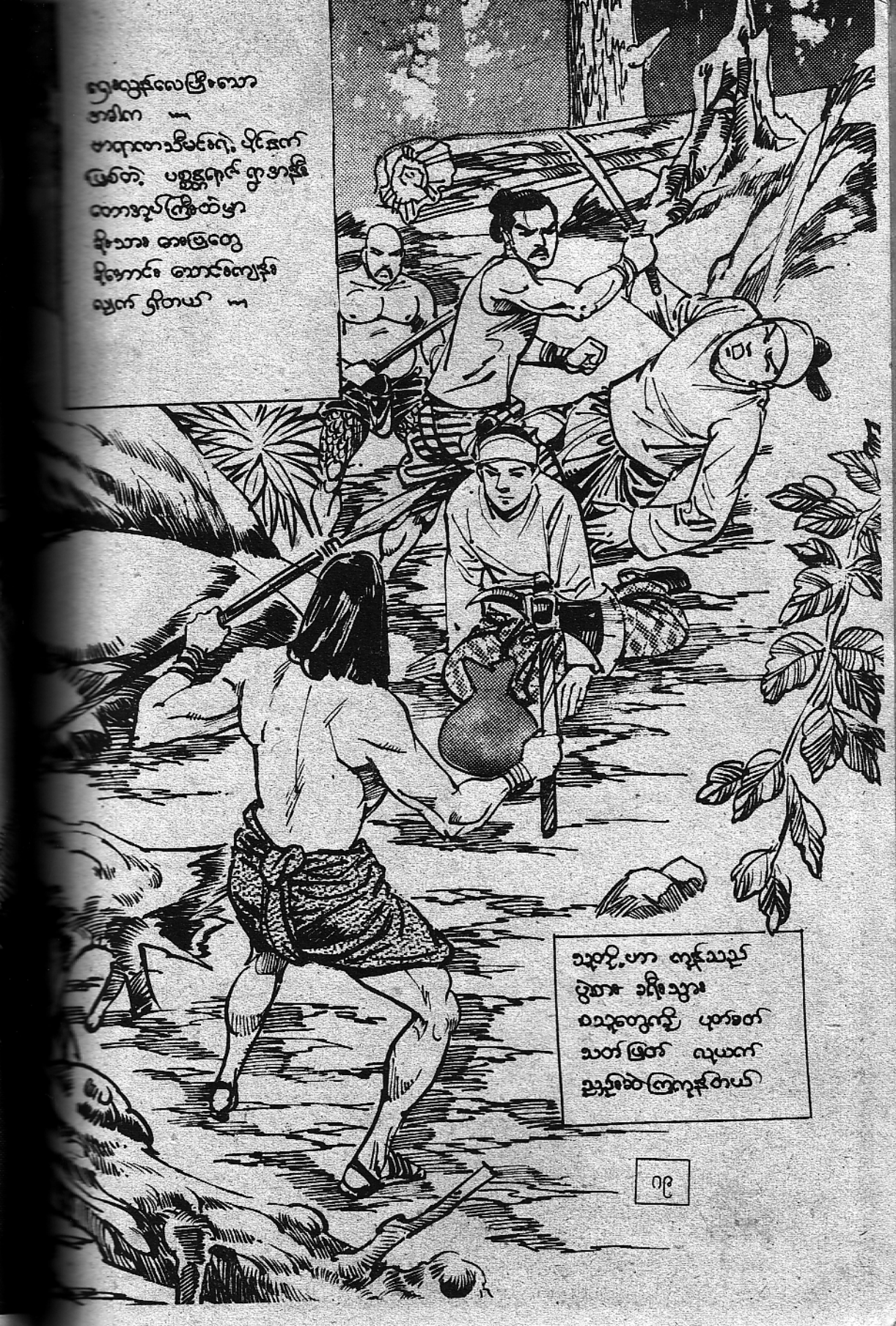
ရှေးလွန်လေပြီးသော
အခါက ၊
ဗာရာဏသီမင်းရဲ့ ပိုင်နက်
ဖြစ်တဲ့ ပစ္စန္တရောင် ရွာအနီး
တောအုပ်ကြီးထဲမှာ
ခိုးသား တေးပြတွေ
ခိုအောင်း သောင်းကျန်း
လျက် ရှိတယ် ၊
သူတို့ဟာ ကုန်သည်
ပွဲစား ခရီးသွား
စသူတွေကို ပုတ်ခတ်
သတ်ဖြတ် လုယက်
ညှဉ်းဆဲကြကုန်တယ်
၇၉

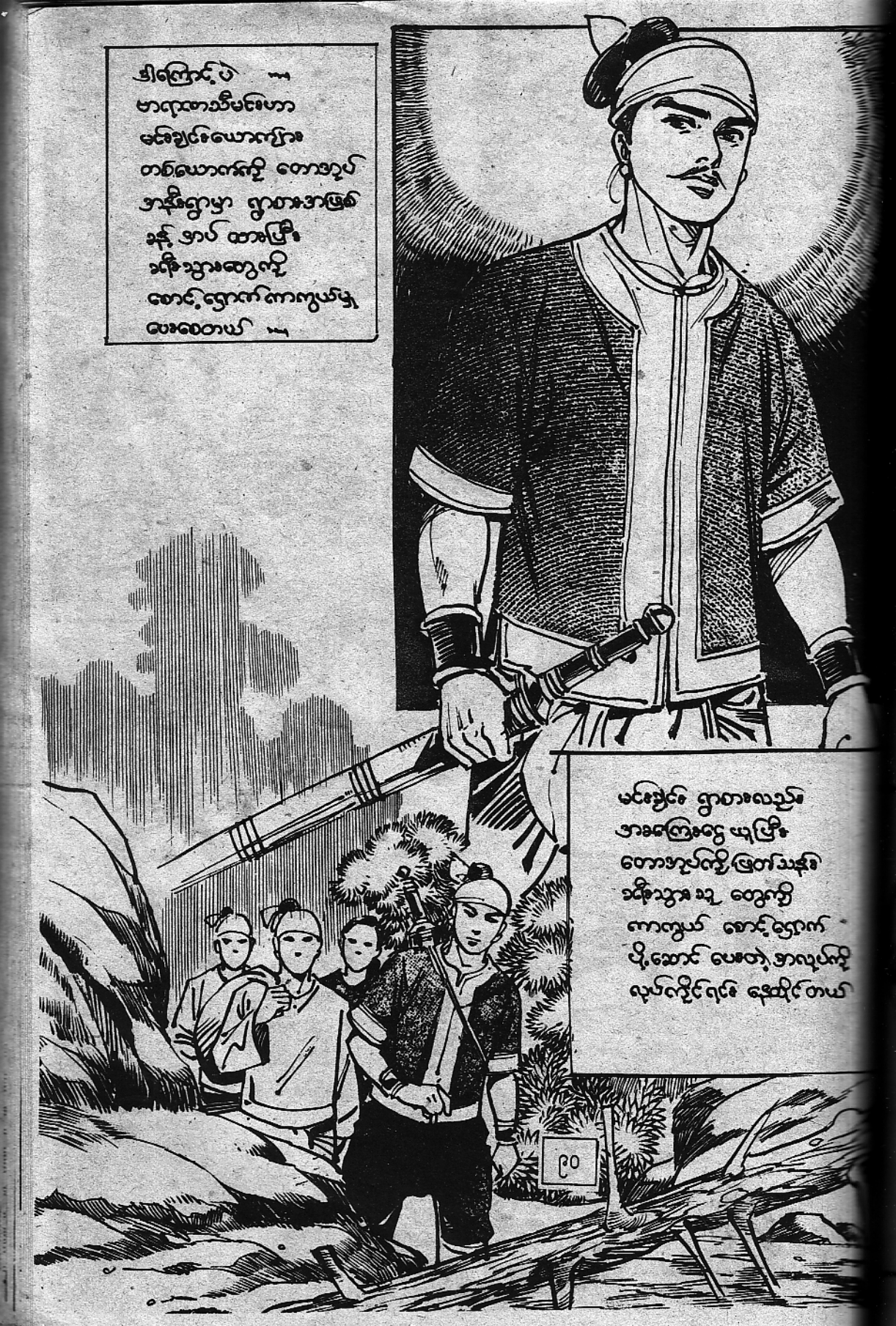
ဒါကြောင့်ပဲ ။
ဗာရာဏသီမင်းဟာ
မင်းချင်းယောက်ျား
တစ်ယောက်ကို တောဒုပ်
ဒုနီးရွာမှာ ရွာစားဒုဖြစ်
ခန့် ဒုပ် ထားပြီး
ဒရီးသွားတွေကို
စောင့်ရှောက်ကာကွယ်မှု
ပေးစေတယ် ။
မင်းချင်း ရွာစားလည်း
ဒုခကြေးငွေ ယူပြီး
တောဒုပ်ကို ဖြတ်သန်း
ဒရီးသွား သူ တွေကို
ကာကွယ် စောင့်ရှောက်
ပို့ဆောင် ပေးတဲ့ ဒုလုပ်ကို
လုပ်ကိုင်ရင်း နေထိုင်တယ်

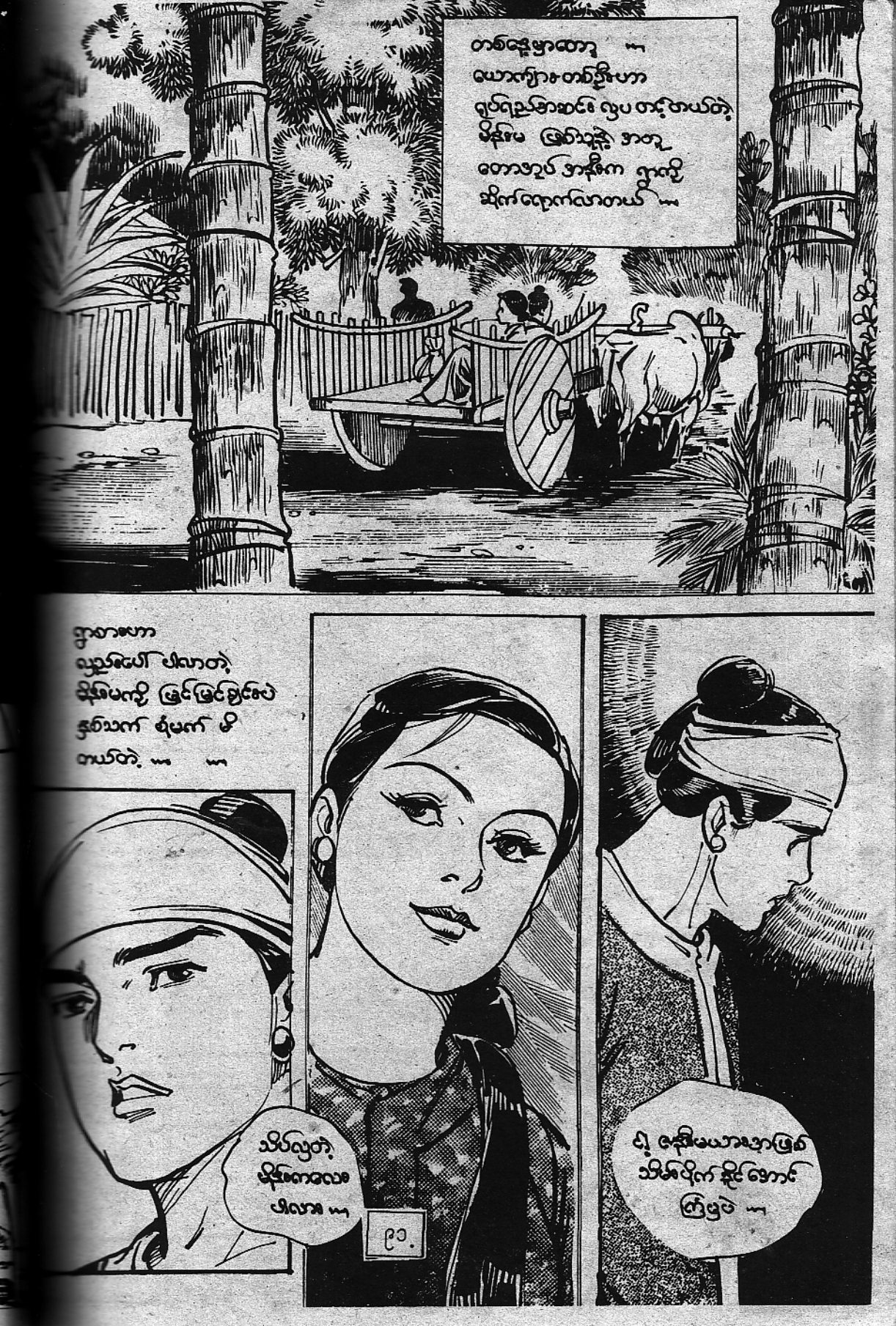

တစ်နေ့မှာတော့ ...
ယောက်ျား တစ်ဦးဟာ
ရပ်ရည်အဆင်း လှပ တင့်တယ်တဲ့
မိန်းမ ဖြစ်သူနဲ့ အတူ
တောအုပ် အနီးက ရွာကို
ဆိုက်ရောက်လာတယ် ...
ရွာစားဟာ
လှည်းပေါ် ပါလာတဲ့
မိန်းမကို ဖြင့်ဖြင့်ချင်းပဲ
နှစ်သက် စုံမက် မိ
တယ်တဲ့ ... ...
သိပ်လှတဲ့
မိန်းကလေး
ပါလား ...
၉၁.
ငါ့ ဇနီးမယားဆုံးဖြစ်
သိမ်းပိုက် နိုင်အောင်
ကြံမှပဲ ...

ခရီးသွား ယောက်ျားက
ရွာစားကို ပြောတယ်
ဒာရှင် ။
ဒာကျွန်ုပ်တို့ကို
တောအုပ်တစ်ဖက်
ရောက်အောင် လိုက်ပါ
ပို့ဆောင်ပေးပါ
လော့ ။
ယနေ့တော့ဖြင့်
ဒာချိန် မဖြိတော့ဘူး
မိုးချုပ် လုပြီ
မနက်ဖြန်
မနက် စောစောမှသာ
သင်တို့ ခရီးထွက် ကြ
ပေတော့ ။ ငါ့ဒာစောင့်
ဒာရှောက် ပေးလိုက်
မယ် ။

ဒီးသွား ယောက်ျားဟာ
ဒာရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စ
ဖြိုနေတာကြောင့်
မရပ် မနားလိုဘူး ...
ဒာရှင် ...
ဒာချိန်ရှိပါလေးတယ်
ဒာအချင်းသွား ကြလျင်
တောအုပ် တစ်ဖက်သို့
မမြောင်ခင် ရောက်ပါ
လိမ့်မယ် ...
ယခုပင်
လိုက်ပို့ ပေးပါ
ဒာရေးတကြီး ဆောင်ရွက်ဖွယ်
ရှိလို့ ပါ ...
ဒာချင်း
ယောက်ျား ... ဒာသက်
ဘေးထက် ဘာမှ ဒာရေး
မကြီးဘူး ...

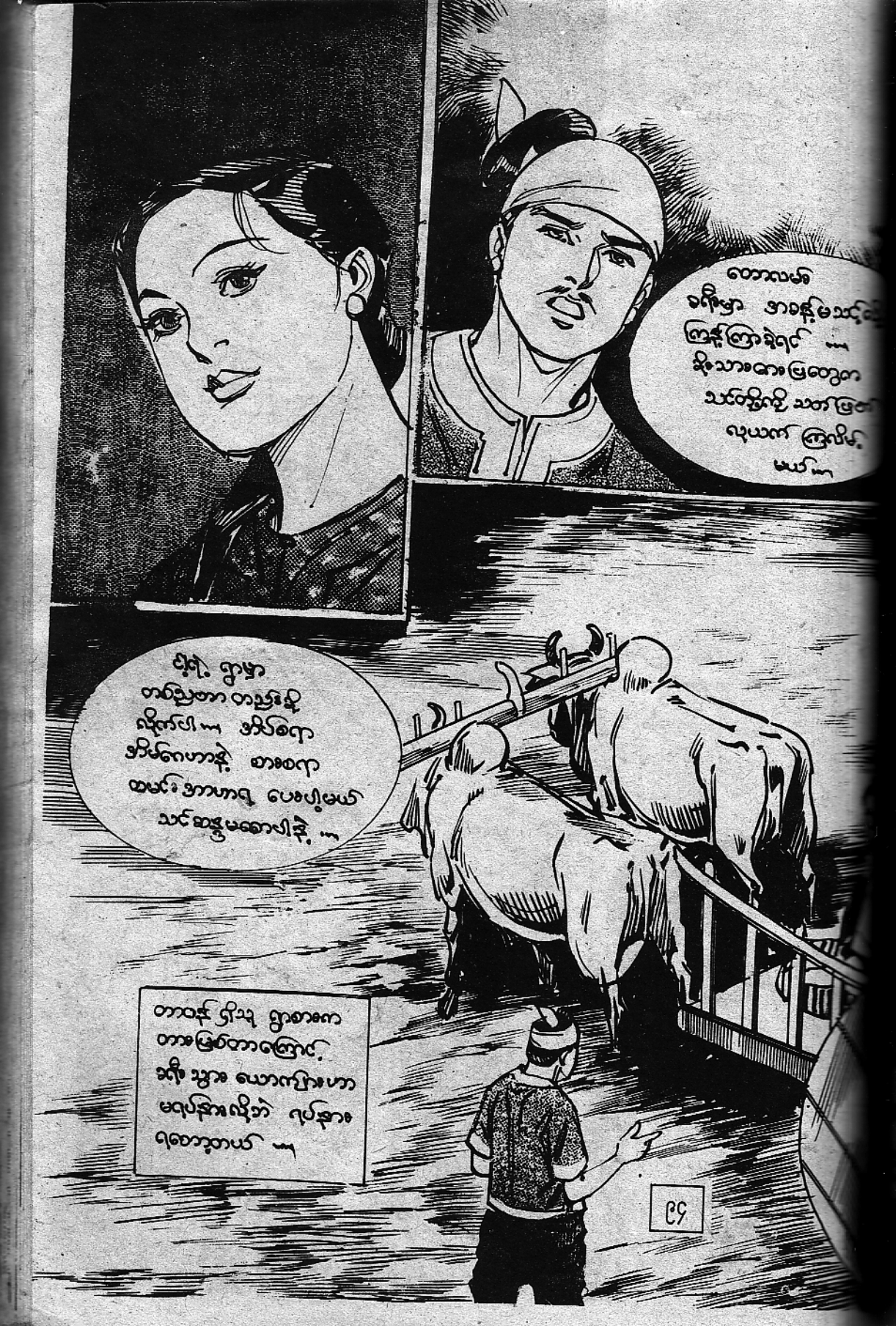
ဒေါ်ရီ့ ရွာမှာ
တစ်ညတာ တည်းခို
ရိုက်ပါ။ အိပ်စရာ
အိမ်ဧဟာနဲ့ စားစရာ
ထမင်းအာဟာရ ပေးပါ့မယ်
သင်ဆန္ဒမဆောပါနဲ့။
တာဝန် ဂ္ဂိသု ရွာစားက
တားမြစ်တာကြောင့်
ခရီး သွား ယောက်ျားဟာ
မရပ်နားရိုဘဲ ရပ်နား
ရတော့တယ်။
၉၄

[illegible] ရှာစားရဲ့
[illegible] တပည့်
[illegible] ရှာစားပိုင်
[illegible] ခရီး သွား
[illegible] လှည်းထဲမှာ
[illegible] ထည့်ထား
[illegible] ကြတယ် ...
[illegible] ... ...

ရှာထဲကို သူခိုး ဝင် သလို
အသံတွေပြုံ ကြတယ် ... ...

ဒဂျင်ရွာစားမင်း
သူနိုးကျိ မမီလိုက်
ပါဘူး ... အမြောင်ထဲ
ဝင်ရောက်လို့ ဖြေရာ
မျောက်သွားပါ
တယ်
အမောင်တို့
ရွာတံခါးတွေကို
ပိတ်ထားလိုက် ကြ
ငါရဲ့ ပတ္တမြားရတနာ
မျောက်ဆုံးသွားပြီ
မနက်မိုးလင်း
တောမှ အဝင်
အထွက်လှည်း တွေ
အားလုံး စစ်ဆေး
ရှာဖွေကြဲ
မှန်ပါ
ရွာစားမင်း

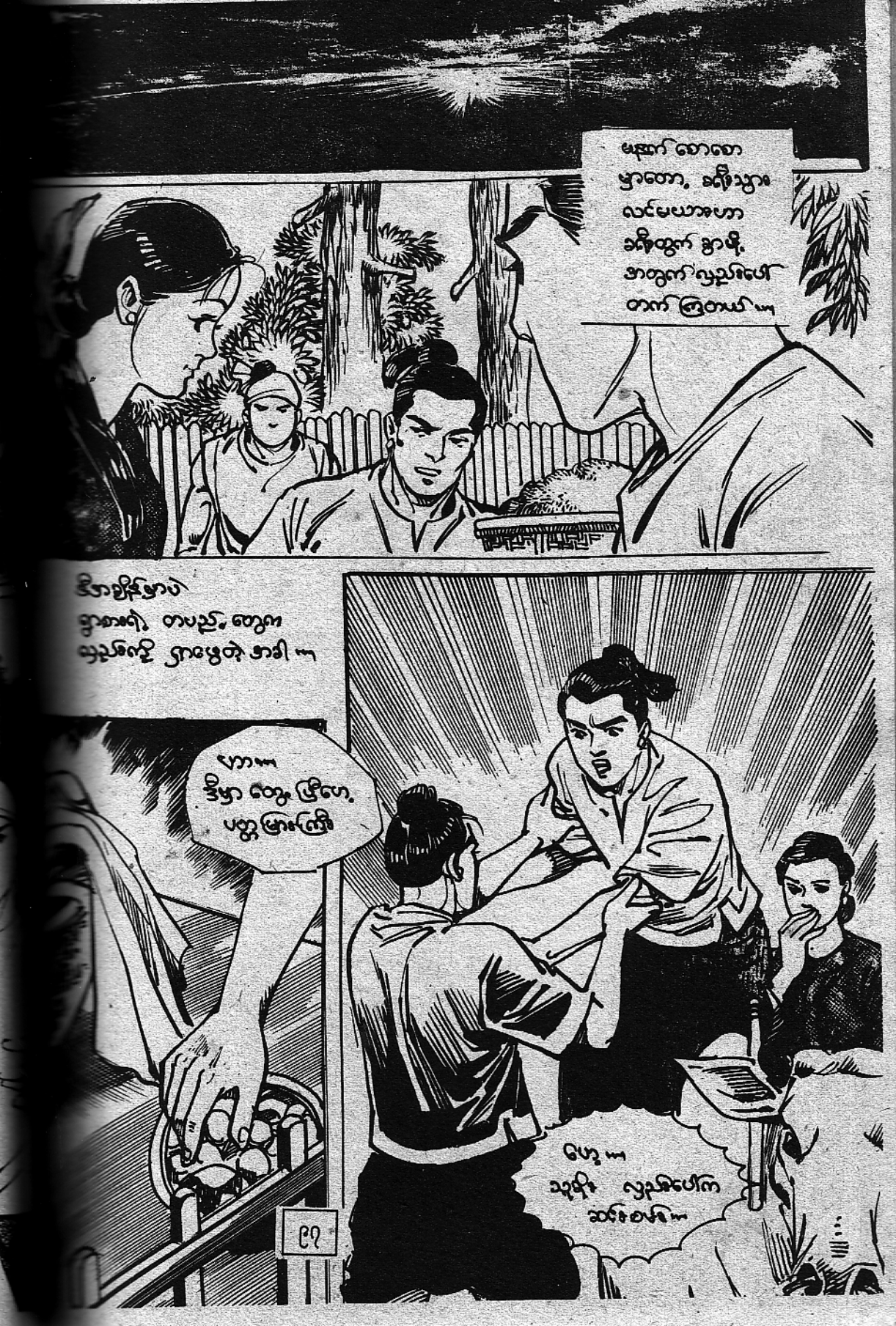
ဖုန်ကြောင်
မှာတော့ ခရီးသွား
လင်မယားဟာ
ခရီးထွက် ခွာမို့
အတွက် လှည်းပေါ်
တက် ကြတယ်။
ဒီအချိန်မှာပဲ
ရွာစားရဲ့ တပည့် တွေက
လှည်းကို ဂျာမွေတဲ့ အခါ။
ဟာ။
ဒီမှာ တွေ့ ပြီဟေ့
ပတ္တ မြားကြီး
ဟေ့။
သူရိုး လှည်းပေါ်က
ဆင်းစမ်း။

ဟုတ်ကဲ့ ... ဟုတ်ကဲ့ ... ဟုတ်ကဲ့ ... ဟုတ်ကဲ့ ... ဟုတ်ကဲ့ ...
ဟင်း ... ဟင်း ... ဟင်း ... ဟင်း ... ဟင်း ...

ဩော်...
သင်ဟာ နားရိစရာရော
အစားအစာပါ ငါတို့က
ပေးထားခဲ့ပါလျက်
ကျေးဇူးကိုမျှ မထောက်
ငါ့ရဲ့ ပတ္တမြားကို ခိုးယူ
ရဲတယ်ပေါ့ ၈
အကျနိုပ်...
မ... မရိုးရ...
ဟိန်း...
ဖော်...
အဲဒီ သူရိုးကို
ဥပဒေ အတိုင်း အပြစ်
ပေးရိုက် ကြမ်း
၉၉

ရွာစားဟာ ဆရီးသွား
ယောက်ျားကို အမှုဆင်
ဖမ်းဆီး သတ် ပြတ်
ပစ်လိုက်တယ် ...
ဆရီးသွားရဲ့ မယား
ဒုက္ခာအလှကိုလည်း
သိမ်းယူလိုက်တယ်တဲ့ ...
အဲဒီရွာစားဟာ
ယန္တေမနုက်မှာ
အပြစ်မရှိဘဲ
အသတ်ခံလိုက်ရတဲ့
မဟာကာလ ...
ဒုပါသကာပါပဲ ...

ဘုရားရှင်ဟာ ဘုရားဖြစ်ခဲ့ပြီး
အာသဝေါတရားတွေ ကုန်ခန်းသွားတဲ့
အရဟံသာဝကတွေ ဖြစ်ခဲ့ကြတယ်
ဒီဇာတ်လမ်းမှာ ပါဝင်ပတ်သက်ခဲ့ကြတဲ့
ဘုရားရှင်ရဲ့ ဒေသနာတော်မှာ

ရောဟိဏီ မင်းသမီး
၁၀၂

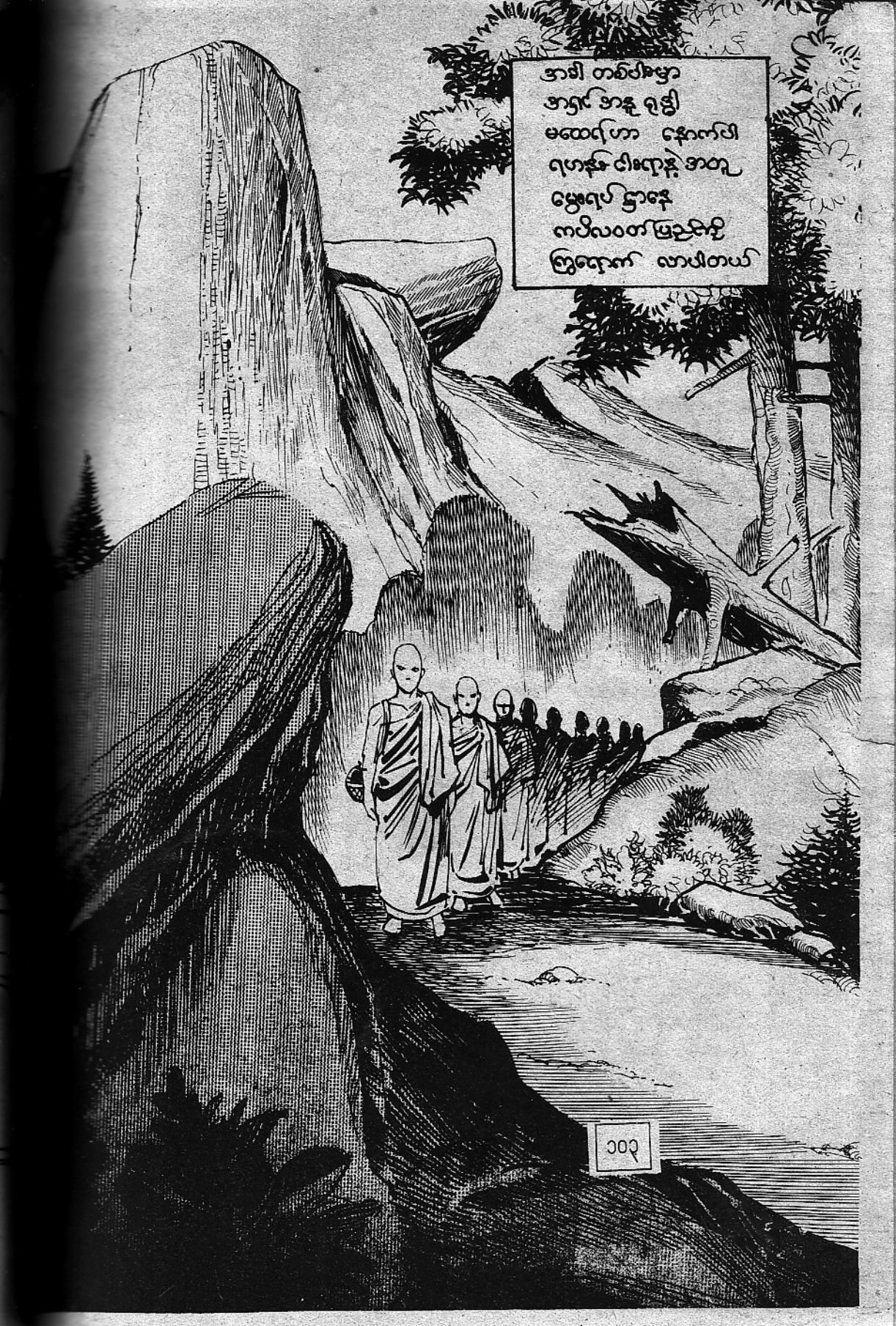
ဒာဒါ တစ်ပါးမှာ
အရှင် အနု ရဒ္ဓါ
မထေရ်ဟာ နောက်ပါ
ရဟန်း ငါးရာနဲ့ အတူ
မွေးရပ် ဌာနေ
ကပိလဝတ် ပြည်ကို
ကြွရောက် လာပါတယ်

ဆွေတော်မျိုးတော်တွေရဲ့
ကောင်းမှု ဖြစ်တဲ့
ဦးဇင်္ဂါတရုံ ကျောင်းတိုက်
တောကြီးမှာ သီတင်းသုံး
ထိုထိုက် တော် မှ ကြတယ်

ဘရင်ဒါနုရဒ္ဓိ
မထေရ်နှဲ သံဃာတော်
တွေ ကြွရောက် လာ
တယ်ဟေ့...

သွားရောက်
ဖူးမြော် ကြပါ
ရဲ့...

မထေရ် မြတ် ကြွရောက် လာကြောင်း
သတင်း ကြားသိပြီး ဆွေတော် မျိုးတော်တွေ
ရုံရုံ ညီညီ လာရောက် ဖူးမြော် ကန်တော့
ကြတယ် ... ...

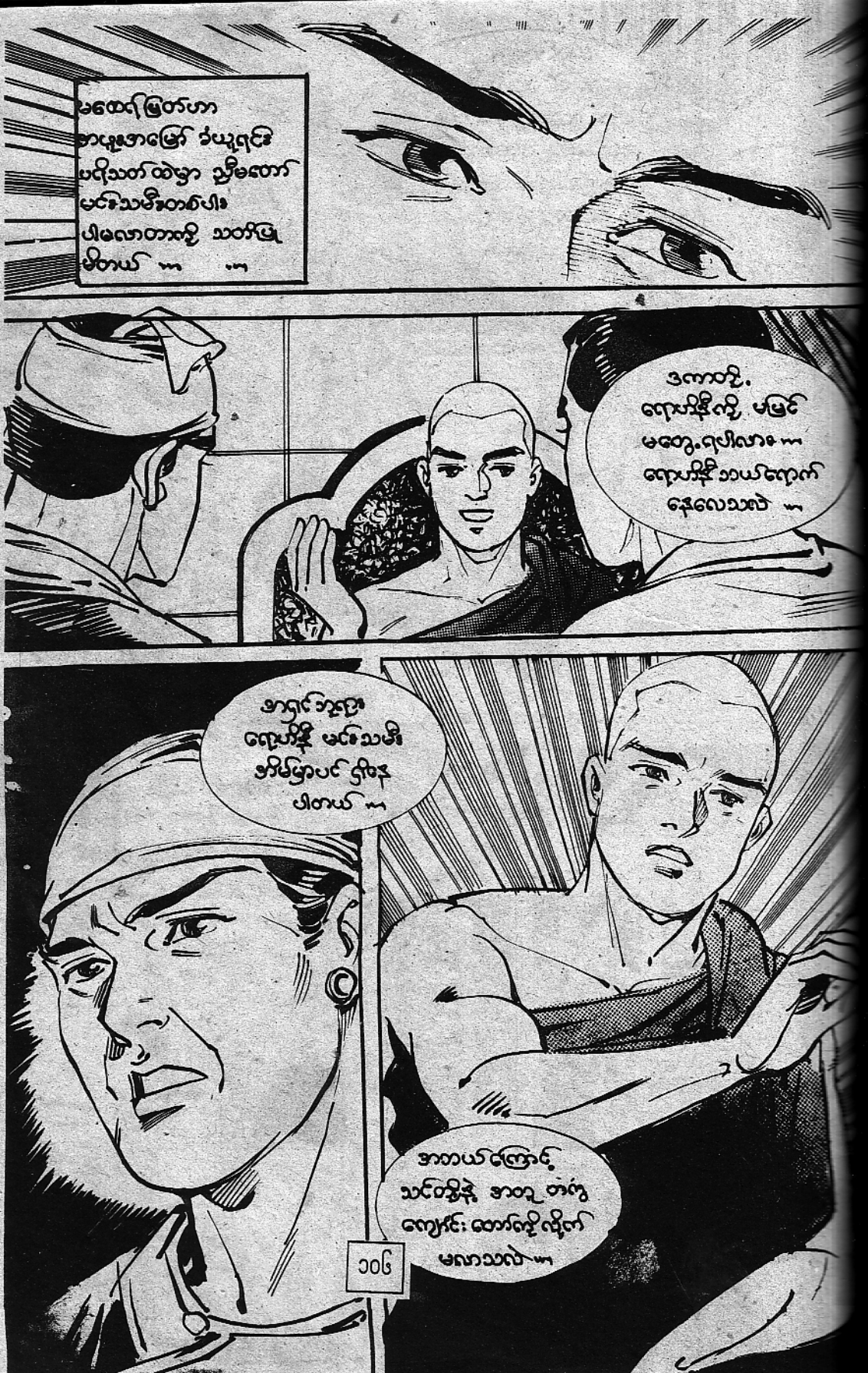

မတေရ်မြတ်ဟာ
အဟူးအမြော် ဂံယူရင်း
ပရိသတ်ထဲမှာ ညီမတော်
မင်းသမီးတစ်ပါး
ပါမလာတာကို သတိပြု
မိတယ် ... ...

ဒကာတို့
ရောဟိနီကို မမြင်
မတွေ့ရပါလား ...
ရောဟိနီ ဘယ်ရောက်
နေလေသလဲ ...

အရှင်ဘုရား
ရောဟိနီ မင်းသမီး
အိမ်မှာပင် ရှိနေ
ပါတယ် ...

အဘယ်ကြောင့်
သင်တို့နဲ့ အတူ တကွ
ကျောင်း တော်ကို လိုက်
မလာသလဲ ...

ဒာရှင်ဘုရား
ရောဟိနီ မင်းသမီးဟာ
ထိုယ် ဒာရေပြားရောဂါ
ခံစားနေရ ရှာတာကြောင့်
ရှက်ကြောက်လှ သဖြင့်
ဘယ်ကိုမှ မထွက် ဝံ့
ပါဘူး ---

ရောဟိနီကို
ငါခေါ် ယူတယ်လို့
မြောလိုက် ကြဲချေ

ကောင်းပါပြီ ဘုရာ့
ဒာရှင် ဘုရား ခေါ်တယ်
ဆိုရင် တော့ ညီမတော်
မင်းသမီး ရောက်
လာမှာပါ ---

ဘစ်ကျိတော်
မထေရ် မြတ်က
ဒေါ်ယူတယ်ဆိုတော့
ရောဟိနီ ဟာ မလိုက်ပါ
လိုဘဲ လိုက်ပါလာ
ခဲ့ရတယ် ... ...
ရောဟိနီ
ဘဘယ်ကြောင့်
ငါ့ထံ ဘဖူးမြော်
မလာဘဲ နေရ
သလဲ ...
ဘဂ္ဂဝ်ဘုရား
တယည့်တော်မကျိယ်
ဘရေ ဖြားရောဂါ
ဖြစ်နေပါတယ်
ထို့ကြောင့်
ရှက်သဖြင့် မလာခဲ့
တာပါဘုရား

ရောဟိနီ
ယခုလို အခါမျိုးမှာ
သင်ဟာ ကောင်းမှု
ကူသိုလ် ပြုသင့်
ပေတယ်။

ဒုရင်ဘုရား
အာဘယ်သို့ ဓာ
ကောင်းမှု ပြုရ
ပါမလဲ။

ရောဟိနီ
ဟောဒီ ကျောင်းတော်ဝင်း
ထဲမှာ သံဃာတော်များ
အတွက် ဆွမ်းစား ဇရပ်
ဆောက်လုပ် ကျလော့

အဘယ်သို့သော
အသဖြာ ဥစ္စာဖြင့်
ဆောက်လုပ်သင့်ပါ
သလဲ ဘုရား
သင့်ခန္ဓာတွင်
တန်ဆာဆင် သော
လက်ဝတ်တန်ဆာများ
ရှိပါသလော
ရှိပါတယ်
အရှင်ဘုရား
ဘယ်မှု
အဖိုး ထိုက်တန်
သလဲ ...

ဒာသပြာတစ်သိန်း
ဒာဖိုး ထိုက်တန်ပါ
လိမ့်မယ် ဘူရား

သို့ဆိုလျင်
ထိုလက်ထက်တန်ဆာ
များကို ရောင်းချဖြီး
ဆွမ်းစားဇရပ်
ဆောက်လုပ်ချေလော့
ရောဟိန်း

ဒာရှင် ဘူရား
တပည့်တော်မ ဒာတွက်
ဒာဘယ်သူက ဆောက်လုပ်
ပေးပါလိမ့် မလဲ

ဒီဒီ ဒာခါ
ဒာရှင် မြတ်က
ဆွေဆော် မျိုးတော်
တွေကို ကြည့် ရှု
ပြီး ... ...
ဆွမ်းစားဇရပ်
ဘောက်လုပ် ပေးရန်
သင်တို့ တာဝန်
ယူ ကြဲ ...
ကောင်းပါပြီဘုရား
ဒာရှင် ဘုရားတို့ကကော
ဘယ်နေ့မှာ ဘယ်ဒာရပ်ကို
ကြွမှာပါလဲ ဘုရား
ရွေဟိန်း မင်းသမီးရဲ့
ဆွမ်းစားဇရပ် ပြီးစီးတဲ့
ဒာထိ ငါ ဒီမှာ သီတင်းသုံး
နေဦးမယ် ...

ဆွေတော်မျိုးတော်
ဆွေလည်း ဧရာဟိန်
ဇင်းသမီးရဲ့ ငွေနဲ့
လိုအပ်တာတွေ
ဝယ်ယူပြီး ဆွမ်းစားဇရပ်
ဆောက်လုပ်
ကြတယ် ။

ဒာရင် ဒာနူရဖွဲ့
မထေရ်မြတ်က
ဘုံနှစ်ဆင့် (နှစ်ထပ်)
ရှိတဲ့ ဆွမ်းစားဇရပ်
ဆောက်လုပ် စေရင်း

ဧရာဟိန်
ပျဉ်ချပ်တွေ ခင်းပြီးတာနဲ့
ဒောက်ထပ်ကို အမြဲ မပြတ်
တံမြက်စည်းလှဲပြီး မွန်မြတ်စွာ
နေရာ ခင်းကျင်း ပြင်ဆင်
လော့ ။

ဒဲမြို့မပြတ်
သောက်ရေဒဏ်တို့ကို
ရေ ဖြည့် ချေလော့
မှန်ပါ
ဘွဲ့ရား ...
ရွေဟိန်လည်း
မထေရ် မြတ် မိန့် ကြားတဲ့
အတိုင်း ဆောက်လုပ် ဆဲ
ဇရပ်မှာ ပျဉ် ချပ်တွေ ခင်းတဲ့
အချိန်ကစပြီး အောက်ထပ်မှာ
တံမြက်လှဲ ၊ သန့် ရှင်းမှန်မြတ်တဲ့
နေရာတိုင် ခင်းတွေ ခင်းကျင်းပြီး
သောက်ရေဒဏ်တို့ တွေလည်း တည်
ထားတယ် ... ...
ဒဲဒီလို ဖြုလုပ်တဲ့
ရက်တွေမှာမဲ သူ
အရေ ပြားပေါ်က
အနာရွေဂါ တွေဟာ
သိသိသာသာ
ညှိုးနွမ်းလာသတဲ့
၁၁၄

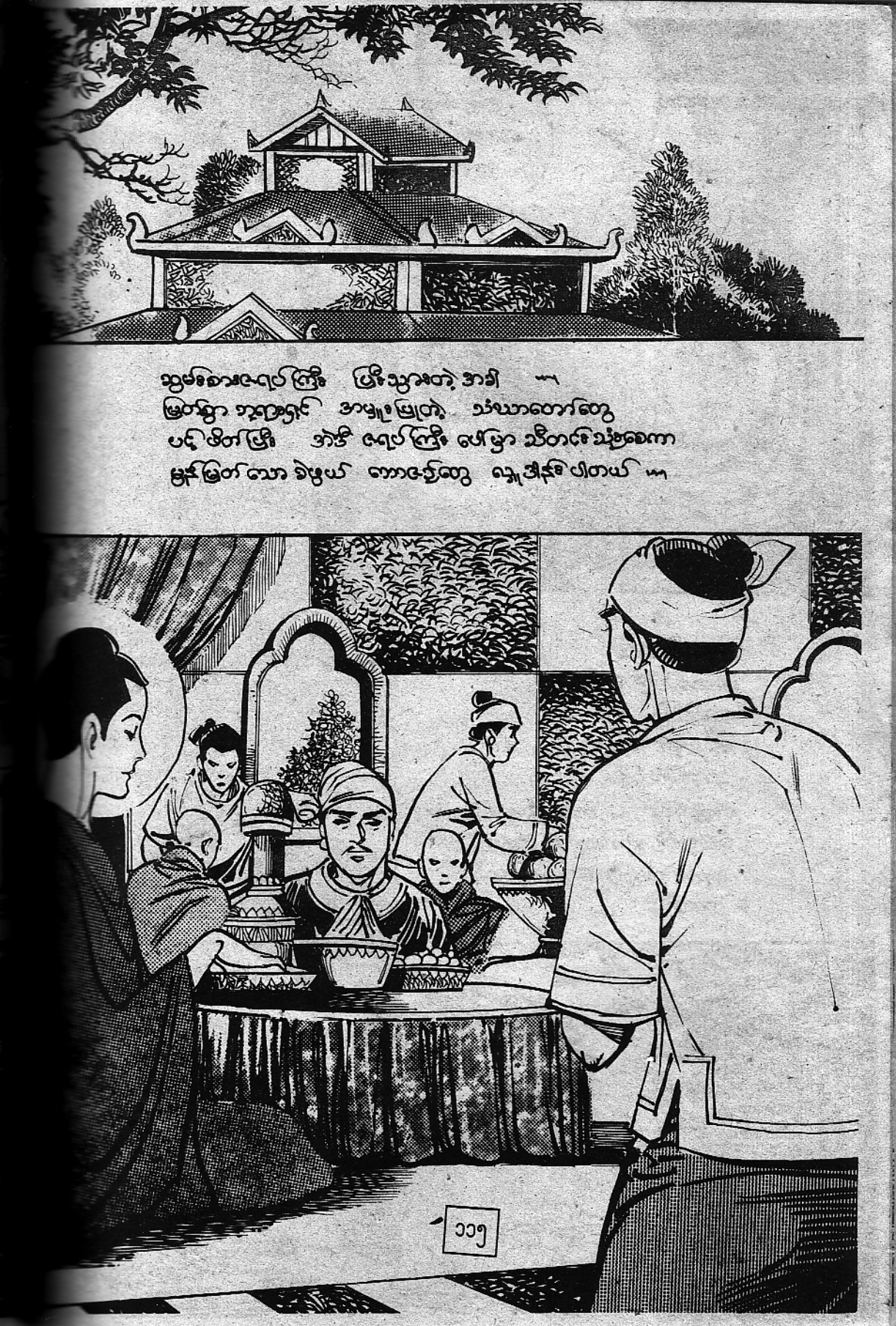

ဘွမ်းစားဇရပ်ကြီး ပြီးသွားတဲ့ အခါ ။
မြတ်စွာ ဘုရားရှင် အမျူးမြုတဲ့ သံဃာတော်တွေ
ပင့်ဖိတ်ပြီး အဲဒီ ဇရပ်ကြီး ပေါ်မှာ သီတင်းသုံးစေကာ
မှုန်မြတ်သော ခဲဖွယ် ကောဇဉ်တွေ လှူဒါန်းပါတယ် ။

ဆွမ်းဘုဉ်းပေး ပြီးတဲ့ အခါ ...
အနုရုဒ္ဓါ မထေရ် ကို
မြတ်စွာ ဘုရားရှင်က မေးတော်
မူတယ် ... ...
ကျွဲအလျှုဟာ
အဘယ်သူရဲ့ အလျှု
ဖြစ်သလဲ ...

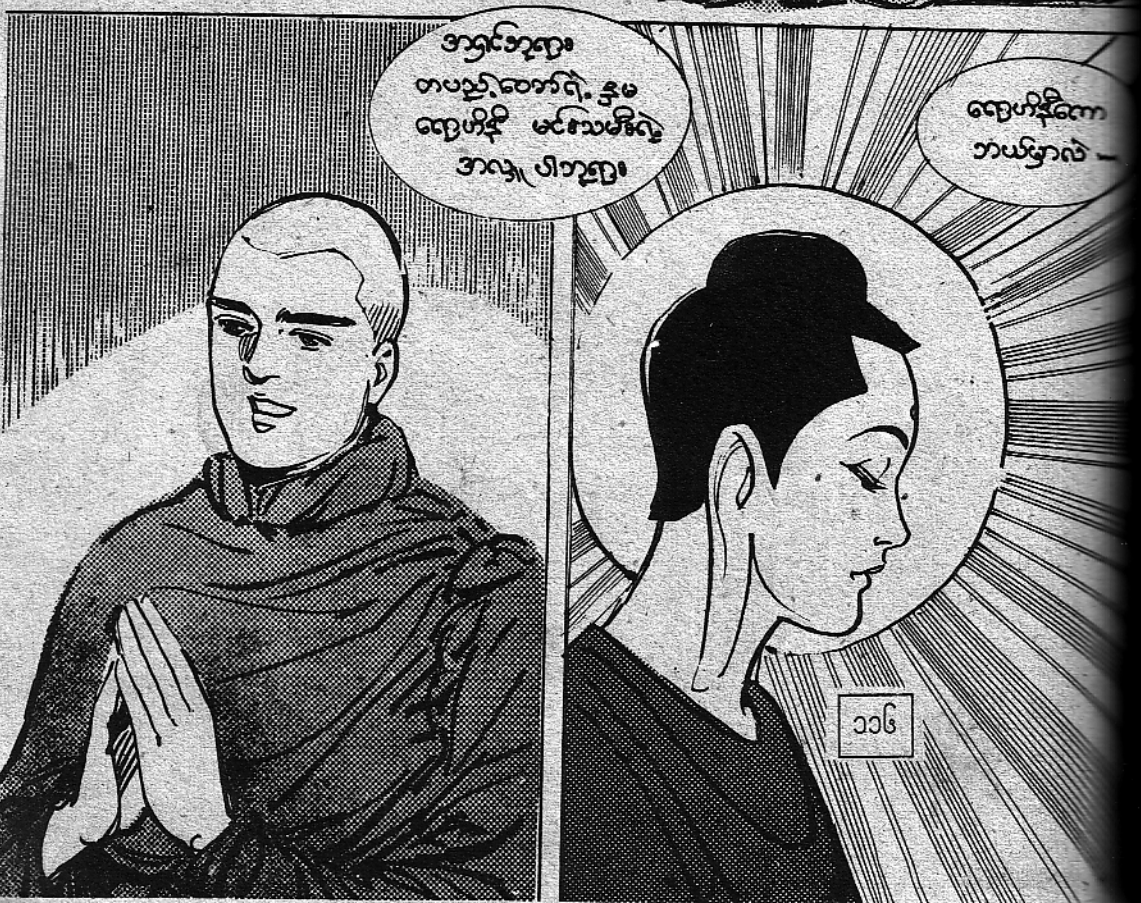
အရှင်ဘုရား
တပည့်တော်ရဲ့ နှမ
ရွှေဟိန်း မင်းသမီးရဲ့
အလျှု ပါဘုရား
ရွှေဟိန်းကော
ဘယ်မှာလဲ ...

ဘုရား... ဘုရား
ဟိုကြာ
ကျောင်းကို
ပြန်ပို့ပေးမယ်
ဘုရား
ဘုရားတရား
ကျင့်ကြံအားထုတ်
ကြပါဘုရား

ဖြတ်စွာ ဘုရားရှင်က ဒေါ်တော်
မူတာကြောင့် ရောဟိနီဟာ
မလာလိုဘဲ ရောက်လာရ
ဖြန်တယ် ... ...

ရောဟိနီ
ဒာလျှို့ပွဲကို
ဒာဘယ်ကြောင့် မလာဘဲ
နေသနည်း

ဒာရှင် ဘုရား
တယည့်. ဆောင်မရဲ.
ကိုယ်မှာ ဒာရေပြား
ရောရါ ဖြစ်နေ
ပါတယ်ဘုရား

ထို.ကြောင့်
ရက်နှိုးလှ သဖြင့်
မလာဘဲ နေခဲ့
ပါတယ် ...

ရေဟိန္ဒီ
အာယ်ကြောင့်
ထို အရေဖြားရောဂါ
ဦးစီး ဖြစ်ပေါ်လာရ
သလဲ သိလေသလော

အရှင်ဘုရား...
တပည့်တော်
မသိပါ...

ရေဟိန္ဒီ
သင်ဟာ အမျက်ဒေါသ
ထွက်ခြင်းကြောင့်
ဤ အနာရောဂါ
ဖြစ်ရ ပေတယ်

အရှင်ဘုရား
တပည့်တော်မဟာ
အာယ်သို့ သော
မကောင်းမှု ဖြူ ခဲမိရ
သလဲ ဘုရား...

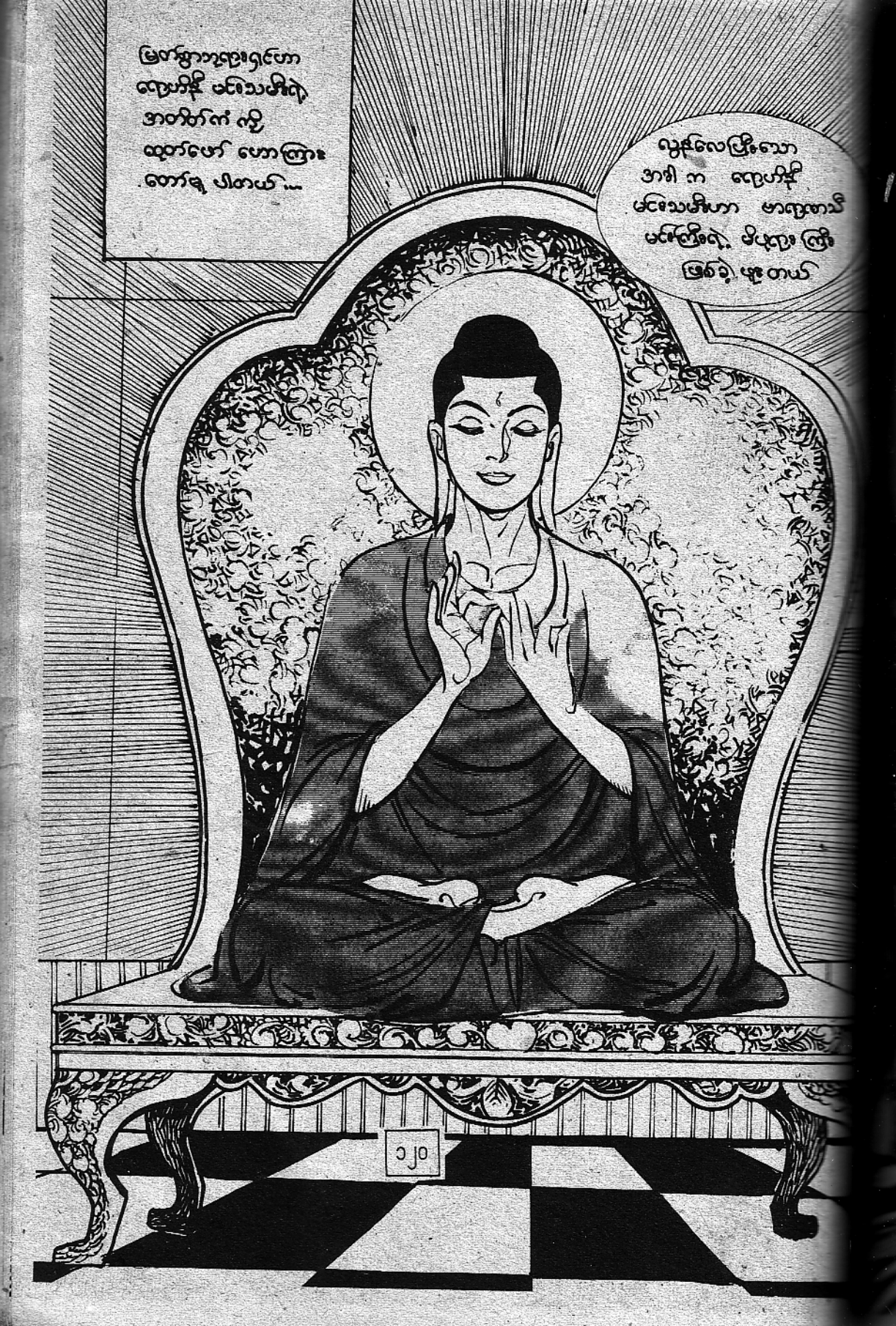
မြတ်စွာဘုရားရှင်ဟာ
ရွေဟိန်း မင်းသမီးရဲ့
အတိတ်ဇာတ်ကို
ထုတ်ဖော် ဟောကြား
တော်မူ ပါတယ်...
လွန်လေပြီးသော
အခါ က ရွေဟိန်း
မင်းသမီးဟာ ဖာရာဆာသီ
မင်းကြီးရဲ့ မိပုရားကြီး
ဖြစ်ခဲ့ ဖူးတယ်

ဖိုရုဏ္ဍးကြီးဟာ
မင်းကြီးရဲ့
ကျေသည်မ
တစ်ယောက် အပေါ်
အမျက်ထွက်ပြီး
ရန်ဖြိုး ဖွဲ့ သို့
တယ် ... ...

အမိတို့
အဲဒီ ကျေသည်မကို
ငါ မျက်စိ စပါးမွေး
စုးလှတယ်

သင်းကို
စိတ်ဆင်းရဲ ကိုယ်ဆင်းရဲ
ဖြစ်အောင် လုပ်ကြမယ်
ခွေးလှေးယားသီးတွေ
ယူဆောင် ခဲ့ကြ
ဖျေ ...

အရွှေအရံ မိန်းမတွေက
ခွေးလှေးယား သီးတွေ
ယူဆောင် ဆက်သတဲ့ အာဂါ
တချို့ တဝက်ကျိ ယူထား
လိုက်ပြီး တချို့ တစ်ဝက်ကျိ
အရွှေအရံ တွေလက်
ပေးအပ်ကာ ...
ကချေသည်မရဲ့
အိပ်ရာ အဝတ်အထည်
ကော်ဇော အခင်းတွေဟာ
မြန်မြန် ထားလိုက်
ကြချေ ...
ကောင်းပါပြီ
အရှင်မ ...

ဒေါ်ခြေဒေါ်
မိန်းမတွေလည်း
မိဖုရားကြီး
စေခိုင်းတဲ့ ဒေါ်ဝိုင်း
ပြုလုပ်ကြရတယ်
မိဖုရားကြီး ကိုယ်တိုင်ကတော့
ကချေသည်မကို ခေါ်ယူပြီး
ကျီစား ပျက်ရယ်ပြုကာ
ခွေးလှေးယားသီး အမျန့်တွေ
ကချေသည်မ ကိုယ်ပေါ်
ဖြန့်ကြဲ ချလိုက် တော့တယ် ...
ကကြိုး
တရွက်လေးတွေ
ပိုပြီး ဆန်းသစ်
သွားလိမ့် မယ်
ဂဲ ... ရွေ့ ...
၁၂၃

ခွေးလှေးယားသီးတွန့်
အပက်ခံရတဲ့
ကချေသည်မဟာ
ယားယံလွန်းလို့
တွန့်ခါ တွန်လှုပ် နေတော့
တယ် ... ဒါကို မိဖုရား
ကြီးနဲ့ အခြေအရံတွေက
ကြည့်ရှုပြီး ရယ်မော..
လှောင် ပြောင်ကြတယ်
ခဏချင်းမှာပဲ
ကချေသည်မ ခန္ဓာကိုယ်မှာ
မီးလောင်ဖုနဲ့ တူတဲ့ ယားနာဖုတွေ
ပေါ်ထွက်လာ ခဲ့တယ် ...
ဒိုး ...
အမယ်လေး
အဟင့် ... ဟင့် ...

သူမဟာ ဝင်းနိုင်တဲ့ အဆုံး
မိဖုရားကြီးရှေ့က ဖြေးထွက်
လာပြီး အိပ်ရာပေါ် လှဲချ
လုဒ္ဓလှိမ့် တယ် ...

အိပ်ရာပေါ် ဖွာလည်း ခွေးလှေးယားသီး
အမှုန်တွေ ကြဖြန့် ထားတာမို့
ကချေသည်မဟာ ပြင်းထန်တဲ့ လေဒနာ
ခံစား ၇ ရှာတော့ တယ် ... ...

ရောဟိနီ
သင်ဟာ ထိုအခါက
ထိုသို့ သော မကောင်း
မှုကို ပြုခဲ့လေ
ပြီ။

မြတ်စွာ ဘုရားရှင်ဟာ
အတိတ် အကြောင်းကို
ထုတ်ဖော် ဟောကြား
ပြီးနောက် ။

ရောဟိနီ
အမျက်ဒေါသ မာနမာနကို
စွန့်ပစ်ရာ၏ ။ အလုံးစုံ
သော သံယောဇဉ်ကို
လွတ်မြောက်ရာ၏

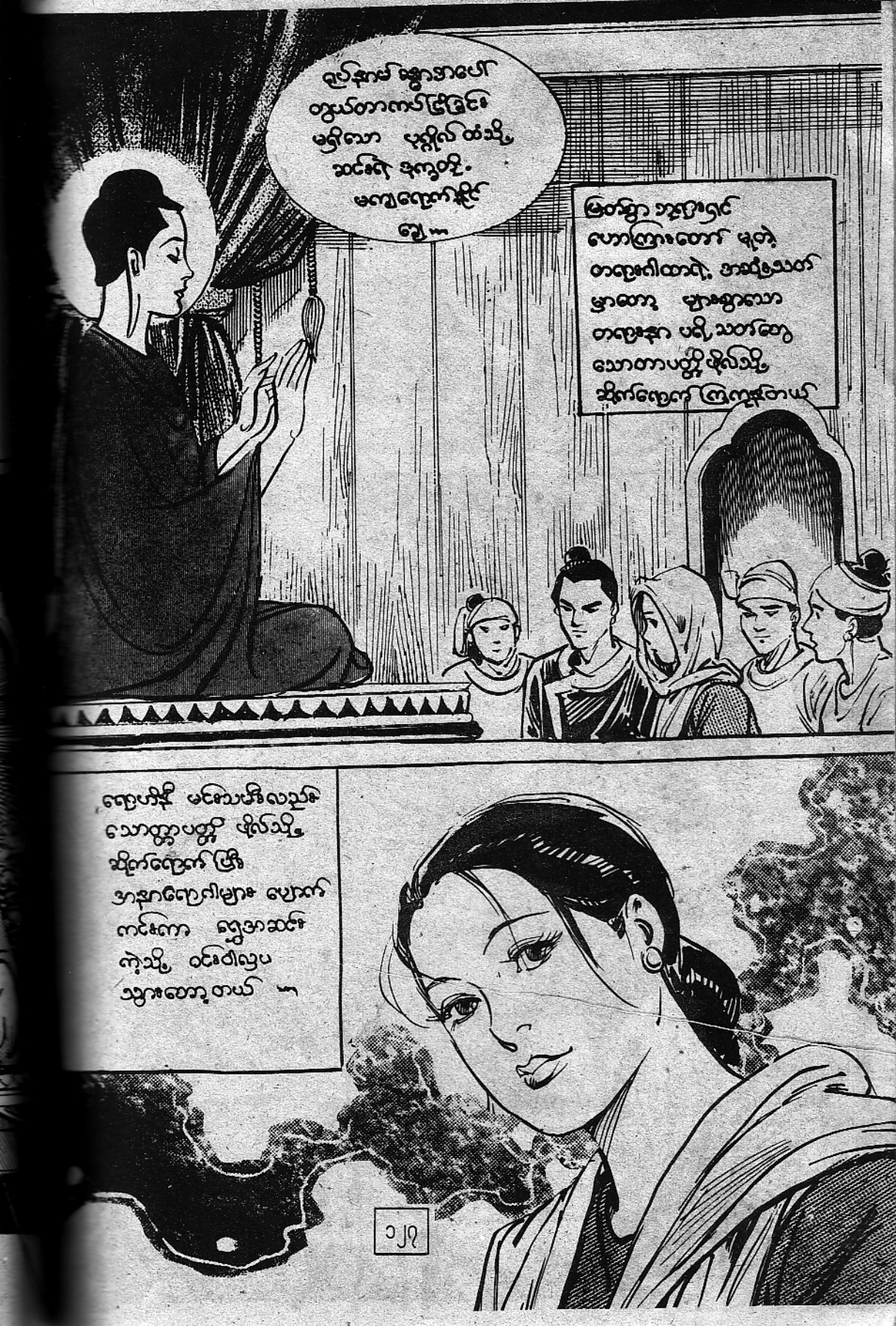

ရပ်နာမ် အွာအပေါ်
တွယ်တာကပ်ငြိခြင်း
မရှိသော ပုဂ္ဂိုလ် ထံသို့
ဆင်းရဲ ဒုက္ခတို့.
မကျရောက်နိုင်
ဈေ။

မြတ်ဘွာ ဘုရားရှင်
ဟောကြားတော် မူတဲ့
တရားဂါထာရဲ့ အဆုံးသတ်
မှာတော့ များစွာသော
တရားနာ ပရိသတ်တွေ
သောတာပတ္တိ ဖိုလ်သို့
ဆိုက်ရောက် ကြကုန်တယ်

ရောဟိနီ မင်းသမီးလည်း
သောတ္တာပတ္တိ ဖိုလ်သို့
ဆိုက်ရောက် ပြီး
အနာဂေါများ ပျောက်
ကင်းကာ ရွှေအဆင်း
ကဲ့သို့ ဝင်းဝါလှပ
သွားတော့တယ်။

ရောဟိနီ မင်းသမီး
ကွယ်လွန်တဲ့ အခါ
တာဝတိ သာနတ် ပြည်မှာ
ထူးခြားစွာ အဆင်းလှပတဲ့
နတ်သမီးလေး ဖြစ်သွားတယ်
နတ်သား လေးပါးတို့ရဲ့
ပိုင်နက် နယ်နိမိတ် ကြားကို
ရောက်ရှိ သွားတာကြောင့်
နတ်သားတွေဟာ ရောဟိနီ
နတ်သမီးကို မြင်ပြီး
ဒာရူး ဒာမူး စွဲလမ်းနှစ်သက်
ကြတော့တယ်

ဒဂို့ ။
လှရက်ပါပေ့ ရေဟိနီ
ငါ့ ဗိမာနကြီးထဲမှာ
ပျော်ပျော် ပါးပါး
နေထိုင် ကြရအောင်
လာစမ်းပါ ။

ဟေ့ ။ သင်
သူ့လက်ကို လွှတ်လိုက်ပါ
ငါ့ရဲ့ နယ်မြေဒာနီး
ပေါ်လာတဲ့ နတ်သမီး
ငါပိုင်တယ် ။

နတ်သားနှစ်ယောက်
လုနေကြတုန်း
နောက်တစ်ယောက်လည်း
ဈေးကြီ လာတယ် ။

သင်တို့နဲ့
မတန်ဘူး ။
ငါသာ ပိုင်သင့်
ဘယ် ။

အရှိ။
သင်တို့ သံဇယောက်က
တရားမဲ့ လှဲချေလား
ငါ့ရဲ့
ဖိမာန် ဒာနီး
ဖြစ်ပေါ် လာတဲ့
နတ်သမီးကို မထိကြနဲ့
သူကို ငါပဲ ရသင့်
တယ်။
နတ်သားလေးယောက်ဟာ
ရောဟိနီ မင်းသမီးကို
လုယက်ကြရင်း အချင်း
မျှားကြတော့တယ်။
ငါ အရင်
တွေ့တာကွ
၁၃၀
ငါတို့လည်း
နတ်ချက်စိန့် ပါပဲ
သင် မြင် သလို
မြင် ပါတယ်

ဟေ့ ... ဟေ့ ...
အဲဒီလို ဌင်းနေလို ပြီးမှာ
မဟုတ်ဘူး ... ငါတို့ကို
အုပ်ချုပ် နေတဲ့ သိကြားမင်း
ထံ သွားပြီး အဆုံး အဖြတ်
ခံယူကြမယ် ...

ကောင်းတယ်
အဲဒီလိုပဲ လုပ်လိုက်
သင်တို့ကော
သဘောတူလား

တူတယ် ...
တူတယ် ...

သိကြားမင်းက
ငါ့ ဆရာ အရင်းဆိုတော့
သင်းကလေးကို ငါ
ပိုင်ရမှာ သေချာပြီ
ဟီး ... ဟီး ...

ဒီလိုနဲ့ နတ်သားလေးပါးဟာ ရေဟိနီ
နတ်သမီးကို ဒေါ်သွားပြီး သိကြားမင်းထံ
အဆုံး အဖြတ် ဝံကြတယ် ...
အဖြေအရံ နတ်ကညာ နှစ်ကုန်ရေ ဖြောက်သန်းတောင်
ရှိတဲ့ သိကြားမင်းကြီးလည်း ရေဟိနီ ရဲ့
အလှ အပကို အသိအမှတ် ပြုရတော့တာပဲတဲ့ ...
အမောင်နတ်သားတို့
ဒီနတ် သမီးကို
မြင်တွေ့ တဲ့ အခါ
သင်တို့ စိတ်ထဲ ဘယ်လို
ဝံစား ကြရသလဲ
ဂဲ ...
အမောင်နတ်သား
သင် အရင် စမြော

မှန်ပါ
အရှင် သိကြားမင်း
အကျန်ဦပ် ရဲ့ စိတ်ဟာ
စစ်မြေ ပြင်မှာ တီးခတ်သော
စည် ကြီးကဲ့ သို့ လှုပ်ရှား
တုန်ခါရပါတယ်

အိမ်း ...
ဟုတ်ပါ ပြီ ...
ဟုတ်ပါ ပြီ ... ကျိုင်း ...
သင် ပြောလျှေ ... ဘယ်လို
ခံစားရသလဲ ...

သူကလေးကျိ
မြင်တွေ့ လိုက် ရတဲ့
အချိန်က စပြီး အကျန်ဦပ် ရဲ့
စိတ်ဟာ တောင်ကျ ရေ များ
လိုပဲ တဝုန်းဝုန်းတနိုင်းနိုင်း
နဲ့ အဆက် မပြတ်
လှုပ်ရှား မြည်ဟီးနေပါ
တော့တယ် ...

တတိယ မြောက်
နတ်သားကတော့ ...
ဒကျနှင်ဟာ
ကျနတ်သမီးလေး
မြင်လိုက်ရ ကတည်
မျက်စီများ မြူး
ထွက်သွားရ
ယခု ဒာရီ
ပုစွန်မျက်စီကဲ့သို့
ဖြစ်နေတာကို
ဒာရှင်သိကြားမင်း
ရှုစားပါလော့
ဒီမိန်း ...
ဟုတ်ပေတာပဲ
သင့် မျက်လုံးတွေဟာ
ကျွတ်ထွက်လာတော့မတတ်
ဖြစ်နေပြီ ...

စတုတ္ထမြောက်
နတ်သားကတော့
အထွတ် အမြတ်ဖြစ်တဲ့
စေတီ တော်ကို တောင်
ထည့် ရိုက်သေး ...
အရှင် သိကြားမင်း
အကျန်ဖိုရဲ့ စိတ်ဟာ
စုဉ်းမကို စေတီ ထိပ်ပျားမှာ
ရိုက်ထားတဲ့ တံခွန် ရိုပါပဲ
တဆတ်ဆတ်လှုပ်ခါ
နေပါတော့တယ်
ကိုင်း ...
အမောင်နတ်သားတို့
သင်တို့ရဲ့ ခံစားချက်
တွေကို ငါသိရ
ပါပြီ ...
ဒီနတ်သမီးနဲ့
ပတ်သက်ပြီး အပြင်းထန်ဆုံး
ခံစားနေရ သူဟာ ဒီနတ်သမီးကို
ရထိုက် တယ်လို့ ငါ
ထင်တယ် ...

မှန်ပါတယ်
အရှင် သိကြားမင်း
အဲဒီလိုပဲ ဖြစ်သင့်
ပါတယ် ...

မျက်လုံးကို
ပိုပြီး ဖြူးဖြ
ထားမှပဲ ...

သင်တို့ဟာ
ငါ့ အဆုံး အဖြတ်မှာ
နာခံ ကြမှာလား

မှန်ပါ ...
အရှင် သိကြားမင်း
ဆုံးဖြတ်တဲ့ အတိုင်း
နာခံပါ့မယ်

ထောင်းဖြီ...
ဒါဆိုရင် သူကလေးကို
မြင်ဖြီး ငါဘယ်လို
ခံစားနေရ သလဲ ဆိုတာ
သင်တို့ နားထောင်
ကြပါဦး...

သွားဖြီဟေ့

သေဟဲ့...
ဒီလို ဖြစ်လာမယ်
ဆိုတာကြို မတွေးမိဘူး
သူ့ မှာလည်း အမြားကြီး
ရှိ ဖြီး သားဟာကို

သင်တို့ နဲ့
အတူပါလာတဲ့ သူလေးကို
စမြင် လိုက်တာနဲ့
ငါ့ကိုယ်ငါ သတိမြဲမြဲ
လိုက်တယ်...

ဩော် ... ငါဟာ
သင်းကလေးကျိ မရရင်
ကေန် သေမှာပဲ ...
သင်းလေးကျိရမှ ငါ
အသက်ရှင် နိုင် တော့မယ်
လို့ ပေါ့ ...
နတ်သား လေးယောက်ဟာ
ဒီနတ် သမီးကျိ သူတို့ မရနိုင်တော့ဘူး
ဆိုတာ သဘောပေါက် သွားကြတယ် ...
ဒာရှင် သိကြားမင်း
အသက် တော့ အသေ
မခံပါနဲ့ ...
ဤ နတ်ကညာလေးကျိ
ဒာရှင် သိကြား မင်း သာ
သိမ်းပိုက် ယူငင် လိုက်
ပါတော့ ...

ဒာရှင် သိကြားမင်း
ဒာရှင် သေမှာကို
ဒာကျွန်ပ်တို့ မလိုလား
ပါဘူး ...

ဒာမောင်နိုတ်သား
သင်က ဘာပြုုးကြောင်
ကြည့်နေတာလဲ ...
ဟို သုံးယောက်က သဘော
တူနေပြီ ... ဘာလဲ သင်က
ငါ့ကို မပေးလိုဘူးလား

ဒဂို ... မ ... မဟူတ်ရပါ
သဘောတူပါတယ် ...
ဒာစား ဒာစာတစ်ခု ဒာရှင်သိကြား
မင်း စားရရင် ကျွန်တော်မျိုးတို့
တော်သလို ... ဒဲလေ ... ဝသလို
ပါပဲ ... ဒီနတ်သမီးက ဒာရှင်
သိကြားမင်းနဲ့ သာထိုက်တန်
သူပါ ...

နတ်သားလေးပါးဟာ
ဒေဟိနီ နတ်သမီးကို
သိကြားမင်းလက် ဒာပ်ပြီး
ထွက်ခွာ သွားကြ တော့တယ်
ဒေဟိနီ နတ်သမီးဟာ
သိကြားမင်းရဲ့ ဒာရုန်တရာ
ချစ်မြတ်နိုး ခြင်းကို
ခံရတယ်တဲ့ ... ...

ဒီနတ်သမီးရဲ့
ဒာလို့ ဆန္ဒ မှန်သမျှ
သိကြားမင်းဟာ
မပယ်မလွန် ခေါင်းညိတ်
လက်ခံ လို့ သာနေပါ
တော့တယ် ... ...

cóc

သာဝတ္ထိမြည်မှာ
နေထိုင် တဲ့ ပုဏ္ဏားကြီး
တစ်ယောက်ဟာ
အသမြာရစ်သိန်း
ချမ်သာ ကြွယ်ဝတယ်
ပုဏ္ဏားကြီးရဲ့
ဇနီးဟာ သား
လေးယောက်
ဖွားမြင် ခဲ့တယ်

ရှင်မရေ ...
ငါတို့ ဟာ တကယ့်
ကံထူးရှင်တွေကွ ...
သားတွေချည်း
လေးယောက်ထွန်းကား
ခဲ့တယ် ...

ဒီသားတွေ
ကြီးလာရင် ဒာင်မတန်
ဘာကျိုးရမှာ ...
ငါတို့ နောင်ရေးတော့
စိတ်ဒေါးရပြီ ...

မှန်ပါတယ်
ဒာရှင် ပုဏ္ဏားကြီး
သားသမီး မရှိ သူတွေ ကြီးရင်
အိုမင်းတဲ့ အခါ ဆေးပေးမီးယူ
မြုစု မယ့် သူ မရှိ ဒာလွန်
ဒုက္ခ ရောက်ကြတာကလား

ပုဏ္ဏားကြီးဟာ
သားလေးယောက် ဟူသာ
သင်ချိန် ရောက်တဲ့ အခါ
ပုဏ္ဏားတို့ တတ်အပ်တဲ့
ဗေဒင် ကျမ်းဂန်
အာဂိတန် ဆန်းကျမ်း
တွေကို အခကြေးငွေ
ကောင်းစွာ ပေးပြီး
ဆရာကောင်းတွေ ဆီ
အပ်နှံ သင်ယူ စေတယ်
၁၄၄

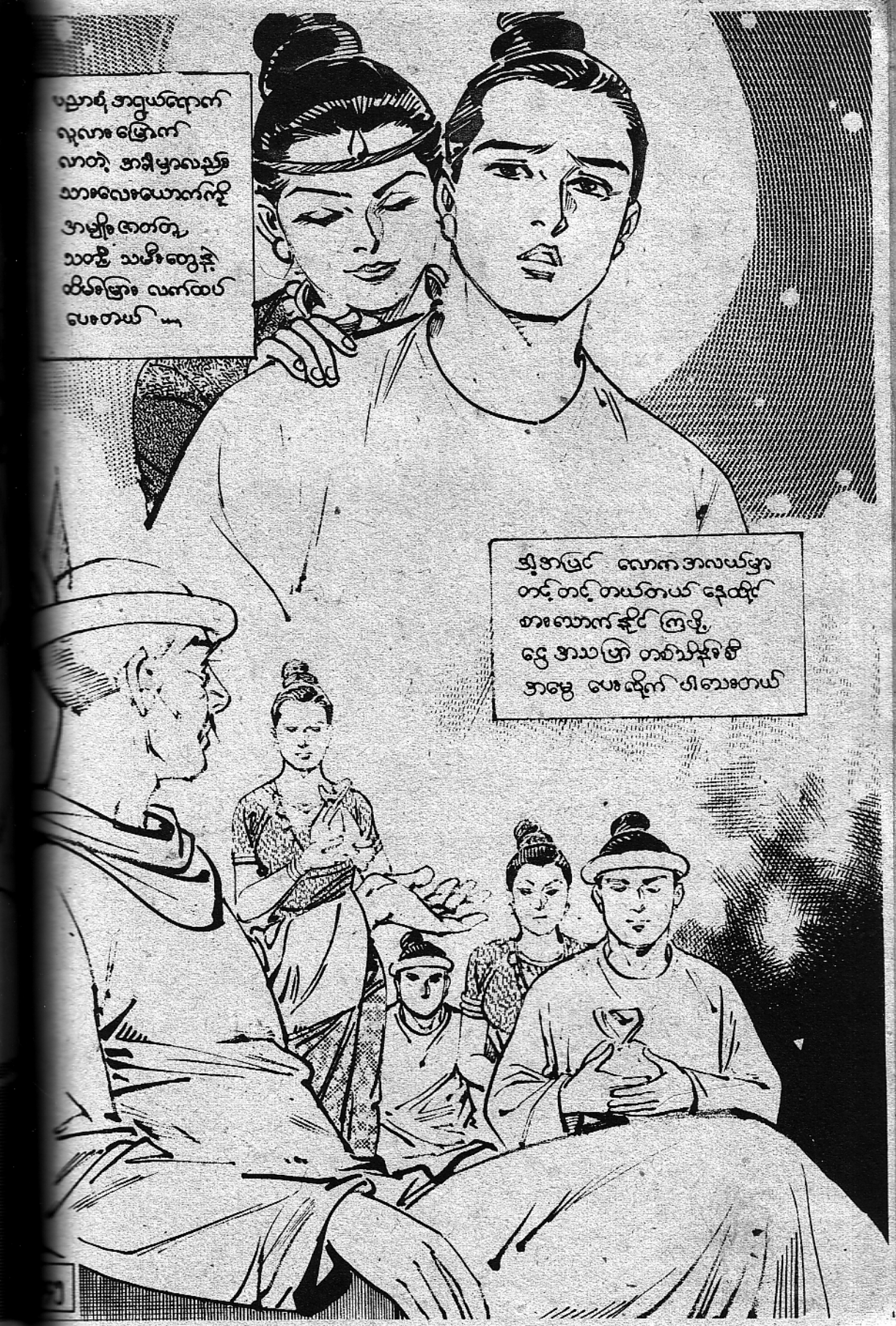
ပညာစုံ အရွယ်ရောက်
လူလားမြောက်
လာတဲ့ အခါမှာလည်း
သားလေးယောက်ကို
အမျိုးဇာတ်တူ
သတ္တီ သမီးတွေနဲ့
ထိမ်းမြား လက်ထပ်
ပေးတယ် ...
ဒါ့အပြင် ဆောက အလယ်မှာ
တင့်တင့် တယ်တယ် နေထိုင်
စားသောက်နိုင် ကြဖို့
ငွေ အသုံးအကြာ တစ်သိန်းစီ
အမွေ ပေးထိုက် ပါသေးတယ်

သားတွေ အားလုံး သူ့ အိမ် သူ့ အိုး
သူ့ လုပ်ငန်း လေးတွေနဲ့ အထိုက်အလျောက်
အဆင်ပြေပြေ နေထိုင် စားသောက်
နိုင် ကြတယ် ... ...

ပုဏ္ဏားကြီးနဲ့ ဇနီးတို့ လည်း သားတွေ အိမ်ထောင်
ကျသွားပြီးတဲ့နောက် နှစ်ယောက်တည်း အေးအေးလူလူ
နေထိုင် ခဲ့ ကြတာပေါ့ ... ...

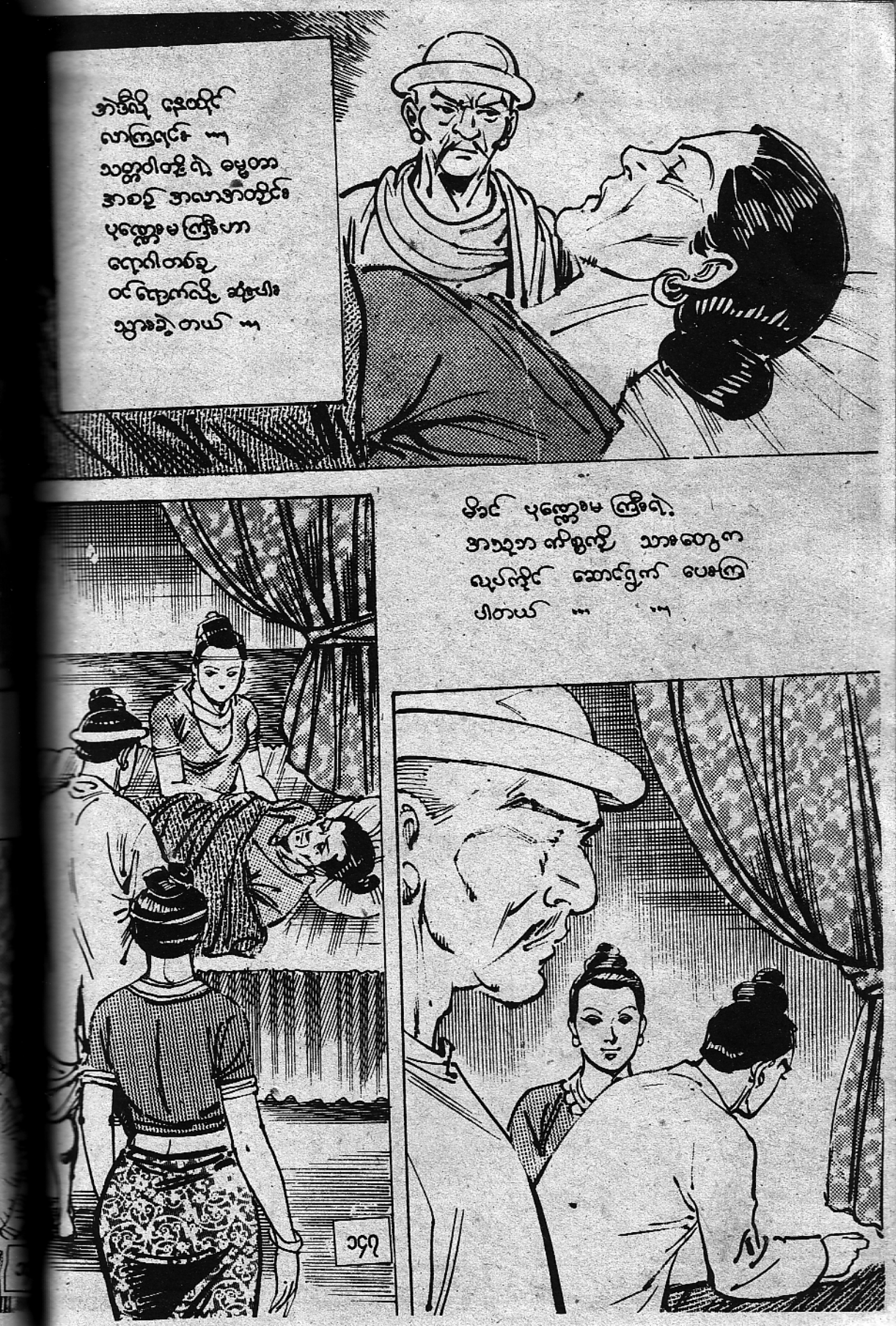
အဲဒီလို နေထိုင်
လာကြရင်း ...
သတ္တဝါတိုင်းရဲ့ မေတာ
အစဉ် အလာအတိုင်း
ပုဏ္ဏေးမကြီးဟာ
ရောဂါတစ်စု
ဝင်ရောက်လို့ ဆုံးပါး
သွားခဲ့တယ် ...
မိခင် ပုဏ္ဏေးမကြီးရဲ့
အသုဘ ကိစ္စကို သားတွေက
ရပ်ကိုင် ဆောင်ရွက် ပေးကြ
ပါတယ် ... ...
၁၄၇

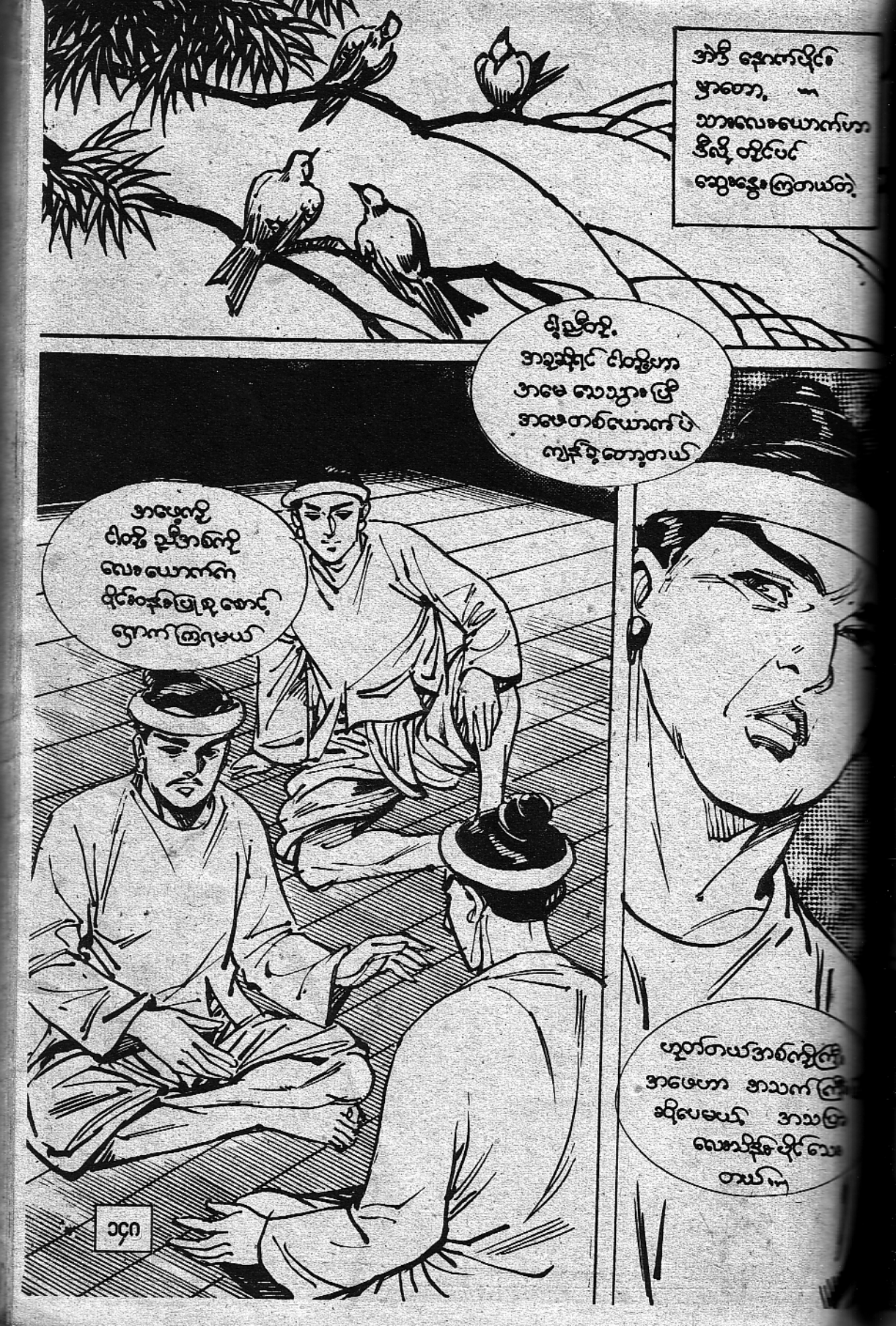
ဘဲဒီ နောက်ပိုင်း
မှာတော့ ...
သားလေးယောက်ဟာ
ဒီလို့ တိုင်ပင်
ဆွေးနွေးကြတယ်တဲ့
ငါ့ညီတို့
အခုဆိုရင် ငါတို့ဟာ
အမေ ဆေသွားပြီ
အဖေတစ်ယောက်ပဲ
ကျန်ခဲ့တော့တယ်
အဖေ့ကို
ငါတို့ ညီအစ်ကို
လေးယောက်က
ပိုင်းဝန်းပြုစု စောင့်
ရှောက်ကြရမယ်
ဟုတ်တယ်အစ်ကျိုကြီး
အဖေဟာ အသက်ကြီး
ဆိုပေမယ့် အသဖြာ
လေးသိန်းပိုင်သေး
တယ်။
၁၄၈

ကျန်တော်တို့က
လစ်လျှူ၅၇ ထားလိုက်ရင်
အဖေက ဆေးပေး မီးယူ
ဆိုပြီး ပိန်းမ ငယ်ငယ်လေး
တစ်ယောက်ထပ်ယူသွား
နိုင်တယ်...

အဲဒီလို
ထပ်ယူသွားပြီး
သားသမီးတွေ ဘာတွေ
ရသွားရင် ကျန်တော်တို့
ရမယ့် အမွေလေးသိန်း
လက်ချွတ်ရပြီပဲ

အစ်ကိုလေး
ပြောတာမှန်တယ်...
ကျန်တော်တို့တွေ အဖေ့ကို
ပြုစုလုပ် ကျွေးရမယ်
ဒါမှ အမွေ အသပြာ
တစ်သိန်းစီထပ်ရမှာ

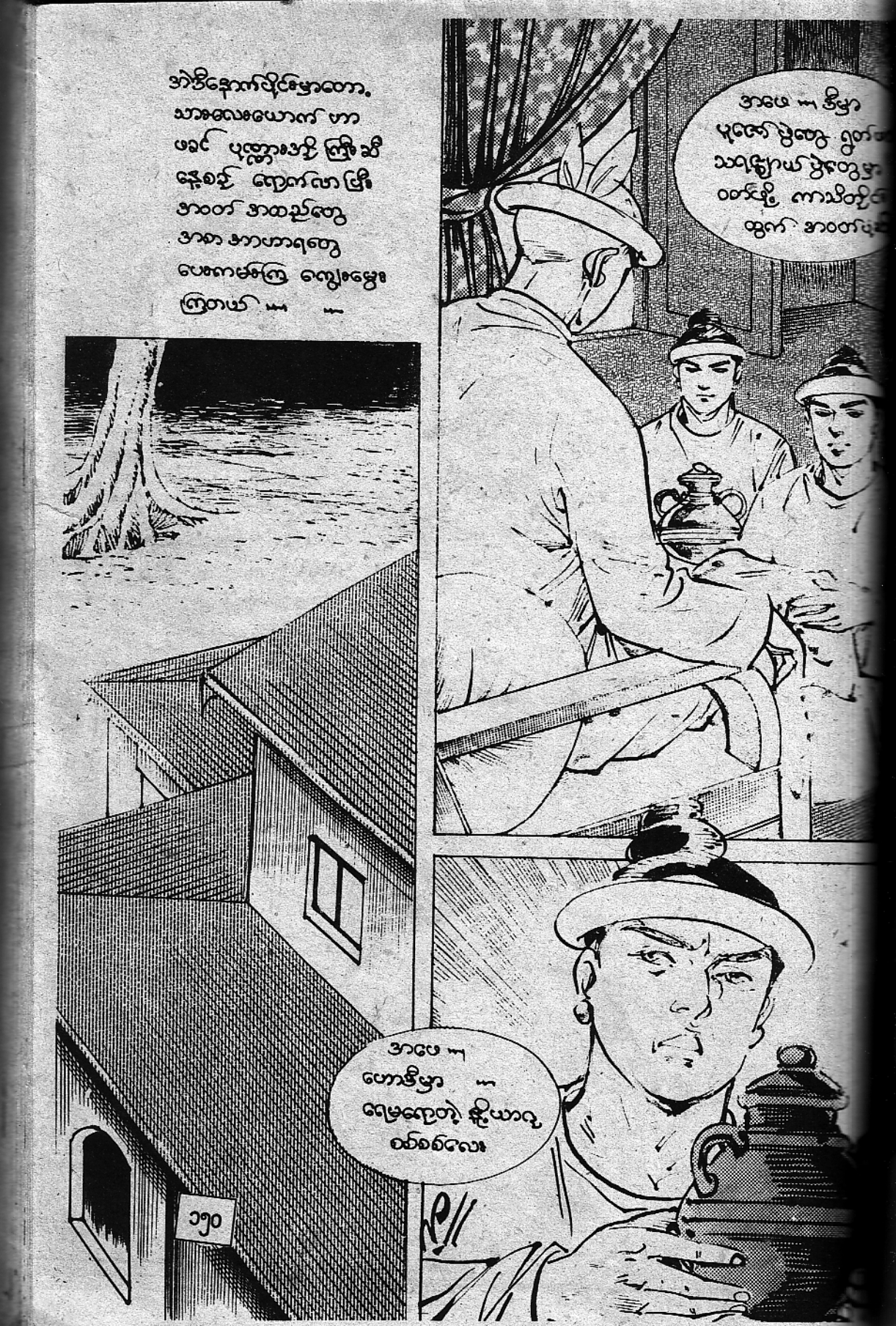
ဘဲဒီနောက်ပိုင်းမှာတော့
သားလေးယောက် ဟာ
ဖခင် ပုဏ္ဏားဘဉ် ကြီးဆီ
နေ့စဉ် ရောက်လာပြီး
အဝတ် အထည်တွေ
အစာ အာဟာရတွေ
ပေးကမ်းကြ ကျွေးမွေး
ကြတယ် ... ...
အဖေ ... ဒီမှာ
ဟောဒီမှာ ...
ရေမှရောတဲ့ နို့ယာဂု
စစ်စစ်လေး
၁၅၀

တစ်နေ့တော့
နီဒါဆိုကို လေးယောက်
တို့ဟာ ဖခင် ပုဏ္ဏား
ကြီးကို ဖြေဆုပ်
လက်နယ် မြုစု
ကြရင်း ။
အဖေရယ် ။
ဟိုနေ့ကလေ ။ အဖေ့ဆီ
လာရင်း ကျွန်တော်တို့တွေ
လမ်းမှာ သေဒဏ်ကျခံရတဲ့
ရာဇဝတ်သား
တစ်ယောက်ကို
သူသတ်ယောက်ျား
မင်းချင်းတွေက ဆွဲခေါ်
သွားတာ တွေ့လိုက်
ရတယ် ။
ဟုတ်တယ်အဖေ
ဒါဒါ ကျွန်တော်တို့မှာ
အဖေ့ အတွက်
စိုးရိမ် လိုက်ရ
တာပျာ ။

ဟေ ။
ငါနဲ့ ဘာဆိုင်
လို့ တုန်း

ဒီလိုပါဘဝေ
ဒီလိုပါ။ သူဌေးအိုကြီး
တစ်ယောက်ဟာ သူ့မိန်းမ
ဆေသွားတော့ သားသမီး
ကျောထောက် နောက် ခံလည်း
မရှိတာနဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်
ထပ်ယူလိုက် ရသတဲ့ ။

ဒဲဒါ ။
ဘယ်ဆိုးလို့ တုန်းကွယ်
ဆေးပေး မီးယူ
မြို့စု မယ်သူရသွား
တာပေါ့ ။

ဆိုးတယ်ဒာဇေရေ
ဆိုးတယ် ၈ ဒဲဒီ
နောက်ယူလိုက် တဲ့
မိန်းမက ငယ်ငယ်
ချောချောလေးတဲ့
သူဌေးဒဂိုကြီး
ကတော့ မယားချောလေး
ကို ချစ်လိုက်တာတွန်နေ
တာပဲ ၈ တရားသဘော
တွေတောင် မဆင်ခြင်
နိုင်တော့ဘူးတဲ့
ဒါပေမယ့် ၈
ဒဲဒီမိန်းမကတော.
သူဌေးကြီးကို ယူတာ မေတ္တာ ဂ္ဂိလို
မဟုတ်ဘူး ၈ သူဌေးကြီးရဲ့
စည်းစိမ် တွေကို မက်ပြီး
ယူလိုက်တာ ၈

သိပ်မကြာဘူး
ဒီမိန်းမဟာ လူရွယ်
တစ်ယောက်နဲ့ ဖောက်ပြားပြီး
သူဌေးကြီးကို သတ်ပစ်
လိုက်ပါရော့။
ဒာလိုလေး။
ဘုရား။ ဘုရား
သူဌေးကြီး ဒာသုဘ
ကိစ္စပြီး သွားတော့ ဒီမိန်း
သယောက်လင် (လင်ငယ်) ကို
ဒိမ်ပေါ် ခေါ်တင်ပြီး သူဌေး
ထားခဲ့တဲ့ စည်းစိမ် တွေနဲ့
ပျော်ပါး ကြတာပေါ့။
ဒဲဒီ ကိစ္စတွေဒာအားလုံးကို
သူဌေးကြီးရဲ့ လူယုံတော် ကျန်ခေါင်း
ကြီးက သိထားတော့ ဘုရင်
မင်းမြတ်ကို တိုင်ကြား
လိုက်တယ်။

ရဲမက်တွေ
လာဖမ်းတဲ့ အခါကျတော့
မိန်းမလည်က မဂ္ဂိတော့ဘုံ
ရတနာ ဟူည်းတွေ အကုန်
ယူဖြီး ထွက်ပြေး
သွားပြီ ။

သေရည်မူးဖြီး
အိပ်ပျော်နေတဲ့ သယောက်
လင်ကျဲပဲ ဖမ်းမီသတဲ့
အဲဒီ လူကျဲတော့ ဘုရင်
မင်းမြတ်ကသေမိန့်
ချလိုက်တယ်လေ

အဲဒါ သူကျဲ
သူသာန်ထုတ်
စားဆုတ်သတ် ဖို့
ဒေါ်သွားတုန်းကျန်တော်တို့
တွေ့လိုက်ရတာ ။

ကျွန်တော်တို့.. မှာ
အဖေ့ အတွက် စိုးရိမ်
ရတော့တာပေါ့ ။။
မတော်တဆမျှားငါးတို့.
အဖေ ။။ ဒီလို မိန်းမလည်နဲ့
တွေ့သွားရင် အခက်ပဲ
ဆိုပြီး ။။

ဟုတ်တယ်အဖေ
ဒီအတွယ်ကြီးကျမှ
နောက်ထပ် အိမ်ထောင်
ပြုဖို့ မစဉ်းစားနဲ့တော့
နော် ။။

ကျွန်တော်တို့..
တစ်သက်လုံး အဖေ့ကို
ကျေးဇူး ပြုစုမယ် ။။
သေတဲ့ အထိ ။။ သေတဲ့
အထိ ။။ အဖေ အမှန်
မပျက်နဲ့ ။။ ဟဲ့ ။။ ဟဲ့

စိတ်ချပါ
သားတို့ ရယ်...
အဖေဟာ တဏ္ဍာကြူး
တဲ့သူ မဟုတ်ပါဘူး
အဖေ့ကျိတော့
စိတ်ချ ပါတယ်ဗျာ
ဒါပေမယ့် ...
မိန်းမတွေရဲ့ မလွယ်
ဘူးဗျ ...
ပိုက်ဆံရှိတဲ့
လူအကြီးတွေရဲ့
အမဲ ဖမ်းပို့
ကျောင်းနေတတ်
ကြတာကလား
အဖေ့ မှာရှိတဲ့
ငွေ အသပြာ ဈေးသိန်းဟာ
သူတို့ အတွက် မျက်စိ
ကျစရာ သွားရည်
ယိုစရာပဲ ...

မှန်တယ်အဖေ
အစ်ကို ကြီး ပြောတာ
မှန်တယ် ... တစ်ခါတရံတော့
စည်းစိမ်ဥစ္စာဟာ ဘေးဒုက္ခကျဲ
လက်ယပ် ခေါ်ယူတတ်
တယ် ...

ကျန်တော်တို့တော့
ငွေဒာသပြာလေးသိန်း
ကြွယ်ဝတဲ့ အဖေ့ကို
စိတ်မခ္ပန်ဂိုင် ဘူးဗျာ

အို ... ဒါဆို ငါက
ငါ့ရဲ့ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ငွေ
ဒာသပြာတွေကို ရေထဲ
သွားမျှောလိုက်ရမှာလား

၁၅၈

ဟား ... ဟား
ဟား ... ဟား ...

သားဒာဖတွေ တဝါးဝါး တဟားဟား
ရယ်မောလိုက်ကြသေးတယ် ...
ပြီးတော့ မှ သားဒာကြီး ဖြစ်သူက တည်ငြိမ်
လေးနက်တဲ့ ဒာမှ ဒာရာနဲ့ဖြောတယ် ...

ဒါမှ ကျန်တော်
တို့လည်း အရောင်းအဝယ်
လုပ်ငန်းလေးတွေ ထပ်ချဲ့
ပိုပြီး အဆင်ပြေတော့
အဖေ့ကို ဒီထက်ပိုပြီး
ပြုစု လုပ်ကျေးနိုင်
တာပေါ့ ...

ပုဏ္ဏားအိုကြီးလည်း သားတွေစကား ယုံစားပြီး
ရှိတဲ့ ငွေအသုပ္ပာ လေးသိန်းကို တစ်ယောက်တစ်သိန်းစီ
ဝေပေးလိုက်တယ် ...

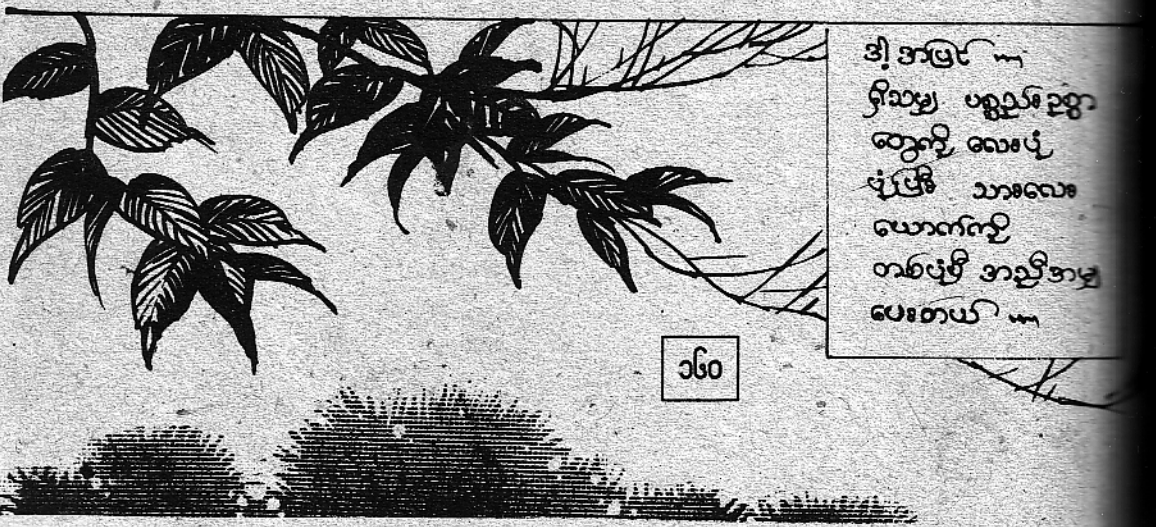
ဒါ့အပြင် ...
ရှိသမျှ ပစ္စည်းဥစ္စာ
တွေကို လေးပုံ
ပုံပြီး သားလေး
ယောက်ကို
တစ်ပုံစီ အညီအမျှ
ပေးတယ် ...

ပုဏ္ဏားကြီးဟာ ... ပိုင်ဆိုင်သမျှ အမွေခွဲဝေပေးလိုက်
ပြီးတဲ့နောက် ... ပထမဆုံး သားကြီးအိမ်မှာ
လိုက်နေတယ် ...
သားကြီးက
နှစ်ရက်သုံးရက် လောက်တော့
ကောင်းကောင်း မွန်မွန်
ဖြစ် လုပ်ကျွေးပါတယ် ...
အဲဒီနောက် ပိုင်း
တစ်ရက်မှာတော့
ပုဏ္ဏားကြီး ရေချိုးဆိပ်မှာ
ရေချိုးပြီး ပြန်ဖာလာ
ချေးမ ဖြစ်ဆုက တံခါးဝမှာ
မာထန်တဲ့ မျက်နှာနဲ့
ရပ်ပြီး ကြည့် နေတယ်

ဖခင် ပုဏ္ဏားကြီး
သင်ဟာ အမွေပေးစဉ်
တုန်းက သားကြီးကို
အသပြာတစ်ရာ သို့မဟုတ်
တစ်ထောင် ပို့ပေးခဲ့ပါ
သလား ။

သားတွေ
အကုန်လုံးကို
အသိုအမှု ပေးခဲ့တာ
မဟုတ်လား

ခုတော့
ဖခင် ပုဏ္ဏားကြီးဟာ
ကျန်သား သုံးယောက် ရဲ့အိမ်
ဘယ်ဖွာ ဂြိတယ် ဆိုတာ
မသိသလို ဒီအိမ်ကို ချည်း
လာနေတော့တာပဲ

ပုဏ္ဏားကြီးလည်း
ဒေါသထွက်ထွက်နဲ့
ဒုတိယသားအိမ်ကို
ရောက်သွားတယ် ...

ဒဲဒီ အိမ်မှာလည်း ဒုစ်ရက်သုံးရက် ကျော်လွန်
လာတဲ့ အခါ ... ဂျွေးမပြစ်သူက ပုဏ္ဏားကြီးကို
ကောင်းကောင်း မွန်မွန် မကျွေးမွေးဆောဘူး ...

သား ...
မင်းမိန်းမက ငါ့ကို
အသီးအရွက်ချည်း
ကျွေးနေပါလား ... အသား
ငါးတွေ ချက်ဆား သားနဲ့
ငါ့ကို မကျွေးဘူး

ဟာ ။
အဖေကလည်း အဖေ့ကို
ကျန်းမာရေး ထိခိုက်မှာ
စိုးလို့ ဆီပြန်ဟင်းတွေ
မကျေးဘဲ အသီးအရွက်
လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်လေးတွေ
ကျေးတာပါဗျ ။

အဖေက
အသက်ကြီးပြီလေ
ကျန်တော်တို့ စားသလို
လိုက်စားလို့ ဘယ် ဖြစ်
မလဲ ။ စေတနာကို တက်
မထင်ပါနဲ့ ဗျာ ။

အေး ။ အေး
လူမိုက် မင်းတို့ စေတနာ
ငါ နားလည် သွားပြီ ။
ငါ မင်းအိမ်မှာ မနေ
တော့ဘူး ။

ဒါတော့
အဖေ့ သဘော
ပဲ ။

ဒီလိုနဲ့ ပုဏ္ဏားဒဂ္ဂိုဏ်း
တတိယ သားဆီ
ရောက်သွားတယ် ။
ဒဲဒီသားက ဖိုဆိုးနေတယ် ။
တစ်ရက်တောင် လက်စံ ချင်ပုံ မရှာနိုး ။
ဟာ ။
ငါ့ အဖေ
လာတယ်ဟေ့ ။
လာအဖေ ။ လာ
ထိုင်ပါ ခေါင်းရင်း
မှာ ။

ဒာဖေ
ကျန်းမာရေး
ကောင်းရဲ့လား
အေး
ကောင်းပါတယ်
ကွာ
ဒါဒု ဘယ်က
လှည့်ဝင် လာတာလဲ
ရောက်တုန်းရောက် ခိုက်
ထမင်းစားပြီးမှ
ပြန်နော် ဒာဖေ
ထမင်း
စားပြီးတာနဲ့
ပြန်တော့ ဆို
သကောပါ

မစားတော့
ပါဘူးကွာ ... ငါစား
လာခဲ့ဖြီး ပါပြီ ... သားယေ
အိမ်ကို သွားမလို့ ပါ ...
လမ်းကြုံတုန်း မင်းတို့ဆီ
ရှည့် ဝင်လာတာ

သားတွေရဲ့ သဘောကို
ကောင်းကောင်း ရိပ်မိ
ပြီမို့ အလိုက်
အထိုက်ပဲ ဖြောလိုက်
တယ် ... ...

ဟာ ... ဒါဆို
အတော်ပဲ ... ကျန်တော်လည်း
အဲဒီဘက် ကိစ္စတစ်ခုနဲ့
သွားစရာ ရှိတယ်

လာ ဒာဖေ ...
ကျွန်တော်နဲ့ တစ်ခါတည်း
ဖိုက်ခဲ့ ... ညီလေးအိမ်
ဝင်ပို့ ပေးခဲ့မယ်

ရပါတယ်ကွာ
မင်းသွားစရာရှိတာ
ကျိသာ သွားပါ ငါလည်း
ခုပဲ ငါ့ဘာသာ သွားပါ
တော့မယ် ...

ဒာဖေ
အသက်ကြီး ပြီနော်
ဟိုဟို ဒီဒီတွေ သိပ်
မသွားနဲ့ ... ကျိယ့်ကျိယ်ကို
ဂရု စိုက်ပါ ...

ကျွန်တော်လည်း
လာခဲ့ပါဦး မယ် ...
ဒီရက်ထဲတော့
အလုပ်တွေ သိပ်
နေလို့ ...

နောက်ဆုံးတော့ ။
ပုဏ္ဏားကြီးဟာ သားအယေဆုံး ဆီကို
ရောက်သွားကြီး အစ်ကို သုံးယောက် နဲ့
အဆင် မပြေ ဖြစ်ခဲ့ ပုံတွေကို
ရင်ဖွင့် တယ် ။ ။

ညစာစားဖြီး
အိပ်ရာ ၀င်တဲ့
အခါ ...
သားယေ လင်မယား
ဖြောဆိုသံတွေကို
ပုဏ္ဏားကြီး
ကြားရတော့ တာ
ပဲ ... ...

ရှင့် အဖေဟာ
သားကြီး သံုးယောက်နဲ့
အဆင်မပြေလို့ မသွားတော့
ဘူးဆိုတော့ ကျွန်မတို့က
တစ်သက်လုံး တာဝန်ယူရ
တော့မယ်ဆိုတဲ့ သတော
လား ...

အောက္ခာ ...
ငါလည်း အဲဒါ
စိတ်ချစ် နေတာ

အမွေယူတူနိုးက
အားလုံး အညီအမျှ
ယူဖြီး ဖခင် တာဝန်
ဈတော့ ရှင် တစ်ယောက်
တည်း ယူရမယ်ဆိုတာ
ဘယ်တရားပါ့မလဲ

ကြောက်ပေါ့ ... ဟုတ်ပါ့ ... ကိုယ်နဲ့ မသိတတ်ခင်ကတည်းကပဲ ... အဝိုက်ဝိုက်နဲ့ ... ဟိုကြိုးတွေ ... ဒီကြိုးတွေ ... ဆွဲခဲ့ပေးခဲ့ ... ဟိုကြိုးတွေ ... ဒီကြိုးတွေ ... သားသမီးတွေ ကွဲကြဲကြိုးတွေ ... ဒုတော့ ...

ဟင့်အင်း ... ဒုတော့ ... ဘယ်လောက်ပဲ ကြိုးစားစားပေါ့ ... ကိုယ့် ဘဝဟာ ကိုယ့်လက်ထဲမှာပဲ ... အသက်ကြီးမှပဲ ... ဒုတော့ ... ဟင်းဟင်း ... ဒုတော့ ... ဟင်းဟင်း ... ဒုတော့ ...

အာ ... ဆောလောဆယ်တော့ ... ဒုတော့ ... ဒုတော့ ... ဒုတ

သားသမီးတွေအားလုံးက
ပြုစု ထုပ်ကျွေးဖို့
တာဝန်မယူလိုကြတာ
ကြောင့် ပုဏ္ဏားကြီးဟာ
ပုရိဖိုင် ဝတ်ဖြီး
လှည့်လည်အလှူခံစားရ
တော့တယ် — —

အလှူခံလို့ ရလာတဲ့ အစာ
အာဟာရကို မြို့ပြင် ဇရပ်မှာ တက်စားတယ် —

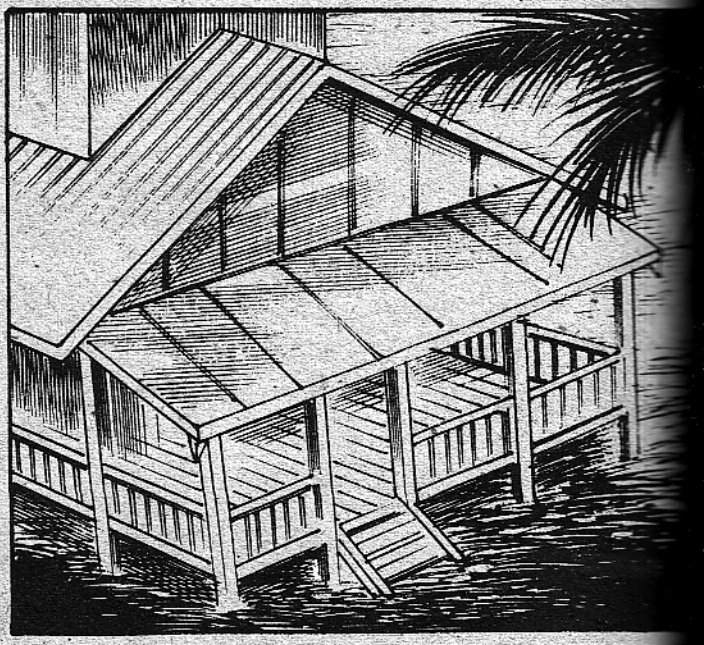

အိပ်တော့လည်း
အဲဒီဇရပ်ပေါ် မှာပဲ
အဝတ်ဆွမ်းလေးခင်း
ဖြစ်သလို အိပ်ရတယ်

ပုဏ္ဏားကြီးဟာ
အစာ အာမာရ
မပြည့်စုံခြင်း ...
ကောင်းမွန်စွာမအိပ်စက်
ရခြင်းတို့ ကြောင့်
ကြာတော့ခန္ဓာကိုယ်
အသားအရေတွေ
ညိုးချုံး ပိန်လှီ
လာတယ် ... ...
ဩော် ...
ဒီ အတိုင်းဆို့ရင်တော့
ငါဟာ မကြာခင်
သေရတော့မှာပဲ

သားတွေကလည်း
ငါ့ကို
လာကြည့်ဖော်
မရကြဘူး ...

ပုဏ္ဏား ကြီးဟာ
မိမိ အတွက် အားထား
ကိုးကွယ်ရာကို တွေးတော
ကြံစည်တဲ့ အခါ ...
မြတ်စွာ ဘုရားရှင် ကို
သတိရ မိတယ် ...
ရဟန်း ဂေါတမဟာ
အမြဲတစေ ... ကြည်လင်
ရှင်ပျတဲ့ မျက်နှာထား
ရှိတယ် ... မျက်မှောင်
ကျုတ်နေတာ တစ်ခါမှ
မတွေ့ ဖူးဘူး ...
ချမ်းသာစွာသော
စကားကိုလည်း ပြော
ကြားတတ် တယ်တဲ့
ရဟန်း ဂေါတမထံ
ချဉ်းကပ် ကြည့်ရင်
အကြံဉာဏ်ကောင်း
ရမှာပဲ ...

ဇေတဝန်
ပုဏ္ဏားကြီးလည်း ...
ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူရာ
ကျောင်းတော်ကို သွားရောက် ပူးမြော်တယ်
ပုဏ္ဏားကြီး ...
ဘယ်လို ဖြစ်လာသလဲ
ပိန်ချုံးလို့ ပါလား ...
ဆာဝတ်ဆာစားတွေ
ကလည်းဟောင်းနွမ်း
နေတယ် ...
အရှင်ဘုရား
တပည့် တော်မှာ
သားလေးယောက်
ရှိပါတယ် ...
သားများဟာ
တပည့် တော် ပိုင်ဆိုင်
သမျှ အမွေ ခွဲစေယူ
သွားကြပြီး ...

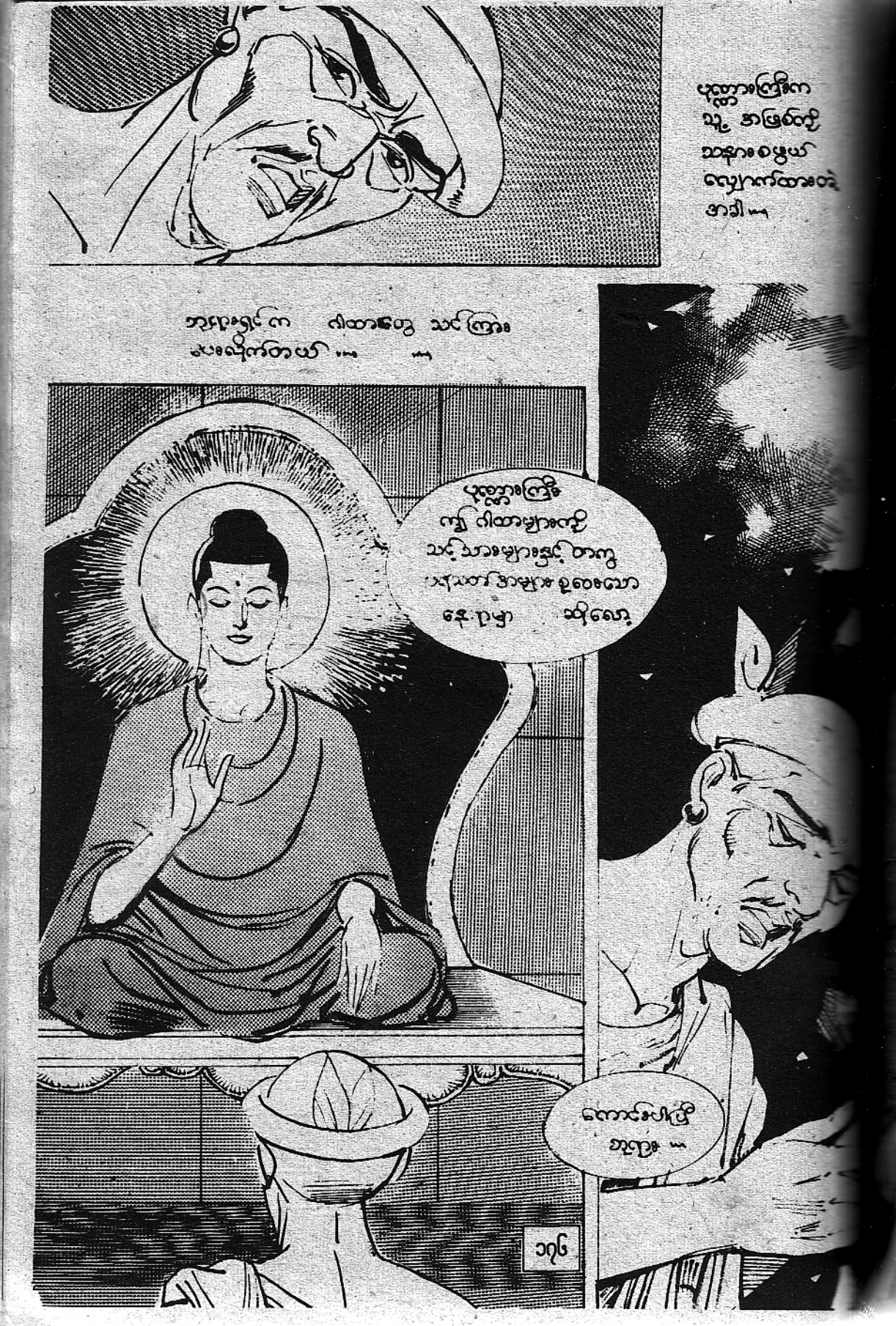
ပုဏ္ဏားကြီးက
သူ့ အဖြစ်ကို
သနားစဖွယ်
လျှောက်ထားတဲ့
အခါ ...
ဘုရားရှင်က ဂါထာတွေ သင်ကြား
ပေးလိုက်တယ် ... ...
ပုဏ္ဏားကြီး
ကျ ဂါထာများကို
သင့်သားများနှင့် တကွ
ပရသတ် အများ စုစေးသော
နေ့ဗုဒ္ဓာ ဆိုလော့
ကောင်းပါပြီ
ဘုရား ...
၁၇၆

တစ်နေ့ ... သားလေးယောက်ဟာ
ပုဏ္ဍားတို့ စည်းဝေးသာင် ပြုရာမှာ
ဝတ်ကောင်း စားလှတွေ ဝတ်ဆင် ပြီး
ထိုင် နေကြစဉ် ပုဏ္ဍားကြီး
ဝင်ကျော် သွားပြီး ... ...

ငါဟာ
သင်တို့ကို ဂါထာ
မန္တန် ရွတ်ဆို ပြ
ချင်တယ် ... သင်တို့
နားထောင်ကြမလား

စည်းဝေး နေတဲ့
ပုဏ္ဍားတွေ လည်း ...

ပုဏ္ဍားကြီး
ရွတ်ဆိုပြပါလေ့
နားထောင်ချင်
ပါတယ် ...

ဒါနဲ့ ပုလ္လာဇကြီးဟာ
ဘုရားရှင် သင်ပေးလိုက်တဲ့ ဂါထာတွေကို
ရွတ်ဆို မြတော့ တယ် ... ...

ငါဟာ
သားတွေရဲ့ အကျိုး
စီးပွားကို ဆောင်ရွက်
ပေးခဲ့ပါတယ် ...

ယုတ်မာလှတဲ့
သားတွေဟာ ငါ့ဆီက
အမွေတွေ အားလုံး
ခွဲယူပြီး ငါ့ကို စွန့်ပစ်
ခဲ့ကြတယ် ...

ဘားမိုက်တို့ရဲ့
ဖခင်ဖြစ်တဲ့ အဘိုးကြီး
ငါဟာ တောင်းရမ်း
စားသောက်နေရ
ပါတယ် ...

စသဖြင့် ရွက်ဆိုတဲ့ အခါ
သားလေးယောက်ဟာ ဖခင်ရဲ့ ခြေရင်း
ဝပ်စင်း တွယ်ဖက်ပြီး တောင်းပန်ကြရ
တော့တယ် ... ...

ဒာဖေ
ကျန်တော်တို့ရဲ့
အပြစ်ကို ခွင့်လွှတ်
ပါ

ဒာဖေ
သည်းခံပါ ...
သားတို့ လိမ္မာ
ပါတော့မယ်

ဒာဥပဲ
အိမ်ကို လိုက်ခဲ့ပါ
ဒာဖေ ...

ဒါဒီ အချိန်ကာလက
လူ့စည်းကမ်းကျင့်ဝတ်မှာ
မိဘ ဆီက ဒုစ္စာပစ္စည်း
စားသုံး အမွေယူပြီး
မိဘကို မလုပ်ကျွေး
မပြုစုရင် အဲဒီ
သားသမီးကို သတ်ပစ်
ရမယ်ဆိုတဲ့ ဥပဒေ
ဂြိတာကိုး ...

ဒါကြောင့် ... သားလေးယောက် သေမှာကြောက်ပြီး
တောင်းပန်ကြတယ် ... ပုဏ္ဏားကြီးကလည်း ဖမ်းဆီး ချုပ်နှောင်
မယို့ ရိုင်းဒုံ လာတဲ့ ပရိသတ်ကို ဘားဆီးလိုက်တယ် ...

အချင်းတို့
ငါ့ သားတွေကို
မသတ် ကြဖိန့် ... ငါ့ကို
ပြုစု လုပ်ကျွေးဖို့ ကတိ
ပေးနေပါ ပြီ ...

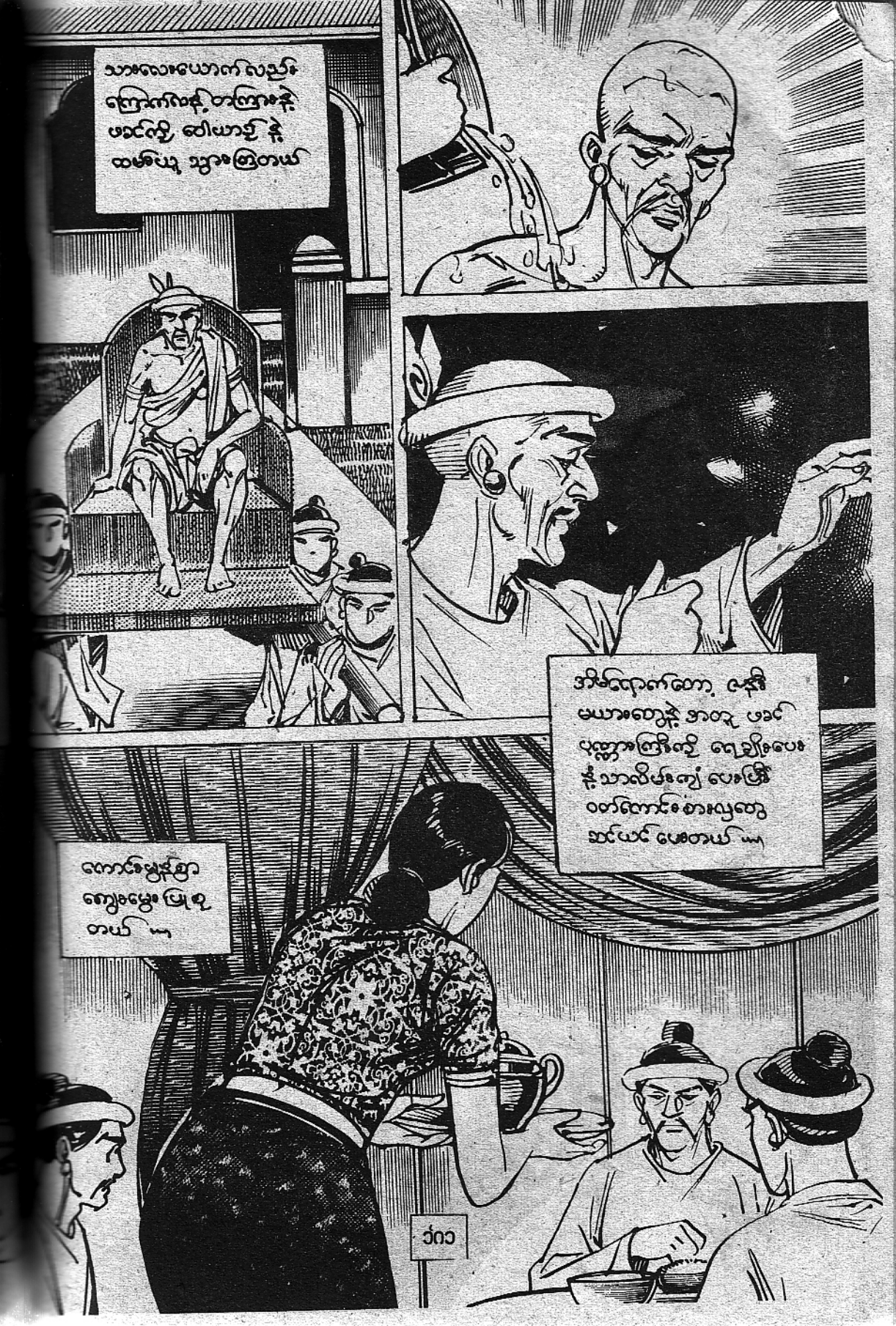
သားလေးယောက်လည်း
ကြောက်လန့် တကြားနဲ့
ဖခင်ကို ဝေါယာဉ် နဲ့
ထမ်းယူ သွားကြတယ်
အိမ်ရောက်တော့ ဇနီး
မယားတွေနဲ့ အတူ ဖခင်
ပုဏ္ဏားကြီးကို ရေချိုးပေး
နဲ့ သာလိမ်းကျံ ပေးပြီး
ဝတ်ကောင်းစားလှတွေ
ဆင်ယင် ပေးတယ် ။
ကောင်းမွန်စွာ
ကျေးမွေး ပြုစု
တယ် ။
၁၀၁

ကောင်းကောင်းစား
ကောင်းကောင်းအိပ်ရဲ
တာကြောင့် ပုဏ္ဏားကြီးဟာ
ဒုစ်ရဏ် သုံးရက် အတွင်း
အသားအရေ ဧပြည်
ပြည့် ဖြိုး ဝေတယ် ။
ဩော် ။
ငါဟာ ဖြတ်စွာ
ဘုရားရှင်ရဲ့ ကျေး
ကြောင့် စည်း
ချမ်းသာကျီ
ရတာ
တစ်စုံ တရာတော့
ကျေးဇူး တို့ ပြန်
ပုဇော်သင့်တယ်

ပုဏ္ဏားကြီးဟာ မှန်မြတ်ဆုံ
အဝတ်ပုဆိုး တစ်ရုံ ယူဆောင်ပြီး
ဘုရားရှင် ထံမှောက် ရောက်ရှိ
သွားတယ် ... ...
ဒုရင်ဘုရား
တပည့်တော်တို့
ပုဏ္ဏားတွေဟာ
ဆရာကို ပူဇော်လေ
ရှိပါတယ် ...
ဒုရင်ဘုရားဟာ
တပည့် တော်ရဲ့
ဆရာပါ ...
တပည့်တော်ရဲ့
အဝတ်ပုဆိုး အလှူ
ပူဇော်မှုကို ယူ
တော်မူပါ

ပုဏ္ဏားကြီးရဲ့ သနားတာ
ကြောင့် ဘုရားရင်ဟာ
ပုဆိုး အစုံရဲ့ ခံယူတော်
မူပြီး သင့်တော်ရာတရား
ဟောကြားတော် မူပါတယ်
တရားတော်ရဲ့ အဆုံးမှာ
ပုဏ္ဏားကြီးဟာ သရဏဂုံ
သုံးပါးတည်ပြီး
ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ဥပါသကာ
တစ်ယောက် ဖြစ်သွားတယ်
အရှင်ဘုရား
တပည့်တော်ရဲ့ သားတွေက
နှေ့စဉ် ထမင်းလေးမွဲ
ပြင်ဆင် ကျွေးမွေးကြ
ပါတယ်
၁၈၄

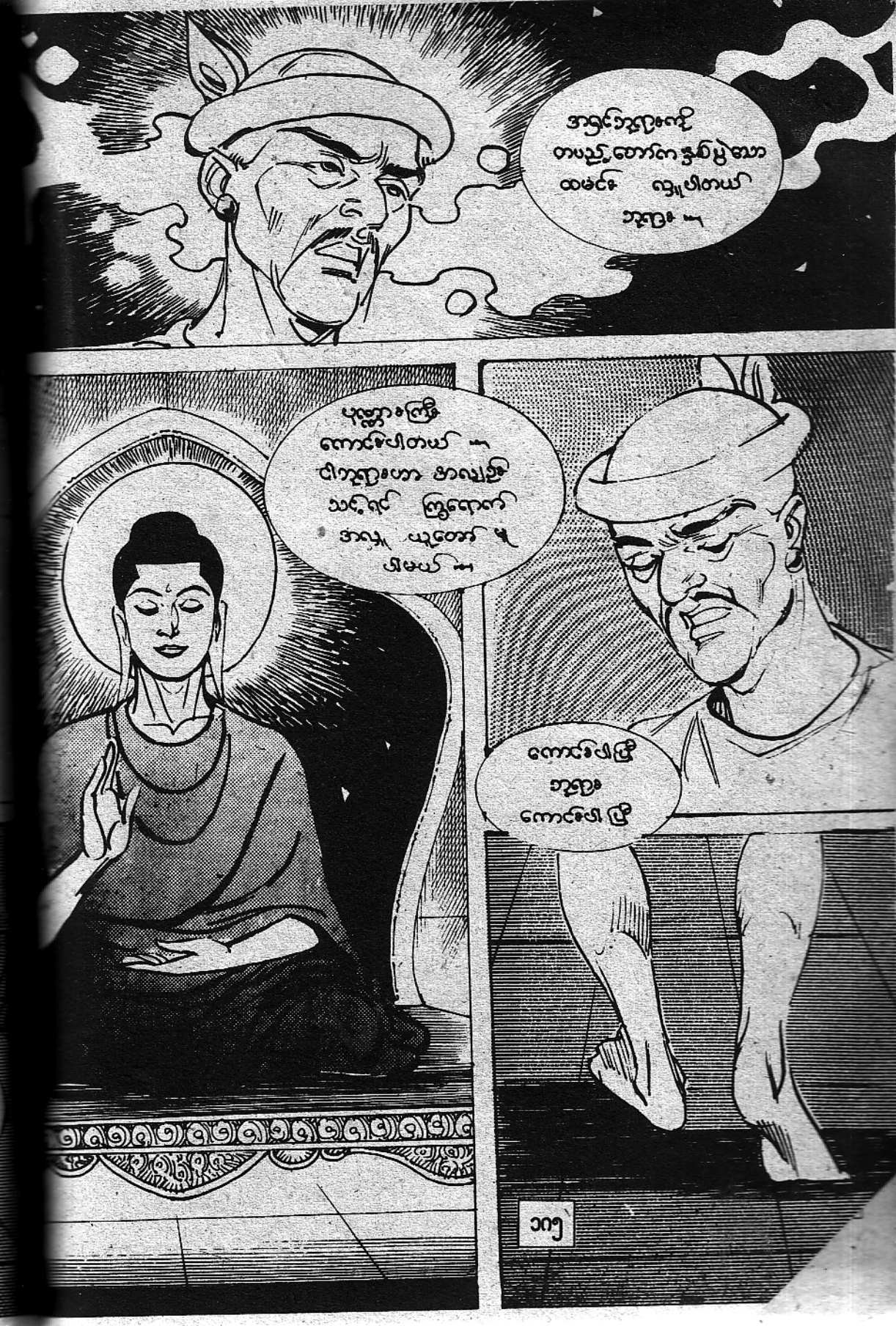
ဘုရင်ဘုရားကို
တပည့်တော်က နှစ်ပွဲသော
ထမင်း လှူပါတယ်
ဘုရား ။
ပုဏ္ဏားကြီး
ကောင်းပါတယ် ။
ငါဘုရားဟာ အလျဉ်း
သင့်ရင် ကြွရောက်
အလှူ ယူတော် မူ
ပါမယ် ။
ကောင်းပါပြီ
ဘုရား
ကောင်းပါပြီ

ပုဏ္ဏားကြီးဟာ
သားတွေကျိုလည်း
မှာကြားထားတယ်
ချစ်သားတို့
ဂုဟန်ဒေါတမဟာ
ငါ့ဂုံ.. မိတ်ဆွေကောင်း
သရှေကောင်းဖြစ်
တယ်
ဂုဟန်
ဒေါတမကို ငါဟာ
နေ့စဉ် သမင်း နှစ်ပွဲ
လှူဒါန်း ဖို့ လျှောက်
ကြားခဲ့ဖြီးဖြီ ၂
၁၈၆

ရဟန်းရေါတမ
ကြရောက် ဆုံးသော်
သင်တို့ တောင်းမှုနှစ်ခွာ
မြန်မာ လုပ်ကျေးကြ
လွှင်ဟေ့ ...

တောင်းပါပြီ
ဘုပေ ...

ဘုရားရှင်ဟာ နောက်တစ်နေ့ မနက်မှာ
ပုဏ္ဏားကြီးရဲ့ သား ဒါကြီးဆုံး ဘိမ်ကို
ဆွမ်းခံ ကြရပ်တယ် ...

သားဒာကြီးဟာ
ဘုရားရှင် ရဲ့
သပိတ်တော်ကို
ဆီးကြို့ ယူမြီး
ဒာရှင်ဘုရား
ဒာမ်ထဲ သို့
ကြွတော် မူပါ
ကောင်းမှန်တဲ့ နေရာထိုင် ခင်း
ခင်းပေးပြီး မှန်မြတ်တဲ့ ဘောဇဉ်
စားပွယ်တွေနဲ့ ပြုစု လုပ်ကျေးတယ် ။

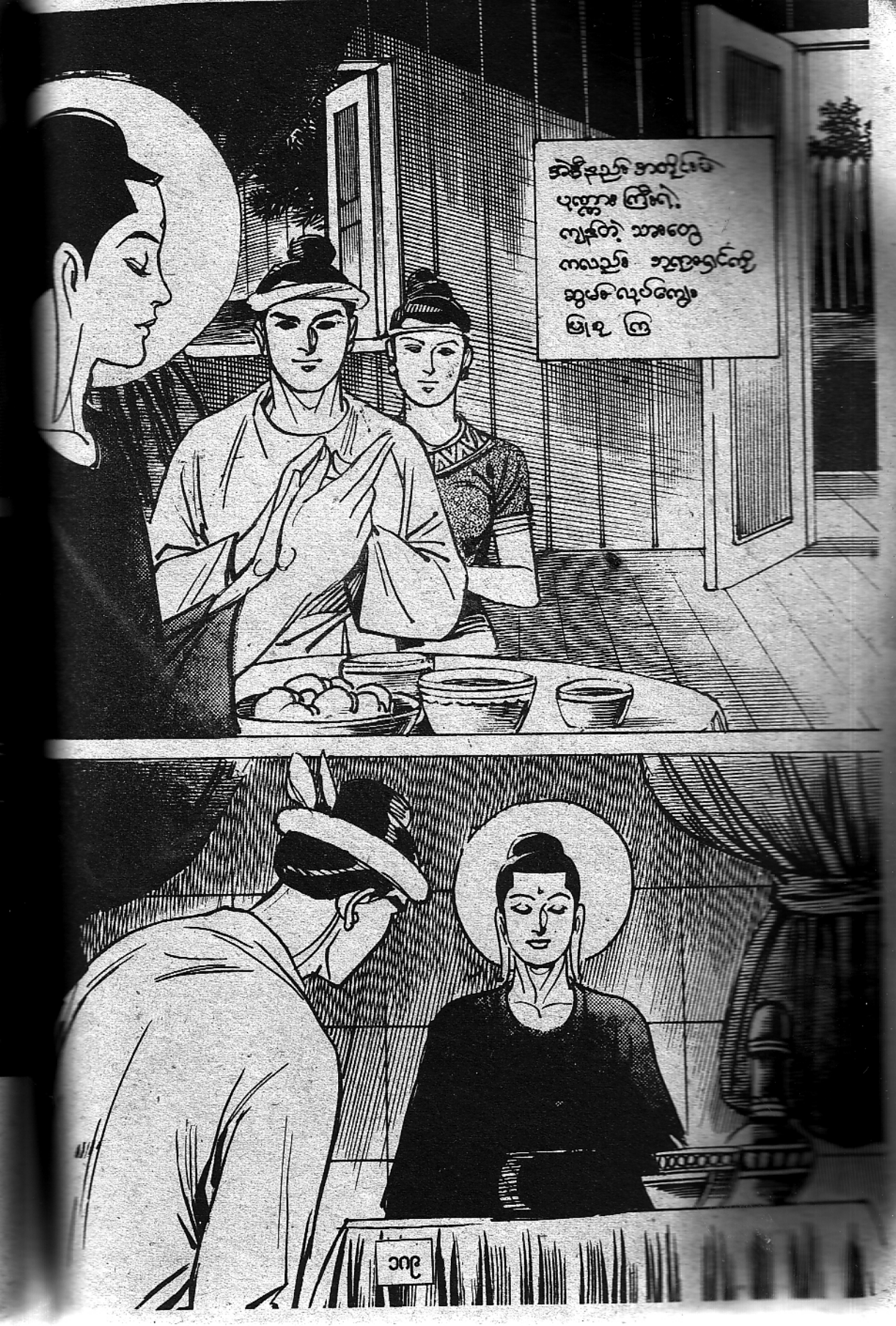
အဲဒီနည်း အတိုင်းမဲ
ပုဏ္ဏား ကြီးရဲ့
ကျနတဲ့ သားတွေ
ကလည်း ဘုရားရှင်ကို
ဆွမ်းလုပ်ကျွေး
မြုဇု ကြ

တစ်နေ့မှာတော့ ...
သားအကြီးဟာ ကျက်သရေ
မင်္ဂလာပြု ချင်တာနဲ့ ...
ဖခင် ပုဏ္ဏားကြီးကို တိုင်ပင်တယ် ...
ဒာဖေ ...
ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို
မင်္ဂလာပြု ပြီး ပေးလျှ
ရရင် ကောင်းမလဲ
သွန်ပြပါဒာဖေ
ချစ်သား
ရှာနိုးဂေါတမကလွဲပြီး
တခြားလျှပါနိုးမှုဇော်
စရာ မင်္ဂလာပြုစရာ
ပုဂ္ဂိုလ်ရယ်လို့
မမြင်ဘူး ...

ဒါနဲ့ ...
သားလေးယောက်တို့လည်း
ဖခင် ပုဏ္ဏားကြီးရဲ့
သဘော ဆန္ဒ အတိုင်း
ဘုရားရှင်နဲ့ သံဃာတော်
တွေကို ပင့်ဖိတ်ပြီး
မွန်မြတ်တဲ့ ကောင်ဦ
ဦးယနာတွေနဲ့ လုပ်ကျေး
ဆက်ကပ် ပါတယ်
အရှင် ကိုတမ
တပည့် တော်တို့ ဟာ
ဖခင်ကို ကောင်းစွာ
ပြုစု လုပ်ကျေး
ပါတယ်
ဖခင် ရဲ့
ဒန္ဓာတိုယ်အား
ကြည့် ရှုတော် မူပါ
ဘုရား ...
၁၉၁

ဘုရားရှင် ဟောကြားတော်
မူတဲ့ တရားဒေသနာရဲ့ အဆုံး
မှာတော့ ... သားလေးယောက် ... ဖွေးမ
လေးယောက်နဲ့ ပုဏ္ဏားကြီးတို့ဟာ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့
ဆိုက် ရောက် သွားခဲ့ကြပါ ... တယ် ... ...